

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ครั้งที่ ๘/๒๕๔๘ (สามัญสมัยที่สอง)
 วันศุกร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
 ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้ เมื่อเลิกประชุม ๒๒๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุม
 แล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ กระทูถาม กระทูถามความอันคับแค้นของ จาตีบเอก
 สมชาย อินทรารุท เรื่อง การสร้างเขื่อนกั้นน้ำห้วยสัก อ่างกกระทวงเกษตร
 และสหกรณ์ เข็ญคุณสมชายครับ

จาตีบเอก สมชาย อินทรารุท (แพร) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม จาตีบเอก สมชาย อินทรารุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร พรก
 เสรีชน ขอกราบเรียนกระทูถามแก่ ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรง เกษตรและ -
 สหกรณ์ เรื่อง เขื่อนกั้นน้ำห้วยสักของจังหวัดแพร

เนื่องจากว่าจังหวัดแพร เป็นจังหวัดที่ประกอบกิจกรรม มีราษฎรทำไร่นานา
 เป็นส่วน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ และมีชลประทานน้ำแม่ยซึ่งสร้างขึ้นมารวม ๓๐ ปีกว่า
 แล้ว และชลประทานแม่ยนี้ตั้งอยู่ในอำเภอสอง อยู่เหนือจังหวัด และชลประทาน
 แม่ยนั้นนับตั้งแต่สิบกว่าปีมานี้ เนื่องจากว่าการทำลายน้ำไม่อย่างอุหนหาฝาคั่งทำให้
 ดินฟ้าอากาศแปรปรวน ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล แมกกระทง

จนกินชาวนาจังหวัดแพร่ยังไม่ได้ทำไร่นาเลย เนื่องจากว่าเมื่อฝนไม่ตกแล้ว
ชลประทานแม่ยมก็ไม่มีน้ำที่จะส่งน้ำไปตามเหมือง คันคลองต่าง ๆ ซึ่งเป็นบริเวณ
ถึง ๕ อำเภอ คือ อำเภอสอง อำเภอร่องวางและอำเภอเมือง อำเภอสูงเม่น
อำเภอเด่นชัย นอกจากนั้นอำเภอวังจั่นอยู่เหนือไม่ได้เกี่ยวกับชลประทานนี้ เป็น
ภัยเหตุนี้เป็นการเดือดร้อนของชาวไร่ชาวนา ผู้ว่าราชการจังหวัดพร้อมทั้ง
กระผมเป็นหัวหน้าทหารผ่านศึกกองหนุนเวลานั้น จึงได้ยื่นคำร้องมายังรัฐบาล
สมัยจอมพลถนอม กิตติขจร ขอให้สร้างเขื่อนกั้นน้ำห้วยสักขึ้น เพื่อจะเป็นเขื่อน
ช่วยเหลือชลประทานแม่ยมนี้ สำหรับในฤดูฝนและฤดูแล้งที่ชาวไร่ชาวนาทั้ง ๕ อำเภอ
ของจังหวัดแพร่จะได้ประกอบการทำไร่นา และฤดูฝนก็จะได้นำน้ำใช้ ฤดูแล้ง
ก็จะได้นำน้ำใช้ตลอดไป

ภัยเหตุนี้กระผมจึงขอกราบเรียนตามท่านรัฐมนตรีเกษตร ฯ ว่า

๑. เมื่อไร่นาถึงจะสร้าง เขื่อนกั้นน้ำห้วยสักโดยด่วนจะได้หรือไม่
ไม่ได้เพราะอะไร

๒. ถ้ายังไม่สร้างหรือระหว่างยังสร้างไม่เสร็จ ท่านจะหาทาง
บรรเทาทุกข์ของชาวไร่ชาวนาทั้ง ๕ อำเภอของจังหวัดแพร่ โดยการได้ให้น้ำ
ทำไร่นาได้ผลเต็มที่ทั้งในฤดูฝน และฤดูแล้งได้อย่างไรหรือไม่

๓. หากว่าท่านสร้างเขื่อนกั้นน้ำห้วยสักได้ จะได้ช่วยชลประทาน
แม่ยมส่งน้ำถึง ๕ อำเภอและไปยังทุก ๆ ตำบลโดยทั่วถึง มีทั้งอำเภอร่องวาง
ซึ่งมีที่นาเป็นแสนไร่ก็จะได้นาน้ำด้วย ถ้าท่านไม่รีบสร้าง ผลก็จะเกิดแก่จังหวัด
แพร่อย่างไร แล้วชาวแพร่จะต้องไม่ได้ทำไร่นาแล้วจะมีหนี้สินเกิดขึ้น ท่านจะ
ช่วยอย่างไร

นายคานชัย อัครราช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์) ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอตอบกระทู้ถาม

ของจำสับเอก สมชาย อินทรารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ ดังต่อไปนี้

สำหรับคำถามของท่านในข้อที่ ๑ ท่านถามว่าจะสร้าง เขื่อนเก็บกักน้ำห้วยสัก แก่งเสือเต้นโดยด่วนจะได้หรือไม่ ผมขอประทานตอบคำถามของท่าน ดังต่อไปนี้

ในการดำเนินการสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำห้วยสัก ที่อำเภอสอง จังหวัดแพร่ จะต้องมีขั้นตอนในการดำเนินงาน กล่าวคือในระยะก่อนจะเริ่มโครงการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยกรมชลประทานจะต้องเสนอโครงการให้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณา และจัดเข้าในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามลำดับ ความสำคัญและความเหมาะสมของโครงการ สำนักงานประมาณจึงจะอนุมัติงบประมาณประจำปีให้ดำเนินการก่อสร้างได้ และในขั้นต้นของการดำเนินการก่อสร้าง ทางกรมชลประทานจะต้องทำการสำรวจเพื่อหาข้อมูลต่างๆ มาออกแบบขั้นรายละเอียดของงานและคำนวณราคางาน จึงจะทำการประกวดราคาและก่อสร้างได้ สำหรับการก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำที่ห้วยสักยังอยู่ในระหว่างเตรียมการก่อสร้าง นอกจากนี้ในบริเวณที่จะดำเนินการยังมีปัญหา เรื่องการจัดที่ดินและการอพยพราษฎรที่ถูกน้ำท่วมออกจากบริเวณอ่างเก็บน้ำ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยกรมชลประทานได้ร่วมมือกับจังหวัดดำเนินการเรื่องนี้ เพื่อให้การดำเนินการต่าง ๆ แล้วเสร็จทันกำหนดระยะเวลาที่วางไว้ ซึ่งกำหนดว่าจะใช้เวลาในการก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำห้วยสักประมาณ ๖ ปีโดยจะเริ่มไว้ในแผนพัฒนาฉบับที่ ๔ นี้

สำหรับคำถามข้อที่ ๒ ท่านถามว่า ถ้าไม่สร้างหรือระหว่างยังสร้างไม่เสร็จ ท่านจะหาทางบรรเทาทุกข์ของเกษตรกร โดยหาน้ำมาช่วยในการประกอบเกษตรกรรมให้ได้ผลเต็มที่ได้อย่างไร หรือไม่นั้น ขอตอบว่าในระหว่างที่ยังไม่ได้ทำก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำห้วยสัก กรมชลประทานมีวิธีการที่จะดำเนินการช่วยเหลืออยู่แล้ว ดังต่อไปนี้

๑. ปรับปรุงฝายเดิมในลำน้ำต่าง ๆ ของจังหวัดแพร่ เช่นฝายใน
ลำน้ำแม่สอง อำเภอสอง ๑ แห่ง เนื้อที่ชลประทานประมาณ ๗,๘๐๐ ไร่ ฝายใน
ห้วยแม่กอน อำเภอเมือง ๑ แห่ง เนื้อที่ชลประทานประมาณ ๓๐๐ ไร่ ฝายห้วยแม่สาย
อำเภอเมือง ๓ แห่ง เนื้อที่ชลประทานประมาณ ๓,๐๐๐ ไร่ ฝายในห้วยแม่ลำน้ำอำเภอ
สูงเม่น ๒ แห่ง เนื้อที่ชลประทานประมาณ ๓,๖๐๐ ไร่ เนื้อที่ชลประทานทั้งสิ้น
๑๘,๗๐๐ ไร่ สำหรับค่าลงทุนในการปรับปรุงฝายต่าง ๆ ทั้ง ๗ แห่งนี้ ประมาณ
๘,๗๐๐,๐๐๐ บาท

๒. จัดหาน้ำใต้ดินเพื่อนำมาใช้ในการเพาะปลูก ขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่
ที่อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย โดยจะขยายโครงการออกไปในเนื้อที่ ๓๕,๐๐๐ ไร่
ในฝั่งประมาณ ๒๕๑๕ หลังจากนั้นจึงจะทำการจัดหาแหล่งน้ำใต้ดินที่จังหวัดแพร่ต่อไป
ซึ่งมีโครงการอยู่ที่กรมชลประทานแล้ว หวังว่าท่านสมาชิกผู้ถามนั้นคงเข้าใจความที่ผม
กราบเรียนมา

จำลอง เอก สมชาย อินทราวุช (แพร่) ท่านประธานที่เคารพ เรื่อง
ฝายกั้นน้ำห้วยสักนี้ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ กรมชลประทานได้ส่งนายช่างผู้เชี่ยวชาญได้มา
สำรวจที่น้ำห้วยสักอยู่แล้ว ที่แก่งเสือเต้นก็ได้ดำเนินการไปแล้ว บอกว่ามีถนนระหว่าง
อำเภอสองไปเมืองงาวอยู่ที่ไหนที่ ในเนื้อที่ของ เขื่อนเก็บน้ำนี้ และทางกรมทางหลวง
แผ่นดินก็ได้ย้ายถนนนี้ไปไว้ทางอื่นแล้ว เวลานี้ถนนก็สำเร็จจุดลงไปแล้ว รถยนต์หรือ
การสัญจรไปมาก็เดินได้แล้ว ยังจะรอเวลาอยู่อีกทำไมเล่า ในเมื่อประชาชนและ
เขื่อนชลประทานหรือชลประทานแมยมักจะแห้งแล้งไปทุกที เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วหากว่า
ทางรัฐมนตรี เกษตรคอบว่ายังวางแผนที่จะอพยพชาวบ้านคือตำบลสะเอียบออกไปอีกนั้น
เวลานี้ทางจักรวรรดิที่ดินห้วยป้อม ซึ่งประกาศทางวิทยุและรัฐบาลอนุมัติแล้ว เป็น
เนื้อที่ ๗,๗๕๔ ไร่ ในอำเภอสอง การอพยพของตำบลสะเอียบนี้ก็ควรจะให้เอามา
จักรวรรดิในที่ดินประมาณสัก ๕,๐๐๐ ไร่ก็คงจะเพียงพอในตำบลนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้

แล้วการรื้อรถไฟชานู้อย่างนี้ทำให้เครื่องรถแก่ประชาชนชาวแพร่ เป็นอย่างยิ่ง ตามที่
 รัฐมนตรีเกษตรอ้างว่าไครช่วยเหลือไม่เป็นขั้นตอน ๆ แล้วนั้น กระทบไปทุกตำบล
 ไปทุกอำเภอแล้วยังไม่ได้ผลเท่าที่ควรอะไรเลย หากว่าการช่วยแบบนี้เราจะเรียกว่า
 การช่วยแบบที่ชาวไปทีเถอะเท่านั้นไม่ได้ช่วยจริงอะไรเลย ทำให้ประชาชนและ
 ราษฎรชาวไร่ชาวนาเดือดร้อนมากเวลานี้ ฤดูแล้งไม่ได้ทำนา หากว่าทำนาไม่ได้ผล
 เขาก็ต้องแบกเสื่อ แบกเครื่องไม้เครื่องมือเข้าไปปักไม้ ปักไม้ ไปทำลายไม้
 หากว่าไร่นาสีโทเขาคือแล้วเขาก็ไม่ต้องไปเดือดร้อนในการทำลายไม้ไผ่ เมื่อ
 เป็นอย่างนี้แล้วเราจะทำอย่างไรกันดี ภัยเหตุนี้ซึ่งที่รัฐมนตรี เกษตรตอบมานั้น
 กระทบยังไม่เห็นด้วย เห็นด้วยแต่ว่าเร่งรีบให้เร่งเสื่อ เต็น หรือว่า เชื้อกันน้ำ
 ห้วยสักนี้เป็นไปโดยรวดเร็วเพื่อจะได้ระบายน้ำเข้าชลประทาน และชลประทานก็
 จะได้ส่งน้ำไปทั่วทุกอำเภอโดยสมบูรณ์ ฤดูแล้ง เขาก็จะได้ปลูกยาสูบและพืชไร
 ถั่วเหลืองและข้าวโพดตามที่ว่าอาชีพชาวไร่ชาวนาในจังหวัดแพร่ เดือดร้อนไปได้ เป็น
 อย่างนี้ หากว่าท่านมารื้ออยู่แล้ว กระทบไม่เห็นด้วยเลย เพราะว่าเดือดร้อนจริง ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นอันว่า คุณสมชายไม่ใช่วัยชกถามนะครับ
 ไม่ได้จิตใจชกถามเป็นแต่เร่งรัด

จาสิบเอก สมชาย อินทรารุช (แพร่) ก็ขึ้นและครับเป็นการชกถามว่า
 เมื่อปี ๒๕๑๕ นั้น เขาสำรวจแล้วอย่างไรละครับ แต่ทำไมไม่รีบทำ

นายคาบชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอตอบชกถามของท่านสมาชิก
 คุณสมชาย ดังต่อไปนี้ สำหรับโครงการเก็บกักน้ำห้วยสักนั้น ความจริงกรมชลประทาน
 ได้ทำการสำรวจข้อมูลมาแล้ว โครงการนี้เป็นโครงการใหญ่มาก ถ้าจะทำการ
 รวดเร็วนั้นก็อาจจะไม่เป็นผลเท่าที่ควร และไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ ดังนั้น
 จะชี้แจงให้ท่านทราบดังนี้ โครงการก่อสร้างเขื่อนกักน้ำห้วยสักที่อำเภอสอง

จังหวัดแพร่ ซึ่งจะเก็บน้ำได้ถึง ๕๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ภาลงทุนประมาณ ๔๕๐ ล้านบาท ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินการในการสร้างเขื่อนนี้ในคราวนี้ จะช่วยในการเพาะปลูกได้ทั้งหมดประมาณ ๒๒๕,๐๐๐ ไร่ ดังนั้นปัญหาเมื่อท่านทราบโครงการแล้ว จะเห็นว่า เป็นโครงการที่ใหญ่มากพอสมควร ปัญหาแรกจำเป็นจะต้องหาที่อยู่อาศัย ให้แก่ประชาชนในบริเวณที่จะถูกน้ำท่วมเสียก่อน การจะจัดหาที่ดินให้ประชาชนที่อยู่บริเวณเขื่อนที่เราจะเก็บกักน้ำนี้เป็นปัญหาที่ยากพอสมควร การจะอพยพรายกรจากที่หนึ่ง ไปอยู่ที่หนึ่งนั้นย่อมเป็นที่ลำบากใจพอสมควร ดังนั้นเพื่อให้งานนี้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และได้ประโยชน์เท่าที่ควรตามนโยบายของท่านสมาชิกแล้ว ก็ควรจะใช้เวลาพอสมควร แต่อย่างไรก็ตามปัญหาหลายละเอียดต่าง ๆ นั้น ถ้าหากท่านสงสัยและข้องใจในขณะนี้ผมได้เชิญเจ้าหน้าที่กรมชลประทานมาแบบแปลนแผนผัง และโครงการต่าง ๆ มาเตรียมชี้แจงท่านสมาชิกได้เข้าใจแล้ว ขณะนี้รออยู่ข้างล่างพร้อมที่จะทำความเข้าใจกับท่านสมาชิก เพื่อจะไปชี้แจงให้ราษฎรในจังหวัดแพร่ของท่านได้เข้าใจว่าทางกรมชลประทานนั้นหรือทางรัฐบาลนั้นมิได้นิ่งนอนใจเอาใจใส่ต่อความเดือดร้อนของพี่น้องชาวจังหวัดแพร่อย่างเต็มที่ อันนี้ขอฝากท่านไว้ด้วยในโอกาสนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร พอใจหรือยังครับคุณสมชาย

จำสืมเอก สมชาย อินทรารุช (แพร่) ท่านประธานที่เคารพ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ตอบว่ายังรอการอพยพ กระผมก็ได้เรียนไว้แล้วว่าที่ดินจัดสรรอำเภอสอง ๗,๗๕๕ ไร่ เมื่อจะเอาผู้ที่อยู่คือตำบล สะเคียมมากี่มาได้เวลานี้ก็จัดสรรอยู่แล้ว ทำไมไม่ถึงเอามา ถึงว่าจะ เป็นโครงการใหญ่อย่างไรก็ตาม โครงการนี้สิ้นเงินเพียง ๔๐๐ กว่าล้านบาท แต่ว่าต้องคิดดูให้ถี่ถ้วนการผันเงินของท่าน ๒,๕๐๐ ล้านบาทยังได้ หรือว่าเงินอื่น ๆ ซึ่งใช้จ่ายมากกว่านี้ยังได้ ท่านจะไม่เอาเงินขนาดเพียง ๔๐๐ กว่าล้านบาทนี้ไปช่วยชาวแพร่ของกระผม

ไม่ได้เขี้ยวหรือ เพื่อให้หายจากความยากจน และกรรมก็ของใจอยู่เหมือนกันว่า เพราะสำรวจมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ แล้วไปคัดค้านอยู่ที่ไหน ถ้าหากว่าไม่หวังดีหรือไม่กระทุ้งถามก็ไม่ว่าเรื่องรูปร่าง เพราะว่าชาวแพรทุกคนก็มาร้องต้องการ เขื่อนเก็บน้ำ ขอให้ท่านเข้าใจไว้เถอะว่า อาจเก็บน้ำเขื่อนห้วยสักนี้เป็นหัวใจของชาวแพร อันแท้จริง เพราะฉะนั้นขอให้พ่อแม่พี่น้องชาวแพรทุกท่านที่ไต่ฟังเสียงนี้ว่า ท่านจะเลื่อนไป กรรมก็ขอบอกกว้างประมาณปีหนานี้จะได้ใหม่ครั้น ถ้าหากกว้างประมาณปีหนานี้ได้แล้ว กรรมจะขึ้นใจมาก และรัฐบาลนี้ก็เป็นรัฐบาลที่สมบูรณ์แบบ ช่วยประชาชนจริง ๆ จึงขอเรียนไว้เท่านี้

นายคาบชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ สำหรับโครงการสร้างเขื่อนเก็บน้ำของน้ำแม่สักนี้ ได้จัดเข้าในแผนพัฒนาการฉบับที่ ๔ ในปีที่แล้วครับ เข้าใจว่า ในระยะเวลาอันสั้นนี้ก็จะได้พิจารณาปริมาณงบประมาณ เมื่อได้รับงบประมาณแล้ว ก็จะดำเนินการให้พี่น้องชาวจังหวัดแพรโดยรีบด่วน

เจ้าสิบเอก สมชาย อินทรารุข (แพร) เมื่อท่านรับรองว่าจะเข้าให้พิจารณาคณะรัฐมนตรีโดยรีบด่วนแล้ว กรรมก็เชื่อ แต่ขอให้ได้รับ ๒๕๑๕ ให้ทันสมัย รัฐบาล ๔ ปีนี้ก็จะเหมาะสมที่สุด และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรท่านว่า มีพิมพ์เขียวอะไรพร้อมที่จะมอบให้กรรม กรรมอยากจะรับและอยากจะทำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อจะเอาไปใช้ให้พี่น้องชาวแพร เขาคูว่าเราสำเร็จแล้ว ถ้าหากไม่สำเร็จประการใด กรรมเองจะนำชาวไร่ชาวนาจังหวัดแพร ๑ แสนคน เดินเข้ามา พระนครมาหารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและมาขอรัฐมนตรีต่อไป และกรรมก็ไม่คิดใจอะไร ขอให้ท่านจริง ๆ เอะ ทำอย่างที่ว่าบก ๆ พร่อง ๆ หรือหยด ๆ หยอย ๆ นั้น ใช้ไม่ได้ เพราะว่าเราก็ถูกหนังสือพิมพ์สวทหรือประชาชนสวทอยู่เสมอ ว่ารัฐบาลนี้ทำอะไรไม่ค่อยแน่นอน เบา ๆ บาง ๆ ไม่เด็ดขาดไม่เด็ดเดี่ยวเป็นเช่นนี้

สวัสดิ์ศรีทวี ที่ให้กระผมได้กระทำการในวันนี้ **ขอบคุณมากแล้ว** พี่น้องชาวเพชรไปรตทราชม
ไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กระทำการระมัดระวังไป ของคุณปรีชา มุสิกกุล
กระทำการควาน เรื่อง นิคมสร้างตนเองอำเภอบางระกำ ตามกระทรวงมหาดไทย
เชิญคุณปรีชาครับ

นายปรีชา มุสิกกุล (กำแพงเพชร) ทำประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติกระผม นายปรีชา มุสิกกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร
พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนนี้กระผมใครจะขอทราบเรียนต่อท่านประธานว่า— ความ
เดือดร้อนต่าง ๆ ซึ่งกระผมได้ตั้งกระทู้ขึ้นมา มันได้เกิดขึ้นมาหลายปีแล้ว และ
กระผมกับเพื่อนสมาชิกของผู้แทนจังหวัดกำแพงเพชรอีก ๒ ท่าน คือนายเสนาะ
พึ่งเจียม และนายมีชัย พันธุวร แห่งพรรคประชาธิปัตย์ทั้งสิ้น ได้ไปรู้เห็นและได้รับ
คำร้องเรียนจากราษฎรทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้ง จึงได้มอบให้กระผมเป็นตัวแทน
ในการมาตั้งกระทู้ครั้งนี้ ในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร
แห่งพรรคประชาธิปัตย์ ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยราษฎรในท้องที่หมู่บ้านปรักไม้คำ หนองแวม หนองกันดาร
ตำบลลานกระบือ อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ถูกรูดล่า
โดยการจัดสรรของนิคมสร้างตนเองบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ได้รับความเดือดร้อน
เกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินมิได้รับความเป็นธรรม โดยนิคม ฯ ได้จัดสรรที่ดินนำ
ครอบครัวของราษฎรจากที่อื่นมาครอบครองในพื้นที่ที่ราษฎร เคยได้ทำการเพาะปลูก
ทำกินอยู่แล้ว เมื่อชาวบ้านเหล่านั้นร้องเรียนขึ้นไปเจ้าหน้าที่ของนิคม ฯ ก็ไม่สนใจ
ต่อการร้องเรียนขอความยุติธรรมของประชาชนที่ทำการอยู่เดิม จนไม่สามารถจะเข้าไป
ได้อยู่ในที่นั้นอีกได้

สำหรับนิคมบางระกำนี้เป็นโครงการช่วยเหลือผู้ไม่มีที่ทำกิน ซึ่งเป็น

เจตนาที่จะช่วยเหลือราษฎร แต่ปรากฏว่า การกระทำของเจ้าหน้าที่นิคมท่าควม
เคื้อครอนให้แกชาวบ้านที่ทำกินอยู่เดิมเป็นอย่างดี กระผมจึงใคร่ขอ เรียนถามว่า

ข้อ ๑. นิคมสร้างตนเองบางระกำนี้ เป็นเขตจัดสรรในจังหวัดพิษณุโลก
และพิจิตร เหตุใดจึงได้จัดสรรที่ดินรุกกล้าเข้าไปในเขตของจังหวัดกำแพงเพชร

ข้อ ๒. เจ้าหน้าที่ของนิคม ฯ มีนโยบายอย่างไรจึงนำราษฎรจากที่อื่น
เข้ามาอยู่ในที่ดินที่มีเจ้าของเดิมทำกินอยู่แล้ว และมีหน้าที่ยังไปทำลายพืชไร่น้ำ
ราษฎรเดิมทำการ เพาะปลูกอยู่ด้วย

ข้อ ๓. ราษฎรเดิมที่เคยทำกินอยู่ในเขตที่นิคมขยายเขตรุกกล้าเข้าไป
จะมีสิทธิที่จะเข้าไปอยู่ในที่ดินหรือไม่ เพราะเหตุใด และจะดำเนินการต่อไปอย่างไร

ข้อ ๔. เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการไม่ยุติธรรม และข่มเหงชาวบ้านเช่นนี้
รัฐบาลทราบหรือไม่ และรัฐบาลจะดำเนินการกับเจ้าหน้าที่เหล่านั้นอย่างไร

พันเอก ประยอม ประยูรโภคราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย) กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกอบ ประยูรโภคราช
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ดังต่อไปนี้

สำหรับในคำถามข้อที่ ๑ ที่ท่านถามว่า นิคมสร้างตนเองบางระกำนี้
เป็นเขตจัดสรรในจังหวัดพิษณุโลก และพิจิตร เหตุใดจึงได้จัดสรรที่ดินรุกกล้าเข้า
ไปถึงในเขตของจังหวัดกำแพงเพชรด้วยนั้น กระผมขอเรียนว่าสำหรับที่ดินจัดสรร
สร้างนิคมบางระกำนี้ได้ดำเนินการตามกฎหมาย โดยได้รับคำสั่งจากคณะปฏิวัติ
ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๔ ให้ดำเนินการจัดสร้างนิคมสร้างตนเอง ใน
จังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดพิจิตร เพื่อดำเนินการช่วยเหลือประชาชนซึ่งไม่มีที่ทำกิน
ในเขตจังหวัดพิษณุโลก พิจิตร และจังหวัดใกล้เคียงมาแต่เดิม โดยเฉพาะในกรณีนี้
จัดสรรที่ดินบริเวณท้องที่เขตอำเภอพวนพิราม คือที่ทุ่งสามมีประชาชนเข้าอยู่ในที่ดิน

ไม่เพียงพอ และนอกจากนี้ก็มีประชาชนมาร้องเรียนกันมาก แล้วให้พิจารณาหาที่ดินใหม่ในบริเวณใกล้เคียงกับจังหวัดนี้ ในการนี้ก็ได้รับมติจากคณะรัฐมนตรีให้ไปดำเนินการในเขตป่าสงวนของกรมป่าไม้ ซึ่งเป็นแปลงที่ ๖ หมายเลข ๖ ในพื้นที่อำเภอบางระกำ และฝายนาปรัง แปลงที่สอง ซึ่งพื้นที่เขตป่าไม้เดิมได้กำหนดขึ้นเป็นป่าสงวน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๐๘ สำหรับการกำหนดเขตท้ายพระราชกฤษฎีกาของป่าสงวนดังกล่าวนี้ เป็นการกำหนดเขตตามแผนที่ของกรมป่าไม้ ดังนั้นก่อนที่จะได้ดำเนินการ ก็จึงได้มีการออกใบสำรวจเขตเพื่อตรวจสอบบริเวณป่าไม้ให้แน่นอน โดยมีที่ดินจังหวัดทั้งสองจังหวัดและป่าไม้เขตกับป่าไม้จังหวัดพิษณุโลก ในการที่ได้ไปทำการสำรวจนั้นก็ปรากฏว่าแผนที่ที่กรมป่าไม้ได้ดำเนินการอยู่กับแผนที่ที่กระทรวงมหาดไทยได้ใช้อยู่ เมื่อนำมาเทียบเคียงกับแผนที่หลักซึ่งเป็นแผนที่มาตรฐานของทางราชการก็ปรากฏว่ามีแนวเขตคลาดเคลื่อนคาบเกี่ยวกันมาในเขตของจังหวัดสุโขทัยและจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นการคาบเกี่ยวเข้ามาเพียงเล็กน้อย ซึ่งอันนี้กระผมก็มีแผนที่พิมพ์เขียวรายละเอียดที่จะชี้แจงให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ เพราะว่าการทำแผนที่นั้น แต่เดิมมาทางกรมป่าไม้ก็ดี ทางมหาดไทยก็ดี เราดำเนินการโดยระบบทางวิชาการแผนที่ซึ่งมีการคลาดเคลื่อนอยู่บ้าง เพราะฉะนั้นเมื่อนำมาเทียบกับแผนที่มาตรฐานในปัจจุบันแล้ว โดยเฉพาะที่ทางราชการทหารใช้อยู่จึงปรากฏว่ามีความคลาดเคลื่อนกันบ้างเล็กน้อย เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมก็ขอเรียนชี้แจงให้ทราบว่า เหตุที่คาบเกี่ยวเข้ามาถึงในเขตจังหวัดกำแพงเพชรด้วยนั้น ก็เป็นเหตุที่เกิดจากความคลาดเคลื่อนดังกล่าวนี้ แต่ว่าไม่ได้เป็นจำนวนมาก

สำหรับในข้อที่ ๒ ที่ถามว่า เจ้าหน้าที่นครมีนโยบายอย่างไรจึงนำราษฎรจากที่อื่นเข้ามาอยู่ในที่ดินที่มีเจ้าของเดิมทำกินอยู่แล้ว และมีหน้าที่ยังเข้าไปทำลายพืชไร่ในที่ดินของราษฎรเดิมที่ทำกินเพาะปลูกอยู่ เรื่องนี้กระผมอยากจะ

กรมเรียนให้ทราบว่าจะก่อนที่จะได้ดำเนินการนั้น กรมประชาสงเคราะห์ก็ได้จัดเจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการสำรวจตรวจสอบเขตและเลือกหาพื้นที่ที่เหมาะสม ในบริเวณป่าสงวนนี้หลายครั้งหลายหนด้วยกัน ก็ปรากฏว่ามีราษฎรบางส่วนได้เข้าไปอยู่ในเขตป่าสงวนนี้บ้างประปรายไม่มากนัก จึงได้พยายามไปกำหนดเขตที่จะจัดตั้งนิคมขึ้นนั้น พยายามให้อยู่นอกเขตที่ราษฎรได้เข้าไปบุกเบิกอยู่เดิม แต่อย่างไรก็ตามพื้นที่ทั้งหมดนั้นก็ถือว่าเป็นพื้นที่ของรัฐตามกฎหมาย ซึ่งได้มีการออกพระราชบัญญัติส่งออกไปแล้ว สำหรับในเรื่องนี้นโยบายของทางราชการนั้นแต่เดิมมาได้ให้กรมประชาสงเคราะห์จัดสรรช่วยเหลือประชาชนในเขตที่ไม่มีที่ทำกินหรือที่ไม่สามารถจัดเข้าไปอยู่ในนิคมสร้างตนเองทุกส่วนได้กับราษฎรที่เคื้อกร่อนอยู่ในจังหวัดใกล้เคียง แต่ต่อมาเมื่อพุทธศักราช ๒๕๐๓ ก็ปรากฏว่ามีชาวไร่ชาวนาได้มาร้องเรียนกันอยู่มากจึงได้ตั้งคณะกรรมการคือ กชน. ในรัฐบาลของ ฯพณฯ อาจารย์สัญญา ขึ้นพิจารณาเพื่อแก้ไขความเคื้อกร่อนของราษฎร ก็ปรากฏว่ามีพวกชาวไร่ชาวนาที่มีความเคื้อกร่อนประมาณ ๔ หมื่นราย ก็ให้คณะกรรมการ กสส. ส่วนกลางและกสส. ส่วนจังหวัดเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะพวกชาวไร่ชาวนาที่มีความเคื้อกร่อนจริง ๆ ก่อน แล้วก็จะได้พิจารณาหาที่ทำกินให้ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวนี้ได้สำรวจแล้วก็ปรากฏว่าทำการคัดเลือกได้ราษฎรที่มีความเคื้อกร่อนจริง ๆ ก่อน แล้วก็จะได้พิจารณาหาที่ทำกินให้ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวนี้ได้สำรวจแล้วก็ปรากฏว่า ทำการคัดเลือกได้ราษฎรที่มีความเคื้อกร่อนจริง ๆ ทั่วประเทศ ๒๕๐ ครอบครัว ซึ่งสำหรับ ๒๕๐ ครอบครัวนี้ คณะรัฐบาลก็ได้ตกลงว่าจะหาที่ทำกินให้ในจังหวัดภาคใต้ที่นิคมแวง จังหวัดนราธิวาส และก็ได้อนุมัติให้กรมประชาสงเคราะห์ไปดำเนินการ ต่อมาก็ได้คัดเลือกได้อีกเป็นจำนวน ๔๔ ครอบครัว ซึ่ง ๔๔ ครอบครัวนี้ก็เป็นการคัดเลือกจากราษฎรในจังหวัดทั้งปักษ์โลก สุโขทัย และจังหวัดกำแพงเพชรด้วยเป็นจำนวน ๔๔ ครอบครัว ก็ตกลงจะให้เขาไปอยู่ทำกินในพื้นที่นิคมที่ได้คัดเลือกไว้แล้วคือที่บางระกำนี้ แต่ว่านโยบาย

ของทางกรมประชาสงเคราะห์นั้นก็ได้ถือหลักว่า การจัดสรรที่ดินเมื่อได้ทำขึ้นแล้วนั้น จะต้องพยายามให้ราษฎรผู้เป็นเจ้าของที่ดินอยู่ในบริเวณใกล้เคียง หรืออยู่ในท้องที่ จังหวัดนั้นได้สามารถเข้าไปอยู่ทำกินได้ก่อน ซึ่งอันนี้ก็ได้นำเงินการอยู่แล้ว ส่วนที่เหลือเราจึงจะแจกจ่ายหรือคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการได้คัดเลือกไว้ โดยมีหลักเกณฑ์อย่างแน่นอน แล้วหลักเกณฑ์ที่จะให้เงิน กระผมเรียนได้สั้น ๆ ว่ามี กฎเกณฑ์ ครอบครัวยุคหนึ่งจะต้องได้ ๑ แปลง หรือนอกจากจะมีสมาชิกในครอบครัวยุคที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเกินกว่า ๕ คนก็จะได้เป็น ๒ แปลง ซึ่งทั้ง ๒ แปลงนี้จะต้องไม่เกิน ๕๐ ไร่ตามกฎหมาย เพราะว่าถ้าให้เกิน ๕๐ ไร่แล้วก็จะเป็นการขัดต่อ กฎหมาย สำหรับที่กล่าวว่ามี การนำราษฎรไปทำลายพืชไร่ที่ราษฎรเดิมทำการเพาะปลูก อยู่ นั้น อันนี้ก็ขอเรียนยืนยันว่า สำหรับกรมประชาสงเคราะห์นั้น ได้รับนโยบาย ไปจากกระทรวงมหาดไทยอย่างแน่นอนว่า การที่จะเปิดการถากถางพื้นที่หรือเปิดป่า สำหรับจัดตั้งนิคมขึ้นในครั้งนี้ได้พยายามหลีกเลี่ยงการที่จะเข้าไปทำลายพืชไร่ หรือ พืชผลของราษฎรในพื้นที่อย่างเด็ดขาด เพราะฉะนั้นการที่จะดำเนินการเลือกพื้นที่ ก็พยายามไปเลือกนอกเหนือ เขตที่ราษฎรได้ทำการเพาะปลูกใหม่ คือ เป็นป่าแท้ ๆ และก็ไต่ไปเปิดป่าเอาเอง เปิดป่าเอาใหม่ แต่สำหรับในกรณีที่ว่ามีการทำลาย พืชไร่บางนั้น อันนั้นก็อาจจะ เป็นไปในกรณีที่ว่าหลังจากได้ตัด ถากถาง เปิดนิคม เปิดป่าในนิคมขึ้นแล้ว ก็มีความจำเป็นที่จะต้องตัดถนนออกมาสู่ถนนใหญ่ภายนอก เพื่อให้นิคมสามารถติดต่อกับถนนภายนอก คือถนนหลักของกรมทางหลวงได้ ก็ จะ สะดวกในการขนส่งและใช้สอย ซึ่งในเรื่องนี้ก่อนดำเนินการทางเจ้าหน้าที่ก็จะ ได้ ติดต่อกับ เจ้าของที่ดินที่มีพืชผลอยู่ทุกราย จะต้องมีการนัดปรึกษากันตกลงปากคำกันเป็นการ แน่แน่นอนว่าการสมยอมกันแล้ว ถ้าหากราษฎรรายใดไม่ยินยอมก็ไม่สามารถที่จะเข้าไป ทำการได้ เพราะว่าอาจจะถูกฟ้องร้อง ในการทำให้ทรัพย์สินหรือข้าวของที่ได้ต่าง ๆ นี้เสียหายได้ในเรื่องนี้ก็ได้ปรากฏว่า ราษฎรทุกรายก็ไม่ได้มีการขัดข้องในขณะนั้น

แล้วก็มีหลักฐานการบันทึกปากคำฉันไว้ แล้วก็ปรากฏว่าส่วนใหญ่ก็พอใจ เพราะว่า
สามารถที่จะได้ใช้ถนนเส้นนี้สัญจร ไปมาสำหรับติดต่อกับภายนอกโดยเฉพาะจะเข้ามา
ในเมือง หรือตัวอำเภอซึ่งแต่ก่อนแต่เดิมนั้นไม่มีถนนหนทาง ต้องอาศัยทางเกวียน
หรือจักรยานหรือหาบหามออกมา ซึ่งในบัดนี้ก็สามารถใช้ถนนหนทางได้อย่างสะดวก

สำหรับในข้อที่ ๓ ที่ถามว่า ราษฎร เกษที่เคยท่ากินในเขตนิคมขยาย
รุกล้ำเข้าไปจะมีสิทธิเข้าไปทำกินอยู่ในที่เดิมหรือไม่ เพราะเหตุใด และจะ
ดำเนินการอย่างไรต่อไปนั้น ก็อย่างที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่า โดยหลักการนั้น
พยายามที่จะให้ราษฎรที่มีที่ดินอยู่ใกล้เคียงนั้น ได้รับสิทธิหรือแม้แต่ในการ เลือกแปลง
เมื่อสมัคร เข้าเป็นสมาชิกแล้ว แปลงที่จะเข้าทำกินก็พยายามสอบประวัติสอบหลักฐาน
ถ้ามีที่ดินใกล้เคียงบริเวณนั้นหรือ เขตนิคมไปครอบครอง ถึงพยายามจะให้อยู่ในพื้นที่
อันนั้น แต่ว่าไม่สามารถจะจัดให้ได้เต็มที่ ทั้งนี้เพราะว่าตามผังลือคที่กรมประชา-
สงเคราะห์ หรือที่ทางราชการที่ดำเนินการอยู่นั้น เราไปเปลี่ยนแปลงที่จำกัดในพื้นที่
ประมาณ ๒๐ กว่าไร่ ส่วนเจ้าของเดิมอาจจะมีส่วนที่ถึง ๕๐ ไร่ ๑๐๐ ไร่หรือ๒๐๐ไร่
อย่างนี้ก็จำเป็นที่จะต้องลดสิทธิส่วนที่เกินลงไป และนอกจากนั้นรายอื่น ๆ ที่มีที่ดิน
เดิมอยู่เราก็ต้องพยายามจัดให้มาอยู่ในที่ใกล้เคียงกันอยู่ด้วย นอกจากนั้นที่ดินต่าง ๆ
ส่วนที่เหลือซึ่งไม่มีสิทธิจะได้รับก็จำเป็นจะต้องนำมาจัดสรร เพื่อประโยชน์ของสมาชิก
ผู้อื่น และนอกจากนั้นก็อาจจะต้องเสียที่ไปบ้างในการวางผังสำหรับตัดถนนหนทาง
และจัดสร้างทางระบายน้ำเพื่อความสะดวกตลอดจนสิ่งสาธารณประโยชน์ ซึ่งทาง
ราชการจะต้องดำเนินการอำนวยความสะดวกให้ โดยการจัดสร้างโรงเรียน จัดสร้าง
ถึงเก็บน้ำ จัดสถานที่สาธารณประโยชน์ที่ไว้ร่วมกับชนในนิคมนั้น

สำหรับข้อที่ ๔ ที่ท่านถามว่า เจ้าหน้าที่ปฏิบัติกรโดยไม่ยุติธรรม
ชมเชงชาวบ้านเช่นนี้ รัฐบาลทราบหรือไม่ รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไร ดับ
เจ้าหน้าที่เหล่านี้ อันนี้กระผมก็ได้กราบเรียนแล้วว่าเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่ได้ไป

ดำเนินการในนิคมสร้างตนเองบางระกำนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าไปดำเนินการตาม คำสั่ง และตามนโยบายของรัฐบาล และไปดำเนินการตามขั้นตอน มาตามลำดับ โดยเฉพาะของกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่นิคมนั้น ต้องรับคำเนิการ มาจากคณะกรรมการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น นับตั้งแต่การเลือกพื้นที่ก็เป็นเรื่อง ที่ทางฝ่ายคณะกรรมการส่วนกลางที่คืนจังหวัด ป่าไม้เขต ป่าไม้จังหวัดต่าง ๆ เป็นผู้ กำหนดเลือกให้ นอกจากนั้นก็ยังมีคณะกรรมการส่วนกลาง ซึ่งคณะกรรมการชาวนา ชาวไร่ กรมการ กสส. เป็นผู้พิจารณาที่จะจัดสมาชิกเข้าไปอยู่ในนิคม ตามคำสั่ง ของรัฐบาลด้วย ส่วนเจ้าหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์ก็เป็นผู้รับผิดชอบและ ดำเนินการตามคำสั่ง เท่านั้น และดำเนินการไปตามหลักเกณฑ์ด้วยความยุติธรรม ไม่ปรากฏในเรื่องการข่มเหงราษฎรประการใด สำหรับในเรื่องนี้ถ้าหากว่ามีหลักฐาน ใดๆแล้ว ทางราชการก็ไม่ได้มีนโยบาย เพราะว่าข้าราชการทุกคนต้องอยู่ภายใน กฎระเบียบข้อบังคับของทางราชการซึ่งมีกฎของ ก.พ. เป็นกฎหมายที่ควบคุมบังคับ อยู่แล้ว ถ้าหากว่ากระทำผิดขึ้นโดยเฉพาะกรณีทำการข่มเหงราษฎรนั้น ก็ถือว่าให้ ออกจากราชการหรือปลดออก เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมคิดว่าถ้าไม่เป็นการ กล่าวที่เลื่อนลอยแล้ว ทางราชการยินดีเหลือเกินที่จะรับพิจารณาดำเนินการให้ขอ ให้มีหลักฐานว่าผู้ใดไปข่มเหงราษฎรที่ไหน ข่มเหงใคร เมื่อไหร่จะไม่มีการนิ่งนอนใจ เป็นอันขาด ส่วนที่ว่าทราบหรือไม่ในกรณีนี้ก็ไม่ได้รับทราบอย่างมีหลักฐาน เป็นแต่ เพียงกล่าวกันลอย ๆ อย่างนี้ ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการกับเจ้าหน้าที่อย่างไรได้ ขอขอบคุณครับ

นายปรีชา มุสิกกุล (กำแพงเพชร) ทานประธานที่เคารพ กระผม ขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ได้ตอบกระพุนี่ว่า แต่ว่า กระผมก็ยังไม่เป็นที่พอใจของกระผมเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในข้อแรกท่านรัฐมนตรี ก็ยอมรับแล้วว่าแผนที่เขาไปทำนั้นคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง ก็ในเมื่อมัน คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงแล้ว ทำไมทางเจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์

หรือว่าทางรัฐบาลจึงไม่แก้ไขให้ถูกต้องตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๕๔ ถ้าท่าน
ยังทำต่อไปโดยยึดถือเอาความคลาดเคลื่อนนั้นไปเรื่อย ๆ ประชาชนก็ย่อมจะต้อง
เดือดร้อนต่อไปไม่สิ้นสุด ครั้งนี้เป็นครั้งแรกในจังหวัดกำแพงเพชรและต่อไปอาจจะ
เกิดที่จังหวัดอื่นอีกได้ จึงขอทราบว่าท่านรัฐมนตรีจะมีวิธีการแก้ไขความคลาดเคลื่อน
นี้อย่างไร และอีกข้อหนึ่งกระผมอยากจะสอบถามท่านรัฐมนตรีว่า การคลาดเคลื่อนนี้
มันไม่ใช่เล็กน้อยครับ มันกินเข้ามาถึงประมาณ ๒ กิโลเมตร เพราะฉะนั้นมันไม่ใช่
เล็กน้อย เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีช่วยตอบด้วยว่าท่านจะแก้ไขอย่างไร ที่จะไม่ให้
เกิดความคลาดเคลื่อนเช่นนี้ อีกเรื่องหนึ่งที่วาระราษฎรไม่เดือดร้อน ที่หาว่าเป็นการ
ผูกเดือนลอยนั้น กระผมอยากจะขอยืนยันว่าวาระราษฎรเดือดร้อน และกระผมมีหลักฐาน
แม้กระทั่งรูปถ่ายที่จะนำมาให้ท่านรัฐมนตรีหรือจะเอาตัวบุคคลมาเลยก็ได้ เพราะว่า
บุคคลเหล่านี้ใครมาร้องเรียนต่อผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร เกือบทุกวัน หรือ
ท่านรัฐมนตรีจะได้เดินทางไปจังหวัดกำแพงเพชร ไปดูเห็นด้วยตา เองก็จะเป็นพระคุณ
อย่างยิ่ง จะเมื่อไรก็ได้ครับ หรือจะเป็นพรุ่งนี้ก็ได้อีกครับกระผมยินดีเสมอครับ จึงขอ
อยากจะทราบคำถามอีกข้อหนึ่งว่า ถ้าสมมุติว่าเจ้าของที่ดินเดิมซึ่ง เขามาที่ดินเดิมอยู่นั้น
แล้วก็ปัจจุบันนี้ตอนที่นิคมจะขยายเขตเข้าไป เขาก็ทำมาหากินอยู่ปกติทุกวัน แต่พอ
นิคมขยายเขตเข้าไปบุคคลเหล่านี้ต้องมาอาศัยที่ดินเหล่านี้ทำกินอยู่ ก็เลยไม่มีที่ดิน
จะทำกินต้องไปยืนที่ที่ดินของตัวเอง บางคนก็ ๒๐ ไร่ บางคนก็ ๓๐ ไร่ แล้วท่าน
รัฐมนตรีลองคิดเถิดครับว่า บุคคลเหล่านี้เป็นคนที่ไม่มีอาชีพอื่นนอกจากมีอาชีพในทาง
ทำการเพาะปลูก เมื่อเขาไม่มีที่ดินจะทำกิน เขาจะเอาเงินที่ไหนมาหาเลี้ยงชีพ
กระผมจึงอยากจะทราบว่า ถ้าทางนิคมจะเอาผู้ที่มาอยู่ใหม่เข้ามาอยู่ในที่ดินนั้นแล้ว
ทำไม่ถึงไม่เอาพวกที่อยู่เก่าเข้าไปอยู่ในที่ดินนั้นพร้อมกัน ท่านรัฐมนตรีจะแก้ไขได้
หรือไม่ครับ

พันเอก ประกอบ ประยูรโกศราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง—
มหาดไทย) : ขอขอบพระคุณครับ กระผมขอเรียนชี้แจงเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้ สำหรับ

ในกรณีที่ว่าคลาดเคลื่อนนั้น อาจจะเขียนแจ้งซ้ำให้เข้าใจเสียว่า... แนวแผนที่
 ที่คลาดเคลื่อนนั้น เป็นแนวแผนที่ที่มีเนื้อที่เท่ากันนะครับ เนื้อที่ที่ตามแผนที่ของกรมป่าไม้
 ได้ดำเนินการนั้นกับ เนื้อที่เทียบกับแผนที่หลักของทางราชการทหารได้ใช้อยู่ เป็น
 เนื้อที่เท่ากัน รูปร่างอย่างเดียวกัน คือมีขนาดเท่ากันหมดทุกอย่าง แต่เป็นคลาด
 เคลื่อนจุดเท่านั้นแหละครับ จุดค่าบระหว่างที่มีอยู่ในแผนที่ เมื่อนำไปโยงยึดใน
 ภูมิประเทศแล้ว มันเคลื่อนออกไป แต่สภาพของการครอบครองพื้นที่ตามกฎหมายนั้น
 คงเป็นไปอย่างเดิมทุกประการ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงนะครับคือ รูปร่าง เนื้อที่
 ขอบเขต เท่ากันหมด เว้นแต่เมื่อนำไปถ่ายจากแผนที่ลงไปในภูมิประเทศ นี่เป็น
 ภาษาของการทำแผนที่ เมื่อไปถ่ายจุดต่าง ๆ ลงแล้ว ปรากฏว่าคลาดเคลื่อนจาก
 ในแผนที่เดิม เมื่อเทียบกับแผนที่ระวางทหารนี้โดยกินเขตเข้ามาถึงจังหวัดกำแพง-
 เพชร เนื้อที่ต่าง ๆ ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปเลยและที่พื้นที่ต่าง ๆ ที่อยู่ในเขต
 คุ้มครองป่าสงวนเหล่านี้ ก็ยังเป็นพื้นที่ที่อยู่ตามกฎหมาย สำหรับในกรณีที่ท่านถามว่า
 หากราษฎรได้เคยมีกรรมสิทธิ์หรือการถือครองอยู่แล้วจะเข้าไปอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวนี้
 ทำกสิได้หรือไม่ อันนี้ขอเรียนว่าในกรณีที่มีปัญหาที่ทางราชการมีความยินดีที่จะผ่อนผัน
 ทุกกรณีดังต่อไปนี้ คือถ้าหากว่ามี โฉนดหรือตราจอง ซึ่งเป็นหลักฐานที่ได้รับมาจาก
 ทางราชการก่อนพุทธศักราช ๒๕๐๘ คือก่อนที่ทางราชการได้ประกาศสงวนไว้แล้วนั้น
 นำมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่แล้ว เราจะกินเขตพื้นที่ดังกล่าวนี้ ถือว่าเป็นพื้นที่ถูกต้อง
 ของราษฎรได้เข้าไปใช้ทำกินจะไม่นำมาจัดสรรโดยเด็ดขาด นอกจากโฉนดตราจอง
 แล้วหนังสือสำคัญประเภท น.ส. ๓ ที่ออกให้ก่อนพุทธศักราช ๒๕๐๘ อันนี้ยกยอมรับ
 แต่ว่าสำหรับปัญหา น.ส. ๓ นี้จะต้องนำมาพิสูจน์ว่ามีความถูกต้องแน่นอนแค่ไหน
 เพราะว่ามี ความคลาดเคลื่อนและบางทีก็อาจจะเป็นการออกมาโดยไม่ถูกต้อง ก็เกิด
 สอบลหลักฐานกัน แต่ว่าถ้าเกิดสอบลหลักฐานเป็นที่แน่นอนถูกต้องตามกฎหมายแล้ว
 ก็มีผลเช่นเดียวกันที่จะกินเขตออกมาให้ นอกจากนั้นแม่แต่ ส.ค. ๑ ใน ส.ค. ๑

ซึ่งออกให้ก่อนพุทธศักราช ๒๕๐๘ ถ้าเราสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีการทำประโยชน์
 คือ เจ้าของที่ดินทำประโยชน์ในพื้นที่นั้นมาก่อนพุทธศักราช ๒๕๐๘ ก็มีสิทธิที่จะได้รับ
 พื้นที่นั้นออกมาเป็นกรรมสิทธิ์ ซึ่งเราจะออก น.ส. ๓ ให้เช่นเดียวกับหรือตลอดจน
 รับรองให้มีการออก เป็นโฉนดต่อไป นอกจากนั้นแม่แตกราษฎร เคยถือครองมือเปล่า
 คือไม่มีหลักฐานเอกสารอะไรเลยครับ อาจจะมีแต่เพียงใบเรียกว่าใบ บ.ภ.ท. ๒
 คือใบภาษีบำรุงท้องที่ แต่ว่าถ้าเป็นการเสียภาษีบำรุงท้องที่ ในพื้นที่นั้นและก็มี
 การพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้พื้นที่แปลงนั้นอยู่ก่อนพุทธศักราช ๒๕๐๘ นี้เราก็พิจารณาให้
 เหมือนกัน ถ้าปรากฏว่าเขามีกรรมสิทธิ์ถือครองโดยแน่นอนแล้วก็ยึดที่จะกันเขตอันนี้
 ให้แก่ราษฎรผู้รายนั้น นอกจากนั้นสำหรับที่ว่าราษฎร เกิมที่อยู่ในพื้นที่นั้น
 ถ้าหากว่าเป็นสมาชิกแล้วจะสามารถได้อยู่ในที่ดินเกิมหรือไม่อันนั้น กระผมก็ได้
 เรียนแล้วตั้งกล่าวข้างต้น คือว่าการจัดสรรนี้เราพยายามทำเป็นระ เบียบเรียบร้อย
 คือ เป็นแปลง เป็นแปลง ๆ และก็ถ้าหากราษฎรใหญ่ เป็นเจ้าของพื้นที่อยู่เกิม แปลงใด
 ที่ไปครอบครองพื้นที่นั้น เราก็พยายามให้อยู่ในแปลงเก่า แต่แต่ละจำนวนพื้นที่ที่อยู่ก็
 ไม่ตรงกัน อาจจะคลาดเคลื่อนไปบ้างหรือไม่ได้ เนื้อที่เป็นสถานที่เจ้าของ เกิมอยู่
 แต่สำหรับการพิจารณาที่จะให้ราษฎรในจังหวัดใกล้เคียงหรือจังหวัด เกิม ได้มีสิทธิเข้า
 ไปอยู่ก่อนนั้นเราก็ได้ดำเนินการอยู่แล้ว แต่ว่าราษฎรทุกรายจะเข้าไปอยู่ไม่ได้
 เพราะว่าการจะ เข้าไปอยู่นั้นต้องมีการคัดเลือกตามหลัก เกณฑ์ต่าง ๆ ว่าความแรงความ
 หรือความเหมาะสมและการคัดเลือกดังกล่าวนี้ ก็เป็นการคัดเลือก ๒ ครั้ง ๒ ทน
 ซึ่งคัดเลือกโดยคณะกรรมการ กสส. มาครั้งหนึ่ง ซึ่งได้เห็นความจำเป็นว่า
 มีความจำเป็นจะต้องให้รัที่ที่ดินเข้าทำกินก่อน พวกราษฎร เหล่านี้ก็จำเป็นต้องจัดก่อน
 ตามคำสั่งของรัฐบาล นอกจากนั้นพวกที่เหลือ เราก็จัดตามหลัก เกณฑ์ของกรม
 ประชาสงเคราะห์ ซึ่งได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายให้ดำเนินการในเรื่องนี้ สำหรับ
 เรื่องราษฎรที่ถูกข่มเหงจากข้าราชการที่ท่านเรียนมาแล้วว่ามีหลักฐานนั้น กระผม

รู้สึกยินดีที่ใจเหลือเกิน ถ้าหากสามารถนำหลักฐานต่าง ๆ ส่งให้กับพระมดไคพร้อมที่
จะรับ พร้อมทั้งดำเนินการสอบสวนเสมอ ขอขอบคุณ

(การประชุมค่ำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีกิจจำเป็น
ไถ่ลงจากบัลลังก์ และไคมอบให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่แทน)

นายปรีชา มุสิกุล (กำแพงเพชร) ทานประธานที่เคารพ ขอขอบพระคุณ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างยิ่ง แต่ที่ท่านรัฐมนตรีไม่ได้ยอมรับ
ความจริงบางอย่าง ซึ่งพระมดไคไม่เข้าใจว่า ท่านอาจจะได้รับรายงานจากข้าราชการ
ทางฝ่ายนิคมอย่างไรบ้าง คือในเรื่องการ เสียภาษีบำรุงท้องที่ที่ราษฎร ไคเสียไปนั้น
แล้ว ก็ เขาควรจะมีสิทธิที่จะไคเข้าไปอยู่ ขอเท็จจริงอันนี้มีหลักฐานตั้งราษฎร เหล่านี้
ก็ไคมาให้พระมดไคทุกคน แต่ปัจจุบันนี้เขาก็กังไม่ได้ ไคเข้าไปอยู่ เพราะว่าทางนิคม
ไคพูดอยู่คำเดียวว่า ราษฎร เหล่านี้ไม่มีสิทธิในที่ดินเหล่านี้ แต่ที่ท่านรัฐมนตรีไค
ยอมรับว่าชาวบ้านที่มีใบเสียภาษี บ.ภ.ท. ๖ มีสิทธิที่จะไคไป อันนี้พระมดไคขอ
เรียนให้ท่านรัฐมนตรีทราบครับ ขอเท็จจริงมันไม่เป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีเข้าใจ
ซึ่งอันนี้พระมดไคถึง ไคเรียนท่านรัฐมนตรีว่าอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีไคออกไปพบเห็นด้วย
ตาเองครับ การฟังหรือว่าการอ่านจากทำรายงานบางที่มีอาจจะคลาดเคลื่อนไปบ้าง
ถ้าไคไปพุงนี้ด้วย พระมดไคจะเป็นพระมดไคอย่างยิ่งครับ สำหรับในเรื่องการทำลาย
ของต่าง ๆ นั้น อันนี้พระมดไคมีหลักฐานแนบแต่รูปถ่าย ซึ่งเป็นรูปที่ไคถ่ายด้วย พระมด
จะออกชื่อเจ้าของก็ไครับว่า ชื่อ นางสาวบัว ไคถูกรถแทรกเตอร์ไคพังไปเป็นแถบ
ซึ่งเป็นแทรกเตอร์ของนิคมสร้างตนเองนี้แหละครับ แล้วก็สำหรับนางสาวบัวนี้
ไคทำกินอยู่ที่นั่น เป็น ๑๐ ปี แก่เมื่ออาชีพในการทำไร่ไคแล้ว พระมดไคเองก็ไค
ถ่ายรูปเอาไว้ และในไคปัจจุบันนี้ไคถ่ายมีไคหายไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นรูปถ่ายนี้
พระมดไคจะนำมายืนยันกับท่านรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง หรือว่าถ้าท่านรัฐมนตรีมีไคโอกาส
ไคออกไปดูก็จะเห็นลงรอยซึ่งปัจจุบันนี้ตัวบุคคลราษฎรคนนี้ก็ไคยังอยู่ เพราะฉะนั้น

กระผมถึงได้ยืนยันกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า การกระทำกรมพระราชวังนี้ มันยังมีอยู่ครับ แล้วก็ถึงอย่างไรก็ตามถ้าท่านรัฐมนตรีได้ให้ความยุติธรรมกับราษฎรบ้าง เหตุการณ์อันนี้มันก็จะเบาบางลงไป สำหรับเรื่องที่ว่าราษฎรเดิมไม่ได้อยู่ใน อันนี้ขอเรียนยืนยันว่าราษฎรได้อยู่ เขาได้ทำกินมาแล้วนับ ๑๐ ปี กระผมก็ใคร่อยากจะถามในข้อนี้ว่าในเมื่อเรามีสิทธิที่จะได้อยู่แล้ว แต่ว่าเขาผู้นั้นเข้ามาอยู่ทับในที่กินของเขา ท่านรัฐมนตรีจะมีวิธีการอย่างไร ที่จะให้บุคคลที่เข้ามาอยู่ใหม่ที่มาทับในที่กินของเขา นั้นให้ออกไป แล้วก็ให้ไปอยู่ในที่กินแปลงอื่นซึ่งไม่ใช่เป็นที่กินเดิมของเขา และให้เจ้าของเดิมเขาได้อยู่ต่อไป อันนี้กระผมใคร่จะเรียนท่านรัฐมนตรีว่าที่กินของบุคคลที่เข้ามาอยู่ใหม่ทับนั้น เขามีประมาณ ๑๐ ไร่บ้าง ๒๐ ไร่บ้าง เป็นที่ที่เคียนแล้ว แต่ว่าพอถึงเวลาทางเจ้าหน้าที่นั้นก็ถือโอกาสเอารถแทรกเตอร์มาไล่ต้อนไปให้เป็นที่เคียนหมดแล้ว ก็เอาผู้ที่ใหม่ ๆ เข้ามาอยู่ เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้ ราษฎรซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินเดิม ซึ่งปกติก็ไม่ค่อยจะมีเงินมีทองยากจนอยู่แล้ว ก็ไม่มีโอกาสที่จะได้เข้าไป อยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่า ท่านจะมีวิธีการแก้ไขในเรื่องนี้อย่างไรครับ

พันเอก ประจวบ ประยูรโกศราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนชี้แจงดังนี้ สำหรับเรื่องแรกเกี่ยวกับใบภาษีป่าทุ่งทองที่ บ.ภ.ท. ๖ นั้น เป็นการแสดงว่าราษฎรผู้นั้นได้ทำประโยชน์ในที่กินที่ใหญ่เกินตามโดยไม่จำกัดบงบริ เวณลงไป แต่มีหน้าที่จะต้องเสียภาษีให้แก่รัฐ คือ ไม่ใช่เอกสารสิทธิที่จะไปแสดงถึงการครอบครองที่ดินแต่ประการใดอันนี้ กระผมขอเรียนชี้แจงด้วย คือคำว่า บ.ภ.ท. ๖ ที่ชื่อบอกอยู่แล้ว บ. คือใบภาษี ภ. คือภาษี ท. คือป่าทุ่งทอง แต่ว่าที่กระผมบอกว่าสามารถที่จะรับพิจารณาได้ คือว่ามีที่ได้ไปชำระภาษีนั้นมันจะบ่งบอกว่าไปเสียภาษีไปไหน สมมติไปเสียภาษีก่อน พุทธศักราช ๒๕๐๕ ก็เป็นหลักฐานอันหนึ่งที่แสดงว่าเราได้เข้าไปทำกินในพื้นที่บงบริ เวณนี้ แต่ไม่ทราบว่าจะตรงไหน ก่อนพุทธศักราช ๒๕๐๕ คือก่อนที่ออกพระราชกฤษฎีกา

เป็นฝ่ายสงวนหนี้ซึ่งอันนี้เราก็ตอมรับ เป็นการพิสูจน์ได้ว่า เขาเข้าไปทำกินอยู่จริง
 แล้วว่าใบ บ.ภ.ท. ๖ ถ้าไปพิสูจน์แล้วปรากฏว่าได้เสียภาษี เมื่อพุทธศักราช ๒๕๐๐ ,
 ๒๕๐๑ อะไรหลังจากที่ออกพระราชกฤษฎีกาไปแล้ว อันนี้มันก็ไม่มีผลที่จะ เป็น
 เครื่องนำไปพิสูจน์ เพราะเป็นการ เขาไปทำมาหากินในป่าสงวนนั้น ซึ่งเป็นของรัฐ
 หลังจากที่ถูกกฎหมายได้เข้าคุ้มครองแล้ว นอกจากนั้นจากใบ บ.ภ.ท. ๖ นี้ก็จำเป็น
 ที่จะต้องหาผู้ที่ เป็นพยานยืนยันโดยกำนันผู้ใหญ่บ้าน หรือตลคจนราษฎรที่เชื่อถือได้
 ให้พิสูจน์ได้ว่า เขาไปทำกินในที่ดินที่แห่งใดจริงหรือที่อ้างถึงนั้นจริง อันนี้ขอรับ
 เป็นเรื่องที่จะต้องร้องเรียนต่อ เจ้าหน้าทีและก็นำหลักฐานมาพิสูจน์ ถ้าหลักฐาน
 มาพิสูจน์ไม่ได้ เจ้าหน้าทีก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการให้ตามที่ผู้ร้องต้องการได้ ดังที่
 กระผมได้เรียนมาแล้ว สำหรับในเรื่องกรณีไร่กล้วยที่ถูกไถ ไร่กล้วยไร่ย่อยอะไร
 ก็ตาม กระผมเรียนไว้แล้วว่าปกติในการที่จะเข้าไปดำเนินการของนิคมนั้น ได้รับ
 รายงานยืนยันว่าได้เข้าไปดำเนินการ เมื่อ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๐๘ นี้เอง
 ซึ่งได้รับคำสั่งให้เข้าไปดำเนินการ ๒ ประการคือประการแรกให้เข้าไปดำเนินการ
 หลังจากที่ยราษฎรได้เก็บเกี่ยวพืชผลแล้ว แต่สำหรับพืชผลโดยเฉพาะกล้วยนั้นก็อาจ
 จะเป็นต้นไม้ที่ปลูกชำมาดูแล อันนี้ก็ไม่ว่าอะไร แต่ว่าอีกประการหนึ่งให้ไปทำการ
 เปิดป่าในพื้นที่นอก เขตที่ราษฎรได้ทำการทำมาหากินอยู่ คือมีการ เพาะปลูกอยู่เดิม
 เพราะฉะนั้นในเขตที่ได้เข้าไปทำงานนี้จะเป็นการบุกเบิกในเขตป่า ไม่ใช่ในเขต
 พื้นที่ที่ราษฎรทำกิน แต่อาจจะเป็นไคอย่างที่กระผมเรียนมาแล้วว่าจะมีการไถ
 มีการ เปิดพื้นที่ที่ถูกพืชผลของราษฎรบ้างในกรณีที่เป็นเส้นทาง เป็นถนนที่ออกมาจาก
 คำนนิคมบ้านหมู่นานหรืออะไรนอก เขตนั้นก็ตามออกไปสู่ถนนใหญ่ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่
 จะต้องตกลงกับเจ้าของที่ ถ้าหากเจ้าของที่ไม่ได้รับการตกลงยืนยันกันเป็นที่แน่นอน
 แล้วก็มีสิทธิที่จะฟ้องร้องได้ มีสิทธิที่จะฟ้องร้องได้ตามกฎหมาย ซึ่งกฎหมายยังมีอยู่
 กระผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องที่จะลงล่างไปได้ง่าย ๆ ถ้าเจ้าของยังติดใจอยู่ที่ดำเนินการได้

ตามกฎหมาย สำหรับ เรื่อง เกี่ยวกับผู้ที่เข้าไปอยู่เดิมปรากฏว่าได้จัดสรรไว้ผู้ที่ไม่มีที่ดิน
 เดิมเข้าไปอยู่และก็ได้เข้าไปที่กันนั้น อันนี้กระผมอยากจะให้ได้มาดูแลแผนผังการจัดวิธีการ
 ของกรมประชาสงเคราะห์ของทางราชการที่ได้ดำเนินการอยู่ คือ เราจะต้องจัดผัง
 ล็อคต่าง ๆ ของที่ดินนี้เป็นแปลงที่เท่า ๆ กัน ไม่ใช่คนนั้นมากคนนั้นน้อย เป็นแปลง
 เท่า ๆ กัน ๒ ไร่ หรือ ๒๕ ไร่ หรือ ๑๔ ไร่ และก็เป็นมาตรฐานเป็นระเบียบ
 เรียบร้อยวางถนนหนทางเป็นแนว แต่ว่าสมาชิกผู้ที่มีที่ดินเดิมอยู่เมื่อได้รับกรรมสิทธิ์
 ในเรื่องที่ดินแล้วเราจะพยายามให้เขาเข้าไปอยู่ในแปลงที่เขาได้นั้นตรงกับที่ดินเดิม ที่
 ได้มีอยู่ อันนี้ขอทำความเข้าใจด้วยซึ่งบางกรณีอาจจะไม่ตรงทีเดียว เพราะว่า
 ผังล็อคที่วางใหม่เป็นการวางผังรวม ไม่ใช่วางตามรูปร่างที่ดินเดิมและนอกจากนั้น
 พื้นที่ก็ไม่เท่ากัน พื้นที่จกอนั้นเป็นแปลงมาตรฐานขนาดเท่า ๆ กันทั้งนั้น ไม่มีเล็กไม่มี
 ใหญ่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมขอเรียนว่าเราได้พยายามดำเนินการในเรื่องนี้
 อย่างยุติธรรม นอกจากบางรายซึ่งแก่ได้สิทธิครอบครัวยุใหญ่ได้ ๒ แปลงอย่างนี้จะ
 เอาแปลงที่อยู่ติด ๆ กันก็ไปทับกับเจ้าของอื่น ก็ต้องให้โอกาสเจ้าของอื่นได้มีโอกาส
 ก่อนแล้วตัวก็ไปเลือกในบริเวณใกล้เคียงอย่างนี้เป็นต้น แต่ว่าถ้าหากว่าเจ้าของที่ดิน
 เดิมเป็นที่ดินที่ถือครองโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ก็
 ถือว่าที่ดินเดิมแปลงนั้นนับเป็นที่ดินที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นที่ดินของรัฐที่จะต้อง
 นำมาจัดสรร อันนี้ถ้าหากว่ามีกรร้องสิทธิในเรื่องนี้ กระผมถือว่ามันก็ไม่เป็นการ
 ที่จะถูกต้องนัก เพราะว่าสิทธิต่าง ๆ ที่ได้เข้าไปถือครองนั้นเป็นการไปถือครองอย่าง
 ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ชอบธรรม อันนี้ก็ต้องมีการ เสียสละกันบ้าง
 แต่แม้กระนั้นก็ต้องถ้าหากว่ามีพินผลเขาอยู่แล้ว ถ้าเขาได้ เป็นสมาชิกมีสิทธิจะได้ที่ดิน -
 เราก็พยายามให้ที่ดินในแปลงที่ใกล้ที่ดินเดิมนั้นอยู่แล้ว กระผมขอเรียนให้ทราบดังนี้
 นายปรีชา มุสิกกุล (กำแหงเพชร) ท่านประธานที่เคารพ ขอเท็จจริง
 ต่าง ๆ ที่ท่านรัฐมนตรีได้ทราบนั้น กระผมขอเรียนด้วยอย่างยืนยันในที่นี้โดยว่า

ยังกาลาคเคลื่อนเป็นอย่างมาก กระจมจึงได้เรียนว่าถ้าท่านรัฐมนตรีมีเวลาและ
 โอกาส หรือถ้าจะเป็นพรุ่งนี้ก็ได้ก็ยิ่งดีครับ กระจมจะรับท่านไปเลยให้ท่านได้ไปรู้
 ไปเห็นด้วยตาสัก เล็กน้อยว่าราษฎร เหล่านี้ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่ดินอย่างไร
 โดยนโยบายแล้วทางราชการน่าจะจะให้ประชาชนที่มีที่ดินทำกิน ประชาชนที่เข้าไป
 อยู่ใหม่กระจมก็ยินดีด้วยที่ท่านมีที่ดินทำกิน เพราะว่าเราก็เป็นคนไทยด้วยกัน แต่ว่า
 ประชาชนเก่าที่เขามีที่ดินทำกินกลับกลายเป็นผู้ที่ไม่มีที่ดินทำกินไป อันนี้จะไม่ผิด
 นโยบายรัฐบาลหรือครับ เพราะฉะนั้นการที่ยืนยันว่าการที่ราษฎรมี บ.ภ.ท. ๖ แล้ว
 ก็ไม่ได้เข้าไปอยู่ไหน ความจริงพวกนี้กระจมยืนยันว่ามีทุกคนแล้ว กระจมได้เห็นกับตา
 แล้วก็เป็นจำนวนนับสิบนับร้อยที่ได้มาหากกระจม โดยไปชี้ให้กระจมได้ดูว่าที่ดิน
 ของเขาได้อยู่ที่ไต่บ้าง บางคนมีที่ดินคนละ ๕ ไร่ ๑๐ ไร่รวมคิด ๆ กัน แต่ว่า
 ใ้ถูกจัดสรรให้เป็นแปลงเดียวกันไปเลยเพื่อให้คนที่มาใหม่ได้เข้าไปอยู่ เพราะฉะนั้น
 ท่านรัฐมนตรีต้องคิด ถอดครบว่าถ้าเป็นอย่างนี้จะมีผู้ที่ไม่มีที่ดินทำกินไม่ต่ำกว่า ๒ -
 ๓ ครอบครั้ว เพราะว่าเขามีที่ดินเล็ก ๆ น้อยติดกันอยู่ในบริเวณนั้น ถ้าทางนิคม
 จะอ้างว่าจะหาที่ดินให้ผู้อยู่ใหม่ กระจมก็ไม่ทราบว่าเอาที่ดินที่ไหนไปให้ เพราะ
 จำนวนครอบครั้วที่มีเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ เมื่อรวมกันเข้ามันจะหลายครอบครั้ว
 แล้วถ้าจะแบ่งให้เขาเป็นหลาย ๆ แปลง ที่ดินเพียงแค่นั้นจะไม่พอให้เขาอยู่ ถ้าไม่มี
 ที่ดินให้เขา เขาก็ไม่มีอะไรจะทำกิน กลายเป็นบุคคลที่ไม่มีที่ทำกินขึ้นมาอีก อันนี้
 แผลหกรับกระจมจึงอยากจะเรียนให้ท่านรัฐมนตรีได้ทราบว่า ความเดือดร้อนมันเป็น
 เช่นนี้แล้วทั้งทางนิคมหรือว่าทางท่านรัฐมนตรีจะมีวิธีแก้ไขบุคคลเหล่านี้อย่างไร แล้ว
 ก็เรื่องหลักฐานต่าง ๆ เหล่านี้กระจมจะนำมามอบให้ท่าน หรือว่าอย่างทีกระจม
 เรียนแล้วว่าถ้าท่านจะไปดูเองก็จะเป็นการดี ขอให้ท่านตอบได้ไหมครับว่าท่านจะไป
 ที่จังหวัดกำแพงเพชร เมื่อใด กระจมยินดีที่จะพาไปดูถึงที่เกิดเหตุครับ กระจม
 ขอขอบคุณมากครับ

พันเอก ประกอบ ประยูรโภคกราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ขอขอบพระคุณครับ สำหรับกรณีที่ว่ากระผมจะไปได้หรือไม่ เมื่อใดนั้น กระผมขอเรียนว่าสำหรับเรื่องการร้องทุกข์นี้มัน เป็นพื้น ๆ รายต่อการให้กระผมไปทั้งนั้น แล้วต่อการไปวันนี้ ต่อการไปพรุ่งนี้ด้วย เพราะฉะนั้นก็ขอให้กระผมได้พิจารณาว่ากรณีใดที่เป็นกรณีที่สามารถที่จะไปได้ไม่ทันไปบอมาแล้วก็บอกว่าต้องไปวันนี้หรือพรุ่งนี้ ต้องขอเวลาคิดขอเวลาดังตัว เพราะว่าเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งหลายนั้น ก็มีมากน้อยผิดแผกแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามก็สำหรับตัวกระผมเองไม่ได้มีความรังเกียจ ใฝ่พยายามไปเสมอ แล้วออกห้องที่อยู่ตลอดเวลาในกองในป่าที่ไหนกระผมก็ไป ถ้าเป็นความเดือดร้อนของประชาชนแล้ว แต่อย่างไรก็ตามกรณีของบางระกำ หรือนิคมจัดสรรทุกแห่งนั้นไม่ใช่มีการร้องเรียนครั้งเดียว แล้วไม่ใช่มีการส่งเจ้าหน้าที่ไปสอบสวนเพียงครั้งหรือ ๒ ครั้ง ส่งมาเป็นสิบ ๆ ครั้งครับ แต่ว่าการร้องเรียนนั้นก็มักจะไม่ค่อยยุติสิ้นสุดลง อันนี้กระผมก็ไม่ได้โทษประชาชนหรือไม่ได้โทษข้าราชการที่ไปสอบสวน อาจจะเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนซึ่งมีอยู่หลายปัญหาที่ไม่สามารถจะเข้าใจกันได้ กระผมว่าถ้าหากมีทางทำความเข้าใจกันได้ โดยทางคำประชาชนนั้นพยายามฟังคำชี้แจงหรือระเบียบข้อบังคับของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเขามียุติแล้วก็ขอรับทราบให้เข้าใจโดยแจ่มแจ้ง แล้วปัญหาต่าง ๆ ก็คงจะคลี่คลายไปได้ โดยเฉพาะอย่าง บ.ภ.ท. ๖ นี้เหมือนกันที่กระผมเรียนแล้วว่าไม่มีกรรมสิทธิ์ในการซื้อครองตามกฎหมายแต่อย่างใด แต่ส่วนมากก็พยายามอ้างว่า บ.ภ.ท. ๖ นี้แหละใช่ได้เป็นเอกสารทางราชการออกให้ ความจริง บ.ภ.ท. ๖ นั้นคือใบเสร็จรับ ใบเสร็จเสียภาษีนั่นเอง แต่ว่าที่เรายอมรับคือว่า ทรัสต์ (trust) ได้เสียภาษีที่ดินมาก่อน พุทธศักราชที่มีการควบคุมตามกฎหมายแล้วก็ถือว่าเป็นข้อที่ให้พิจารณาได้ว่าท่านผู้นั้นได้เข้าไปใช้ที่ดินก่อนนี้ไม่มีพระราชบัญญัติควบคุมจริง แต่ที่ใดที่หนึ่งก็ต้องนำมาพิสูจน์กัน อันนี้เป็นเรื่องที่ถูกกันมาก และก็ไม่สามารถจะนำพิสูจน์กันได้ คือถ้ามีหลักฐาน

ยื่นสิทธิจนไ้คนักไม่มีปัญหา ทางราชการก็ต้องกันที่เว้นไว้ให้ ที่นี้สำหรับผู้ที่กิน
 เกมเหมือนกัน ที่อ้างว่ามีที่ดินเดิมก็มีที่ดินเข้าไปถือครองไว้โดยไม่ถูกตามกฎหมาย
 อาจจะเป็นการถือครองหลังจากที่พระราชบัญญัติป่าสงวนนี้ได้ออกแล้ว อันนี้เท่ากับ
 เป็นการบุกรุกที่ของรัฐอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะอ้างสิทธิอันนี้ว่าทำไมถึงไม่มี
 สิทธิมันก็เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องครับ เพราะว่าป่าสงวนหรือที่ดินของรัฐเมื่อออก
 พระราชบัญญัติควบคุมและใครจะเข้าไปทำมาหากินในนั้นไม่ได้ เป็นอันขาด มีกฎหมาย
 ควบคุมอยู่ แต่ว่าที่เข้าไปบุกรุกหรือได้เข้าไปทำกินอยู่แล้วโดยทางราชการไม่ผ่อนผัน
 ให้หรือไม่ไ้ทราบหรือไม่ไ้จับกุม อันนั้นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง สำหรับรายละเอียด
 ต่าง ๆ ถ้าท่านต้องการทราบหรือราษฎรผู้ใดต้องการทราบ กระผมคิดว่ากระผม
 ยินดีที่จะจัดเจ้าหน้าที่ประจำสงเคราะห์ที่ดำเนินการในเรื่องนี้โดยเฉพาะมาชี้แจงให้
 รายละเอียดต่าง ๆ อย่างถ่องถ้อยอย่างแจ่มแจ้งได้ทุกเมื่อ และโดยเฉพาะการ
 ดำเนินการต่าง ๆ นั้นเราก็ได้ดำเนินการอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม และตามลำดับ
 ตามขั้นตอนอยู่แล้ว กระผมคิดว่าเรื่องนี้ถ้าหากว่ามีราษฎรยังไม่เข้าใจก็ยินดีที่จะ
 หาทางทำความเข้าใจให้ กระผมได้ทราบว่าได้มีการมาร้องเรียนที่ท่านนายกรัฐมนตรี
 เมื่อเร็ว ๆ นี้ เหมือนกันแล้ว ท่านคงจะไม่ได้พิจารณาตกลงใจอะไรลงไป เพราะว่า
 เป็นเรื่องที่มีข้อข้องจะต้องตรวจสอบหลักฐานครับว่า มีการดำเนินการตามขั้นตอน
 มาอย่างไรใด ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ นี้ละครับเราก็ต้องยึดกฎหมายเป็นหลัก การ
 ยึดระเบียบแบบแผนของทางราชการ เราจะดำเนินการโดยความคิด เห็นกฎหมาย
 โดยไม่ยึดหลักกฎหมายนั้นทำไม่ได้ ขอขอบคุณ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) ท่านประธานครับ กระผม
 วีระ มุสิกพงศ์ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร กระผมยื่นอุทธรณ์ต่อ
 ท่านประธาน มีสมาชิกรับรองครบถ้วน ท่านประธานไม่เห็นเปิดโอกาสให้กระผมได้
 ดำเนินความตามที่ไ้เสนอต่อท่านประธานเลย เพราะฉะนั้นกระผมใคร่จะขอความ

กรุณาขอใช้เวลาคอนเน็คครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เชิญ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) ขอขอบคุณที่ท่านประธานครับ
กระผมขอแสดงความคิดเห็นต่อสภาที่ว่า ที่กระผมรบกวนเวลาในช่วงนี้ก็เพราะกระผม
มีเหตุผลคือกระผมขอถือเอาร่างญัตติที่กระผมยื่นต่อท่านประธานเป็นส่วนหนึ่ง ในคำ
อภิปรายเสียก่อนครับ ญัตติขออนุญาตให้รัฐบาลแถลงชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการที่มีข่าว
ทางวิทยุและในหน้าหนังสือพิมพ์ว่า พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา รัฐมนตรีช่วย-
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ยื่นใบลาออกต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่อังคาร
ที่ผ่านมา ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้รับใบลาแล้วก็ได้สอบถามไปทางเจ้าตัว ก็ปรากฏว่า
ได้รับคำตอบว่ามีเจตนาที่จะลาออกจริง แต่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ระงับยับยั้งไว้
ซึ่งก็เป็นที่น่าทึ่งกันดีทั่วไปแล้ว และถ้าหากว่าเรื่องทั้งหมดนี้เป็นความจริงตามที่ เป็น
ข่าวก็ย่อมแสดงว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้กระทำผิดรัฐธรรมนูญ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิด
ผลเสียหายแก่ประเทศชาติอันเป็นส่วนรวมและอย่างใหญ่หลวงได้ เพราะฉะนั้นใน
ขั้นนี้กระผมใคร่จะขอความกรุณารัฐบาลได้โปรดชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงว่าเรื่องดังกล่าว
นี้มีมูลความจริงประการใดก่อน และกระผมถึงจะขออนุญาตท่านประธานแสดง
ความคิดเห็นในตอนหลังอีกครั้งหนึ่ง ขอพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร คุณวีระครับ ความจริงญัตติ

นี้ของคุณที่เสนอมาก็ถูกต้อง ถ้าหากว่าผมจะขอรุณาให้ผ่านระเบียบวาระกระทู
ไปก่อนจะดีไหม ก็จะได้เรียบร้อยดี

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) กระผมคิดว่ามันก็เป็นเรื่อง
นำจะควนสำคัญกว่ากระทู เพราะว่ากระทูก็ได้รอกันมานาน แล้วเจ้าตัวของตัวคุณ
เป็นเจ้าของกระทู เหมือนจะยินยอมให้กระผมยื่นญัตตินี้ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร กระทูที่เหลืออยู่เพียง ๒ กระทู

เท่านั้น ผมขอ รู้สึกว่าจะ.....

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพฯนคร) : กระผมคิดว่าไหน ๆ ก็
หยิบยกกันขึ้นมาพิจารณาแล้วก็น่าจะว่ากันต่อไปนะครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือหมายความว่าเราพยายาม
ลอมขอมกัน.....

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพฯนคร) : ครบทำประธาน ถ้าท่าน
ประธานจะกรุณาอย่างนั้น บรรจุของกระผมทันทีหลังที่กระหู่จบ กระผมก็ขอมครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไซ่ คุณส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภัก เภษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ เป็นอย่างนี้ครับ
กระผมก็ขอว่าถ้าหากว่ามันไม่ผิดกระ เบียบแบบแผนอะไรนะครับ แล้วในชั้นตอนจังหวะนี้
มันก็พอดีแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็อยู่คอยพอดีจังหวะนี้ กระผมก็ไม่คิดใจ กระผม
กระหู่ควนนี้มันเข้าตั้งนานแล้ว แต่มันเพิ่งมา เข้าเดี๋ยวนี้นะครับ มันไม่ควนถึงขั้นจะ
เอาเป็นเอาตายกันเดี๋ยวนี้นี้ ท่านประธาน แต่ว่าเรื่องนี้กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่ควน
สำคัญว่า กระผมขออนุญาต ท่านประธานครับ กระผมเปิดทางให้ผู้ที่ควนของคุณ
วีระ มุสิกพงศ์ครับ

(ขณะที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมามีมติลังกั ทำเป็นการประชุม
ต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุขไม่คิดใจถามกระหู่ไซ่ใหม่ครับ

นายส่งสุข ภัก เภษม (เชียงใหม่) : กระผมถามครับ หลังจากนี้ครับ

ตอนนีกระผม เปิดโอกาส.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้ว ก็ขำนิดเร็วหน่อยก็ไม่เป็นไร

นายส่งสุข ภัก เภษม (เชียงใหม่) : ไม่เป็นไรครับ อันนี้กระผมขอมครับ

มีน้อยที่วาระนี้ท่านประธานจะแสดงความใจกว้างของท่านประธานที่จะให้ผู้ที่ควน

ของคุณวีระ มุสิกพงศ์ นี่ดำเนินการไปได้แค่นี้ เพราะว่าความกว่ากระผมครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนหลังก็ประเดี๋ยวเดียว ไม่เสีย
 เวลาเท่าไรหรอกนะ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ไม่เป็นไรครับ ท่านประธานครับ
 กระผมขอว่าจังหวะนี้เป็นจังหวะที่ดี เพราะท่านนายกรัฐมนตรีอยู่นี่ด้วย กระผมขอ
 เปิดทางให้ครับ เพราะว่ากระผมเห็นว่าเรื่องนี้สำคัญกว่าและสำคัญจริง ๆ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ก็ตกลงกับคุณวีระแล้วว่าเสร็จ
 กระทำ แล้วคุณวีระทำไมไม่ไปเดิพรวคชยงนี้ละ คุณสงสุขถามไปเถอะกระนั้นะ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ว่าอย่างไรครับคุณวีระ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเสียเวลาอีกแล้วนะ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : อย่างนั้นก็ขอท่านนายกทำอะไร
 ก็ขอให้ท่านอยู่นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอยู่นะ ท่านทราบแล้วละ คุณสงสุข
 ถามเถอะ เอากระทำการของคุณจำลองก่อน

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ยังมีอีกกระทำการหรือครับ ของกระผม
 หรือของใครก่อนครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของคุณสงสุขสุดท้าย

ต่อไปกระทำการถามคุณจำลอง วงษ์ทอง เรื่อง การทุจริตข่าว
 ในกรมการค้าภายใน กรมกระทรวงพาณิชย์ คุณจำลอง เชิญครับ

นายจำลอง วงษ์ทอง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผม จำลอง วงษ์ทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัด
 พรรคธรรมสังคม กระผมได้ตั้งคำถามคุณถึง ำพณา รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์
 ถึงเรื่องข่าวสารจำนวน ๓๘,๐๓๓ กระสอบ ได้ถูกเจ้าหน้าที่ในวงการค้า เจ้าหน้าที่

กรมการค้าภายในทุจริต เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ได้เกิดมานานแล้ว เป็นเรื่องที่เกิดขึ้น
มาในสมัยที่ว่าชาวอีสานทั้ง ๑๖ จังหวัดได้รับความเดือดร้อนเรื่องข้าว และชาว
อีสาน ๑๖ จังหวัดมีความสนใจเรื่องข้าวนี้เป็นอย่างมาก และขณะนั้นก็ยังสนใจ
เพราะว่าไม่มีข้าวจะกินในเวลานี้ ทั้ง ๆ ที่ ๑๔ จังหวัดภาคกลางกำลังร้องว่าข้าว
ขายไม่ได้ แต่ทางภาคอีสาน ๑๖ จังหวัดกำลังร้องว่าข้าวไม่มีจะกิน กระผมจึงได้
ตั้งกระทู้ถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ดังนี้

กระผมขอตั้งกระทู้ถามควน ถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์
ดังต่อไปนี้

เนื่องจากได้มีการทุจริตภายในวงการข้าราชการ จนเป็นเหตุให้
ข้าวสารจำนวน ๓๔, ๐๐๓ กระสอบ ถูกเจ้าหน้าที่ในวงการข้าราชการทำลายหลักฐานเท็จ
จนเป็นเหตุให้กรมการค้าภายในกระทรวงพาณิชย์ต้องเสื่อมเสียชื่อเสียงนั้น กระผม
จึงขอเรียนถามว่า ในฐานะท่านเป็นรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ท่านได้สั่งการและ
ได้สอบสวนไปแล้วประการใด ภายหลังจากที่ท่านได้รับมอบงานเกี่ยวกับเรื่องข้าวสาร
จำนวน ๓๔, ๐๐๓ กระสอบนั้นที่มีการทุจริต เรื่องนี้ขอขบคิดกรมการค้าภายในมีส่วนที่
จะต้องรับผิดชอบด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด และขอทราบว่ามีข่าวว่านัก
การเมืองไปวิ่งเต้นเพื่อล้มคดีนั้น จริงหรือไม่ เพื่อเป็นการไม่ให้เสื่อมเสียชื่อเสียง
ของนักการเมืองทุก ๆ ท่าน ถ้ามีข้อใดโปรดเปิดเผยชื่อด้วยว่าเป็นใคร ขอให้
ท่านปรับปรุงตัวเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในกรมการค้าภายในจะได้หรือไม่ อย่างไร
ถ้าหากว่าการสอบสวนมีการทุจริตจริง ขอขอบคุณครับ

นายทองหยด จิตควีระ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่าน
ผู้เป็นประธาน กระผม ทองหยด จิตควีระ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ขอตอบ
กระทู้ถามท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ ขอประทานโทษ คือคุณจำลอง วงษ์ทอง ถึงข้อความ
ต่อไปนี้

ตามคำถามที่ว่า เนื่องจากได้มีการทุจริตในวงการข้าราชการจนเป็นเหตุให้ชาวสารจำนวน ๓๘, ๐๐๐ กระสอบ ถูกเจ้าหน้าที่ในวงการค้า รัฐบาล ทำหลักฐานเท็จจนเป็นเหตุให้กรมการค้าภายในกระทรวงพาณิชย์เสียชื่อเสียงนั้น กระผมใคร่จะขอทราบเรียนตอบดังนี้ ความจริงการทุจริตข้าราชการที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ คือในราวเดือนกันยายน ซึ่งก่อนที่รัฐบาลนี้จะได้เข้ามารับหน้าที่ กระผมในฐานะที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ได้ทราบเรื่องนี้มาก่อนตั้งแต่ยังไม่ได้เป็นรัฐบาล เมื่อเข้าไปเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แล้ว กระผมก็ได้เรียกเรื่องนี้เอามาคุยกันที่ว่าได้ดำเนินการ เป็นประการใดในระยะนั้น ทางรัฐบาล เติมได้มีการตั้งกรรมการสอบสวนการทุจริตข้าราชการขึ้นไว้แล้ว แต่หากว่าการสอบสวนนั้นยังไม่เสร็จสิ้นจึงยังไม่ปรากฏแน่ชัดว่า ในตอนนั้นจะไม่มีผู้ใดผิดบ้าง ต่อมากระผมเองก็ได้เร่งให้มีการสอบสวนโดยรีบด่วนเพื่อจะแจ้งผลในการดำเนินงานของคณะกรรมการให้เป็นที่เสร็จ เรียบร้อยไป ก็ปรากฏว่า เมื่อเดือน มิถุนายนทางคณะกรรมการก็ได้รายงานขึ้นมาว่า มีผู้ใดผิดอยู่บ้าง กระผมก็ได้ส่งลงโทษไล่ออกไปมีหลายท่านด้วยกัน เสร็จแล้วผู้ที่ต้องรับผิดชอบในทางแพ่งก็ได้ส่งตัวให้ัยการดำเนินการในทางแพ่งฟ้องเพื่อ เรียกสินทรัพย์ที่เสียหายคืน ส่วนผู้ที่ต้องคดีอาญายู่ในเวลานี้ก็เป็นเรื่องที่ทางฝ่ายตำรวจกำลังดำเนินการสอบสวนอยู่ยังไม่เสร็จสิ้น เพราะเหตุว่าหลักฐานจะต้องรวบรวมอยู่มากมาย ทางตำรวจก็แจ้งมาว่ายังดำเนินการคดีไม่เสร็จสิ้น

ส่วนเรื่องในข้อ ๒ ที่ว่า เรื่องนี้อธิบดีกรมการค้าภายในมีส่วนต้องรับผิดชอบหรือไม่ เพราะเหตุใดนั้น กระผมขอเรียนว่า ความจริงข้าราชการที่หายนี้ไม่ใช่เป็นข้าราชการของกรมการค้าภายใน เป็นข้าราชการขององค์การคลังสินค้า ซึ่งมีผู้อำนวยการ เป็นผู้บังคับบัญชา แต่ในขณะนั้นอธิบดีกรมการค้าภายในเป็นผู้ช่วยการอยู่ด้วยอีกตำแหน่งหนึ่ง ในการสอบสวนนั้นตามที่คณะกรรมการผู้ทำการสอบสวนนั้น

ไม่ปรากฏว่า อธิบดีกรมการค้าภายในมีสิ่งพัวพันอยู่ในการทุจริตรายนี้ด้วย ทั้งนี้ก็
เพราะเหตุว่าในระบอบที่มีการดำเนินคดีนี้ขึ้นนั้นอธิบดีกรมการค้าภายใน มีส่วนใน
การที่เข้าไปดำเนินคดีค้นหาหลักฐาน อันนี้พบขึ้นมาได้จึงได้ดำเนินการ ก็ไม่ปรากฏ
ว่าอธิบดีกรมการค้าภายในมีความผิด

ในข้อที่ ๓ ที่ขอทราบว่ามีนักการเมืองวิ่งเต้นล้มคดีจริงหรือไม่
ในข้อนี้ขอทราบเรียนตอบกับท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องว่า ไม่ปรากฏว่ามีนักการเมือง
ผู้ใดไปวิ่งเต้นล้มคดี

ส่วนในข้อ ๔ ที่ขอให้ท่านปรับปรุงเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ในกรมการค้า
ภายในจะได้หรือไม่อย่างใดนั้น กระผมขอเรียนว่า เรื่องการโกงข้าวสารนี้ไม่ได้
เกี่ยวข้องกับในวงราชการกรมการค้าภายใน มันเป็นเรื่องการของรัฐ เป็นเรื่องการ
รัฐวิสาหกิจซึ่งอยู่คนละส่วน จึงไม่มีส่วนเข้าไปพัวพันข้าราชการในกรมการค้าภายใน
จึงยังไม่มีหน้าที่คิดว่าจะปรับปรุงในขณะนี้ ขอขอบคุณครับ

นายจำลอง วงษ์ทอง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ การเร่ง
ดำเนินคดีสำหรับรายนี้ ก็นับว่ารู้สึกว่าเป็นเวลาเนิ่นนานมาแล้วมีเศษ แต่ว่าผล
ปรากฏคดีก็ยังไม่เป็นที่เรียบร้อยสักทีหนึ่ง ทั้งนี้รู้สึกว่ประชาชนสนใจอยู่เหมือนกัน
สำหรับเรื่องนี้ กระผมอยากจะกราบเรียน ทนาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
ว่า ถ้าจะทำหนังสือ เเร่งให้ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ เร่งสอบสวนให้โดยด่วน ทั้งนี้
เพื่อชื่อเสียงของกระทรวงพาณิชย์ เกี่ยวกับเรื่องนักชั่งตรงอยู่กับกระทรวงพาณิชย์
อยู่แล้ว สำหรับเรื่องข้าวสารนั้นขณะนี้ได้เป็นอยู่ทุกวันนี้ ข้าวสารที่ไถนำไปอยู่ตาม
ที่จังหวัดต่าง ๆ ตามคำสั่งของทางผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าวสารที่ซื้อจากกรม
การค้าภายในก็ในราคาประมาณ ๓๒๕ บาท ไปขายที่จังหวัดบุรีรัมย์ขณะนี้ ๓๕๕ บาท
๓๖๐ บาท ถึง ๓๘๐ บาท ก็มีไม่ได้ดำเนินการไปตามคำสั่งและระเบียบการ ของ
กระทรวงพาณิชย์แต่ประการใด ทั้งนี้เนื่องจากว่าผู้มีอิทธิพลอยู่เบื้องหลัง

ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ นอกจากนั้นแล้วยังเป็นที่น่าสัง เกตว่ายัง เอาข้าวสาร
 แต่ละถุง เมื่อจะนำไปขายก็เอาหลาวทอง เหลืองหรือหลาว เหล็กแทงออกประมาณ ๕
 กิโลกรัม ๓ กิโลกรัม เป็นการหลอกหลวงประชาชนอย่างชัดเจนและยัง เปลี่ยนแปลง
 ลิตรซึ่งเดิมเป็นลิตรมาตรฐาน ทำให้ขึ้น ๆ ขึ้นมาบ้างก็มี ทำให้ถึง เล็กกลง ไปบ้างก็มี
 ก็โลกก็โกงกับประชาชนก็มี นี่เป็นปัญหาที่กระทรวงพาณิชย์จะต้องดูแลโดยใกล้ชิด แต่
 เปลา่ กลับไปคล้าย ๆ กับเหมือนการ เป็นการส่งเสริมให้พ่อค้าที่จังหวัดอื่น ๆ รวมทั้ง
 จังหวัดบุรีรัมย์ ถือว่าทำตัว เป็นทองไม่ร้อน กระทบมีข้อสัง เกตอีกนิตหนึ่งคือ
 ทาน ส.ส. จันทบุรี คุณประหยัด ธรรมสาคร ก็ได้ชี้แจงว่า ที่จังหวัดจันทบุรี นอกจาก
 จะเอาข้าวสาร ไปแล้ว พ่อค้าก็จะต้องเข้าไปเช่นเดียวกับผู้มีอิทธิพล โดยเฉพาะ
 ข้าราชการหัวหน้าส่วนที่รายละถุงต่อ เกือบก็มี อะไรทำนองนี้ นี่เป็นคำพูดของคุณ
 ประหยัด ธรรมสาคร ที่ได้คุยกับกระผมเมื่อสักครู่นี้ เรื่องนี้กระผมใครที่จะ
 กราบเรียนให้ พณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า ท่านจะมีมาตรการแก้ไข
 อย่างไร สำหรับพ่อค้าที่ดำเนินการแบบนี้ ขอขอบคุณครับ

นายทองหยด จิตวีระ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านผู้
 เป็นประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความที่ท่านบอกว่าในต่างจังหวัดนั้นการค้า
 ข้าวสารไม่เป็นไปตามถูกต้อง คือหมายความว่าบางคนที่ได้บ้างคนก็ไม่ได้ค้าและ
 ก็ไม่พอในการรับประทานนั้น ความจริง เรื่องนี้ในต่างจังหวัดนั้น ทางกระทรวง-
 พณิชย์ได้มอบให้ทางผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ดำเนินการในการจำหน่ายข้าวสาร
 โดยเราถือเอาจำนวนพล เมือง เป็นเกณฑ์ในการจ่ายในการบริโภค ให้ไปตามตาม
 จำนวน ส่วนหน้าที่ในการที่จะไปแบ่งให้ผู้ใดจำหน่ายนั้น เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการ
 จังหวัด ที่จะดำเนินการจำหน่ายให้พอ เพียงกับประชาชนหรือในที่ประชาชนชุมนุมอยู่
 สำหรับที่ต่างบริโลกชาว เป็นจำนวนมาก อันนี้ก็เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด
 ที่จะไปดำเนินการ ถ้าหากว่ามีกรบกพร่องขึ้นอย่างที่ท่านได้แจ้งให้ทราบนั้นกระผม

ก็อยากจะขอกราบเรียนกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ได้โปรดติดต่อกับท่านผู้ว่า
ราชการจังหวัด ชี้แจงให้ท่านได้เข้าใจบ้าง ส่วนทางกระทรวงพาณิชย์ก็ขอรับรอง
ว่าจะได้ทำหนังสือชี้แจงไปยังท่านผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ได้รับทราบ
ถึงการกระทำของประชาชนในส่วนนี้ แต่ในฐานะที่ท่านผู้แทนอยู่ในจังหวัดที่ท่าน
อยู่นั้นมีความใกล้ชิดกับผู้ว่าราชการจังหวัดมาก กระผมก็ขอกราบฝากท่านผู้แทน
ได้กรุณาไปเรียนท่านผู้ว่าราชการจังหวัดว่า พฤติกรรมของการกระทำของจังหวัด
ได้กระทำไปในรูปนี้แล้ว ก็จะทำให้สิ่งที่ได้ลดน้อยลงไป ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอใจนะคุณจำลอง กระทั่งของคุณเรื่อง
ทุจริตในกรมการค้าภายใน ขอให้อยู่ในประเด็นและซักถามด้วย

นายจำลอง วงษ์ทอง (บุรีรัมย์) : กระผมใครที่จะเรียนถาม ทพพร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อีกว่า มันมีประเด็นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับครอบคลุม
ไปถึงครบท่านประธานครับ เช่นอย่างว่าการค้าข้าวขณะนี้เท่าที่กระผมได้กราบเรียน
ให้ ทพพร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ทราบไปแล้ว ก็ยังมาควบคุมไปถึงเรื่อง
น้ำตาล ทั้งนี้เนื่องจากน้ำตาล เฉพาะที่บุรีรัมย์มีตัวแทนคนเดียวเท่านั้น ก็อยากจะให้
ทพพร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แก้ไขเสียด้วย ขอให้กระจายอำนาจหรือ
แบ่งโควตาให้คนอื่น ๆ ซึ่งราคาน้ำตาลก็จะได้ไม่สูงขึ้น นี่ก็เป็นหน้าที่ของกระทรวง
พาณิชย์อยู่แล้ว กระผมได้ไปเรียนแต่ว่าก็ไม่ได้ผลประการใด สำหรับที่จะเข้า
ประเด็นขณะนี้ ก็เมื่อสอบสวนได้ความประการใดแล้ว สำหรับเกี่ยวกับการทุจริต
ที่กระผมได้เรียนถาม ทพพร ก็ขอได้โปรดแจ้งให้ประชาชนได้ทราบในโอกาสต่อไป
ด้วย ขณะนี้จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับความเดือดร้อนมาก เรื่องข้าวนี้ ก็ขอให้ ทพพร ได้มี
โอกาสแก้ไข สำหรับ เรื่องของกระผมที่เป็นข่าวเกรียวกราวเกี่ยวกับเรื่องบุญ
เรื่องบุญนั้นกระผมใคร่ขอกราบเรียนจริง ๆ ว่า ในฐานะผู้แทนปวงชน กระผม
ได้รับคำร้องจากประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์แล้วก็ได้เดินทางมาติดต่อ บ.ค.ส. ซึ่ง

เป็นบริษัทค้าวัสดุ เพื่อที่จะขอซื้อในราคาต้นทุน แล้วไปขายให้ประชาชนในราคา
ที่ใกล้เคียง คือราคา ๓๐ บาท ขณะนี้ประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ ชื่อปุณเประมาณ
ดุงหนึ่งก็ ๕๐ บาทอยู่แล้ว ณะนี้พออย่างนี้ในฐานะหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ก็จะต้องดูแลประชาชน คิดว่าคงจะไม่ผิด เท่าที่มีท่านสมาชิกบางคนได้ว่ากระผม
นำปูนไปจำหน่าย ๕๕๐ บาทนั้น หรือ ๕๐๐ บาทนั้น ไม่เป็นความจริงครับ กระผม
ขอกราบเรียนให้ประชุมและท่านประธานได้ทราบด้วยว่า การจำหน่ายปูนขณะนี้
อยู่ในราคา ๓๐๐ บาทเท่านั้น คือไม่ถึงขนาดนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำลองครับ.....

นายจำลอง วงษ์ทอง (บุรีรัมย์) : ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระจุกต่อไป เป็นกระจุกตามความของคุณ
สังสุช ภัค เกษม เรื่อง การส่งปุ๋ยปลอมให้ชาวนา ตามกระทรวง เกษตรและสหกรณ์
เชิญคุณสังสุช

นายสังสุช ภัค เกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สังสุช ภัค เกษม พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่ ความจริงกระสุนเข้า
ตั้งนานแล้วตั้งแต่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น แต่บังเอิญเป็นกระสุนที่ทันสมัยอยู่มาก เพราะ
เรื่องปุ๋ยปลอมขณะนี้มันก็มีปลอมมีปนกันอยู่ ชาวนากำลังเดือดร้อน กระผมขอ
เรียนต่อท่านประธานดังนี้

เนื่องจากปรากฏว่า ชาวนาคำบลคลองตัน อำเภอกะทุมแบน ตำบล
หลักสาม คำบลหนองนกไข่ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาครรวมทั้งสิ้นจำนวน
๓๓ ครอบครัว ซึ่งล้วนแต่เป็นชาวนาทำนาปีละ ๒ ครั้ง ใ้คนำปุ๋ยที่ทางเกษตร
จังหวัดจ่ายให้มาคั้น เนื่องจากนำไปใช้แล้วกลายเป็นปุ๋ยปลอมทั้งหมด ปุ๋ยดังกล่าวนี้
เป็นปุ๋ยจวกแรกซึ่ง เกษตรจังหวัดสมุทรสาครส่งไปให้ใช้ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๑๔
เมื่อชาวนานำไปใช้ปรากฏว่าปุ๋ยไม่ละลายน้ำบางส่วนก็ลอยขึ้นมา ปุ๋ยจำนวนนี้

ทางการ เกษตรจังหวัดกัตตันละ ๕,๐๐๐ บาท แต่เก็บเงินต่อเมื่อชาวนา เก็บเกี่ยว
พืชผลแล้ว เป็นการขายแบบสินเชื่อ โดยมีองค์การตลาดเพื่อการ เกษตร เป็นคนกลาง
จัดซื้อให้เกษตรกรจังหวัดอีกทีหนึ่ง เป็นยุบยตราวัตราคันโต ของบริษัท ศรีกรุงวัฒนา
จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทคู่ค้ากับกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ที่ใหญ่ที่สุด

การกระทำดังกล่าวของทางราชการและบริษัทค้าปุ๋ยในครั้งนี้ เป็น
ผลเสียต่อภาพพจน์ของ เกษตรกรที่มีต่อทางราชการ เป็นอันมาก และเป็นเหตุให้เกิด
การกระทบกระเทือนต่อผลผลิตของ เกษตรกรที่ได้ใช้ปุ๋ยที่ไม่มีคุณภาพ กระผมจึงขอ
เรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ดังนี้

๑. ท่านจะแก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเช่นนี้ได้อย่างไร โดยวิธีใด
๒. ท่านจะดำเนินการสอบสวนผู้กระทำผิดในเรื่องนี้หรือไม่ และ
จะลงโทษอย่างไร
๓. ท่านจะมีมาตรการในการป้องกันมิให้เหตุการณ์ดังกล่าวนี้เกิดขึ้นอีก
โดยสิ้นเชิงได้หรือไม่ ถ้าได้ โดยวิธีใด ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด
๔. ท่านมีวิธีการในการ เรียกศรัทธาของ เกษตรกรที่มีต่อทางราชการ
ให้กลับคืนมาได้หรือไม่ อย่างไร โดยวิธีใด

ท่านประธานที่เคารพครับ คำถามในกระทู้ถามควนของกระผมนี้ กระผมได้เรียน
ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ แต่ขณะนี้เท่าที่กระผม เห็น
หน้าอยู่ก็เป็นรัฐมนตรีช่วย ๆ ก่อนที่กระผมจะขอเรียนถามนี้ กระผมก็ขอความตกลง
กับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตร ฯ เพราะเหตุว่ากระผมจะต้องถาม
ต่อไปอีก ๓ ครั้งครับ ท่านประธาน อันนี้กระผมก็ไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวง เกษตร ฯ ที่มานั่งอยู่จะรู้เรื่องหรือ เปล่าก็ไม่ทราบ เพราะว่าใน
กระทรวง เกษตร ฯ เห็นว่ามีการแย่งกรมกองที่จะทำงานกันอยู่ ที่นี้เรื่องที่กระผม
จะถามมันเป็นเรื่องสำคัญต่อไปอีก ๓ คำถาม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุข ก็ถามตามกระทู้ของคุณก็แล้วกัน
รัฐมนตรีจะตอบได้หรือไม่ได้อีกเรื่องหนึ่ง

นายส่งสุข ภัค เกษม (เชียงใหม่) : คืออย่างนี้ครับ ท่านประธาน
กระผมขอประธานเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณถามตามกระทู้ของคุณก็แล้วกัน

นายส่งสุข ภัค เกษม (เชียงใหม่) : เข้าใจครับ แต่เรื่องนี้ไม่ใช่
เรื่องมาพูดกันเล่น ๆ มันเป็นเรื่องของเกษตรกร เรื่องของคนตั้ง ๓๖ ล้านคน
ทั่วประเทศเป็นผลประโยชน์ ที่ที่กระผมไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีท่านจะมีสติปัญญา
ตอบได้หรือไม่ เผลอ กระผมเห็นข่าวว่าแย่งงานแย่งการกันทำเต็มกระทรวงอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาละ คุณ เข้าประเด็นของคุณเถอะ
ครับ

นายส่งสุข ภัค เกษม (เชียงใหม่) : ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายคานชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม นายคานชัย อัครราช
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ขอตอบกระทู้ถามของคุณส่งสุข
ภัค เกษม ผู้แทนราษฎรจังหวัด เชียงใหม่ แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและ
สหกรณ์ ดังต่อไปนี้

ปุ๋ยที่มีการกล่าวหาว่าเป็นปุ๋ยปลอมนี้ เป็นปุ๋ยที่กระทรวง เกษตรและ
สหกรณ์ได้ประมุขชื่อจากบริษัทศรีกรุงวัฒนา ตามที่ท่านทราบแล้ว ซึ่งผ่านการตรวจ
วิเคราะห์จากกอง เกษตร เคมี กรมวิชาการ เกษตรแล้วว่าเป็นปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐
มีเปอร์เซ็นต์อาหารหลักของพืชถูกต้องครบถ้วนตามสูตรที่ระบุไว้ ไม่ได้เป็นปุ๋ยปน
ปลอมแต่อย่างใด ส่วนที่ลอยขึ้นเหนือน้ำนั้นคือสารที่ใช้เคลือบปุ๋ยเพื่อมิให้ปุ๋ยนั้น เมื่อ

ถูกอากาศแล้วทำให้บูยนั้นขึ้นและเสื่อมคุณภาพ จึงไม่มีสารเคมีบูยไว้

สำหรับข้อ ๒. เมื่อมีหลักฐานแน่ชัดว่าบูยที่ได้รับการกล่าวหา ไม่ใช่เป็นบูยปลอมตามที่มีการกล่าวหา จึงไม่มีการสอบสวนและลงโทษผู้กระทำผิดแต่อย่างใด เพราะไม่ใช่บูยปลอม

ข้อ ๓. รัฐบาลโดยกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้มีมาตรการในการป้องกันบูยปลอมไว้แล้วโดยมอบให้องค์การตลาด เพื่อ เกษตรกรผู้ค้า เน้นการจัดซื้อบูย และจำหน่ายให้เกษตรกรในราคาถูกต้องทั้งเงินสดและเงินเชื่อ ทั้งนี้ก่อนจะซื้อบูยให้เกษตรกรองค์การตลาด เพื่อ เกษตรกร ได้นำบูยไปให้กรมวิชาการ เกษตร ตรวจวิเคราะห์ก่อนทุกครั้ง เพื่อป้องกันบูยปลอม อนึ่ง เมื่อส่งบูยถึงมือ เกษตรกรแล้ว ก็ได้ให้นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไปตรวจดูว่า บูยที่ถึงมือประชาชนนั้นเป็นบูยปลอมปนหรือไม่ ซึ่งก็มีการติดตามผลอยู่ตลอดเวลา อนึ่งรัฐบาลโดยกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติบูย พ.ศ. ๒๕๑๘ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นมาตรการสำคัญที่จะใช้ลงโทษผู้ค้าบูยปลอมอย่างเด็ดขาด

ข้อ ๔. เพื่อซัดความเข้าใจผิดในเรื่องนี้ และสร้างภาพพจน์ที่ดีแก่เกษตรกรองค์การตลาด เพื่อ เกษตรกร ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงให้สื่อมวลชนทราบ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๘ แล้วยุติการทางโทรทัศนช่อง ๗ เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๑๘ แล้วยุติการชี้แจงและทำความเข้าใจกับเกษตรกรไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะมีความเข้าใจในเรื่องนี้ได้ดี อนึ่งกระผมขอขอบคุณคุณส่งสุข ภักเกษมที่ได้ติดตามผลงานของกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ที่กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการไปแล้วว่ามีอะไรบกพร่องอย่างไร ขอให้ใจก็สอบถาม อยากรู้ก็ตามกระผมในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการธนาการแทนอาจจะตอบซัดคำถามท่านมากไปท่านนี้ไม่ได้ แต่ถ้าหากท่านผู้ถามได้ตั้งคำถามกระผมตอบได้ก็จะตอบให้ท่านทราบ ถ้าตอบไม่ได้ก็ต้องขอภัย

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) ท่านประธานครับ แหม ธรรมดา
 ไม่สบายใจอย่างที่ธรรมดา เมื่อท่านประธานก็บอกว่าไม่ให้พูด ๆ ท่านรัฐมนตรี
 ช่วย ๆ ท่านก็มาออกตัวอย่างนี้ ธรรมดาที่เรียนแล้วว่าเรื่องของเกษตรกร เรื่อง
 ของชาวไร่ชาวนานั้นเป็นเรื่องสำคัญ ท่านนายกรัฐมนตรีที่ท่านพูดท่านจะพูดถึง
 ชาวไร่ชาวนาก่อน ท่านหวังชาวไร่ชาวนามาก อันนี้ธรรมดาที่ไม่ทราบว่าจะถ้าท่านมา
 ออกตัวอย่างนี้ ท่านบอกว่าท่านตอบไม่ได้ท่านก็ไม่ตอบอย่างนี้ ธรรมดาที่ไม่เข้าใจว่า
 รัฐบาลทำไมจึงพิจารณาปัญหาที่เกี่ยวกับผลประโยชน์แลผลประโยชน์ของชาวไร่ชาวนา
 อย่างนี้ เอาละครับ ธรรมดาที่ขอเรียนว่าในฐานะที่ธรรมดาเป็นประธานกรรมการ
 การ เกษตรและสหกรณ์ คณะกรรมการชุดนี้ได้ให้ความเอาใจใส่และสนใจปัญหา
 อย่างจริงจังตลอดมาเรากำเนินการพิจารณาและพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่
 เกี่ยวกับเกษตรกรโดยเฉพาะเรื่องปุ๋ยนี้โดยเราอาศัยผู้รู้ชำนาญการ ซึ่งเป็น
 นักวิชาการ เป็นข้าราชการมาให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการการ เกษตร และ
 สหกรณ์ตลอดเวลา คณะกรรมการชุดนี้ได้ให้ความสนใจและสนใจปัญหาเรื่องนี้
 เป็นปัญหาสำคัญ คณะกรรมการชุดนี้ได้วิงวอนและเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการ
 ในเรื่องแก้ไขปัญหาเรื่องปุ๋ยเพื่อป้องกันเหตุการณ์ดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้น เมื่อรัฐบาล
 ได้ตัดสินใจในการที่จะค้าปุ๋ยเองและส่งปุ๋ยให้ถึงมือ เกษตรกร กรรมการการ เกษตร
 และสหกรณ์ได้ให้ความสนใจ ได้ติดตามเรื่องราวและหาช่องทางหาข้อตกลง ร่วมกับ
 กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ในการที่จะแก้ไขปัญหานั้นอาจจะไม่สมควรเกิดขึ้น และ
 เป็นผลทำให้ชาวไร่ชาวนาเกษตรกรนี้เสียผลประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพครับ
 ธรรมดาที่ขอเรียนว่าการตรวจสอบคุณภาพปุ๋ย การตรวจสอบคุณภาพปุ๋ยนี้ ธรรมดา
 บังเอิญได้รับการร้องจากกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ให้ไปรับปุ๋ยที่อำเภอ
 คอยสะแก็ค จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ได้เอาปุ๋ยไปมอบ
 ธรรมดาที่ขอเรียนว่าการมอบนั้นกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้อาศัยนิสัย จาก

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นคนไปทดสอบ เป็นคนไปตรวจคุณภาพของปุ๋ย โดยใช้
 เครื่องมือที่เรียกว่า ม.ก. ๑ จะช้อมมาจากอะไร กระผมก็ไม่ทราบ เห็นเรียก
 ม.ก. ๑ ม.ก. ๑ ก็ประกอบไปด้วยยาเคมีต่าง ๆ ครบ แล้วก็ให้หลอดแก้ว
 มีการเทียบสีในหลอดแก้ว การเทียบสีนั้นก็เทียบสีให้เกษตรกรกรู ที่มารับปุ๋ย ก็สีที่
 ออกมาบอกว่าเป็นอะไร เป็นของจริง ของจริงเอามาอย่างไรก็ไม่รู้ เป็นสีส้ม เป็นสีส้มแก่ๆ
 เสรีแล้วก็เอาปุ๋ยที่มีการตรวจสอบ ที่ไปส่งให้มันนั้นก็เอามาเทียบ เอามาใส่ถ้วยยา
 เคมีอะไร ผสมกันไปผสมกันมาแล้วมันก็เป็นสีส้มอ่อน ๆ เกือบจะแก่ แต่ก็คือคล้ายคลึง
 กันก็คือว่าเอาละ เป็นปุ๋ยที่มีคุณภาพถูกต้องตามกฎเกณฑ์แล้ว อันนี้กระผมขอเรียน
 ขอเท็จจริงให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ กระผมไม่
 สมายใจเลยรวม ๒ คนเลยครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็วย กระผมได้รับแจ้ง เมื่อคืนนี้
 เอง ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ โทรทัศน์มาบอกกระผม
 ว่า การตรวจสอบปุ๋ยปลายทางนั้นนะ เขาใช้เครื่องมือที่เรียกว่า ม.ก. ๑ ม.ก. ๑
 นั้นมันจะดูคุณภาพของปุ๋ยออกมาชัดเจนดังนั้นว่าเป็นสีส้มมันนะ ขอเรียนว่าเจ้าหน้าที่
 กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ที่บอกกระผมมานั้น บอกว่าที่กรุง เพมหานครนี้ครับ
 เขายืนยันเลยทางกระทรวงนี้ ไม่ยอมรับนับถือ เครื่องตรวจสอบที่เรียกว่า ม.ก. ๑
 ถ้าเอามาตรวจสอบด้วยเครื่องมือที่สมบูรณ์แบบแล้ว ในการส่งปุ๋ยไปให้เกษตรกรกร
 คราวนี้แล้ว จะไม่ได้คุณภาพที่ออกมาเป็นอย่างนี้ จะทำให้รู้อย่างชัดเจนเลยว่า
 คุณภาพของปุ๋ยที่รัฐบาลซื้อและส่งไปขายในขณะนั้นะไม่สมบูรณ์ อันนี้กระผมขอเรียน
 นะท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็มองหน้ากระผม กระผมขอเรียนด้วยความเคารพ
 ด้วยความจริงใจครับท่านนายกรัฐมนตรี กระผมไม่มีเจตนาอะไรเลยที่จะมาใช้
 วาหะโวหารหรือเอาเรื่องเอาราวอะไรที่ไม่ถูกไม่ควรนี้มาเรียนเพื่อที่จะ เป็นการ
 ให้ท่านนายกรัฐมนตรี หรือรัฐบาลของนายกรัฐมนตรีได้รับความเสียหาย กระผม
 ได้เรียนเพราะ ใ้วิตกเรื่องนี้แล้ว เพราะกระผมตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับการประมูลปุ๋ย

ทั่วประเทศควรมีประมูลปุ๋ยได้ในราคาต่ำ ๓.๕๐ บาท ก็มาพิจารณาว่าที่มันทำมัน
 มันทำไม่ต่ำ เพราะตอนแรกเราประเมินผลกันว่าจะได้ในราคาประมาณกี่ ลกรัมละ
 ๕ บาท คั่นละ ๕,๐๐๐ บาท ท่านนายกรัฐมนตรีครับ แต่เมื่อราคาต่ำอย่างนี้
 คณะกรรมาธิการตั้งข้อสงสัย เกิดเลยเราตั้งข้อสงสัย เกิดไปที่คุณภาพของปุ๋ย เป็นสำคัญอันนี้
 เมื่อมีการใช้เครื่องมือตรวจสอบ ม.ก. ๑ อย่างนี้ออกไป แล้วก็ปุ๋ยอย่างนั้นไป
 กระทบก็ขอเรียนต่อท่านนายกรัฐมนตรีต่อท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตร-
 และสหกรณ์ด้วยความเคารพ และด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ ว่า ขณะนี้มีการ
 กล่าวขวัญและพูดถึงว่า ปุ๋ยที่เอามาขายในราคา ๓.๕๐ บาทต่อตันนั้น เป็นปุ๋ยที่
 ค้างสต็อกมาเป็นเวลา ๒ ปีแล้ว เป็นปุ๋ยที่เสื่อมคุณภาพแล้ว แล้วก็ประการสำคัญ
 มาตรงกับกระทู้ที่กระผมเรียนถามนี้ในเรื่องปุ๋ยลอยน้ำ ปุ๋ยลอยน้ำนี้เป็นปุ๋ยที่กระผม
 ขอยอมรับว่ามีส่วนว่ายังมีสารเคมีตามสูตร มี เอ็น. เทาโร มี พี. เทาโรมี เค.
 เทาโร ในสูตร ๑๖ - ๒๐ - ๐ นะมี แต่ว่าชาวนาไม่ชอบ พอค้าปุ๋ยเลยขายปุ๋ย
 ไม่ออก เหตุที่ไม่ชอบก็เพราะว่าปุ๋ยนั้นเป็นปุ๋ยลอยน้ำ เมื่อลอยน้ำ นาข้าวเราทำนา
 นั้นมันต้องใช้น้ำ น้ำต้องเจิ่งนองท่วมเป็นเวลานาน เอปุ๋ยใส่เข้าไป ปุ๋ยมันก็ลอยน้ำ
 พอปุ๋ยลอยน้ำลมก็พัด ปุ๋ยก็ลอยไปติดกับขอบคันนา ชาวตรงที่ได้รับปุ๋ยมากตรงนั้นก็
 เขียวชะอุ่มอุดมสมบูรณ์อยู่ตรงนั้น แต่ส่วนใหญ่แล้วมันไม่ได้ อันนี้เป็นสาเหตุสำคัญ
 ที่ทำให้ชาวนาไม่ชอบที่จะใช้ปุ๋ยดังกล่าวนี้ แต่ว่ากระผมไม่ทราบว่าการรับซื้อ
 ปุ๋ยของรัฐบาลคราวนี้ได้มีการตรวจสอบและได้มีการกำหนดถึงเรื่องนี้หรือเปล่า ปุ๋ย
 นี้ถ้าหากเป็นไปจริงตามที่มีการกล่าวหากันแล้ว กระผมขอเรียนว่ารัฐบาลเสียหาย
 พอค้าอีกแล้วครับ เสียหาพอค้าอีกแล้วครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ กระผมไม่
 ทราบว่าขณะนี้ปุ๋ยไปถึงมือหมคแล้วหรือยัง จึงขอเรียนถามในลำดับแรกของกระผม
 เพียงขอเดี๋ยวก่อนว่า รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขและให้ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้
 ต่อสถานีได้อย่างไร ขอเรียนถามเป็นครั้งแรกเท่านั้นครับ

นายคาบชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนตอบข้อซักถาม
 ของท่านสมาชิกคุณส่งสุข ภัค เกษม ดังต่อไปนี้ ปัญหาอันแรกที่ท่านพูดเกี่ยวกับว่า
 ปุ๋ยที่ซื้อในราคาถูกเกินไป เป็นที่วิตกว่าจะเป็นปุ๋ยที่มีคุณภาพน้อย สำหรับข้อนี้ในทาง
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการได้ตรวจสอบอยู่แล้ว ส่วนที่ว่า
 จะเป็นปุ๋ยค่างสกัดเป็นปุ๋ยเก่า อันนี้อาจจะมีความจริงอยู่บ้าง เพราะปุ๋ยนี้ได้สั่ง
 เข้ามานานพอสมควร แต่จะเป็นหนึ่งหรือสองปีกระผมก็ไม่ทราบ เท่าที่ทราบกัน
 เมื่อเช็คคุณภาพแล้วก็ปรากฏว่ายังมีคุณภาพใช้การได้คืออยู่ และปัญหาอีกข้อหนึ่ง
 ที่ท่านบอกว่าปุ๋ยนั้นชาวนาไม่ชอบเพราะเป็นปุ๋ยลอยน้ำ อันนี้ขอเท็จจริงปุ๋ยนั้นถ้าหาก
 หวานลงไปแล้ว ปุ๋ยจะจมลงไปก่อน ส่วนที่เหลือที่ไม่ละลายหมายความว่า ที่เป็น
 เคลือบนั้นจะลอยขึ้นมาที่หลัง แต่ความจริงนั้นปุ๋ยจริง ๆ เนื้อปุ๋ยจมลงไปแล้ว ก็ขอ
 ได้โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย ไม่ใช่ส่วนของปุ๋ยที่ลอยน้ำนี้เป็นปุ๋ยปลอม ไม่ใช่ครับ
 เป็นสารเคลือบไว้เท่านี้ที่ลอยน้ำอยู่ สิ่งเหล่านี้กระผมเองเมื่อก่อนก็มีความเข้าใจ
 เช่นเดียวกับท่านสมาชิกแต่ตอนหลังนี้เนื่องจากได้ข่าวว่าปุ๋ยปลอม กระผมก็ได้
 พยายามศึกษาเรื่องนี้ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องปุ๋ยนี้เมื่อห่างจากมือไปแล้วนั้น ไปถึง
 อำเภอด่าง ๆ ทั้งประเทศนั้น อาจจะมีการแทรกแซงเข้ามาหรือไม่ประการใด
 ก็ขอฝากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านได้ช่วยเป็นหูเป็นตาด้วย เพราะห่างมือไปแล้ว
 นั้นอาจจะมีการผันไปในรูปต่าง ๆ ก็อาจจะเป็นได้ อันนี้ขอฝากท่านไว้ด้วยครับ

นายส่งสุข ภัค เกษม (เสียงใหม่) ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผมขอเรียนข้อเท็จจริงให้ทราบดังนี้ว่า ราคาปุ๋ยที่เข้มาวันนี้ไปตรวจสอบได้โดย
 นะครวัที่กรมศุลกากร ที่ท่าเรือไปตรวจสอบได้โดยราคาตันละ ๘,๕๐๐ บาทเข้ามา
 ราคาเขาเรียกว่าราคา แอล. ซี.(L.C.) เข้มาาราคาอย่างนั้นแต่พอค้า เมืองไทย
 นี้ก็รู้สึกว่โดยเฉพาะบริษัทใหญ่ที่ผูกขาดค้าขายกับกระทรวง เกษตรและสหกรณ์มาเป็น

เวลานั้นท่านก็คงจะใจบุญสุนทรท่านขึ้นมา เลยมาลดราคายอมชาวทუნ อันนี้
 ก็ทำให้สงสัยอยู่ว่าพอความประกอบธุรกิจการค้า และยอมชาวทუნอย่างนี้เขามี
 วัตถุประสงค์อะไร เขาเกิดสวามยอกสวามยใจขึ้นมาหรือ เขาเกิดสำนึกบาปอะไร
 ขึ้นมาอย่างนั้นหรือ กระผมก็ยังไม่เชื่อ กระผมเชื่อของกระผมอยู่อย่างว่า พ่อค้า
 ชื้อ ๑๐ บาท ต้องขาย ๑๕ บาท ๑๒ บาท ๑๓ บาท จะขาย ๗ บาท ๘ บาท
 เป็นไปไม่ได้ กระผมเชื่อของกระผมอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนให้ทราบว่า ใน
 เรื่องที่เกี่ยวกับปุ๋ยนั้นเป็นอย่างนี้ครับ คณะกรรมการการ เกษตรและสหกรณ์
 ได้พิจารณาเรื่องนี้และมีความเห็นว่าปัญหาปุ๋ยเราจะยุติไม่ได้ จากการศึกษาและ
 พิจารณาเรื่องนี้ของคณะกรรมการการ เกษตรและสหกรณ์ เราได้ขอเท็จจริงมา
 ประการหนึ่งว่า ปุ๋ยนาที่ใช้สำหรับเกษตรกรชาวไร่ชาวนาทั่วประเทศนั้น เราใช้ปุ๋ย
 ที่เรียกว่า ๑๖ - ๒๐ - ๐ ตัว ๑๖ นั้นก็เป็นตัว N ตัว ๒๐ นั้นก็เป็นตัว P ตัว ๐
 นั้นก็เป็นตัว K ตัว N นั้นก็เป็นไนโตรเจน ตัว P นั้นก็เป็นฟอสเฟต แล้ว
 ตัว K นั้นก็เป็นตัวโปรตัสเซียม ตัว N หรือไนโตรเจนนี้ มันให้บำรุงการเจริญ
 เติบโตทางใบ มันให้แบ่งและแสงแดด ตัว P ฟอสเฟตนี้ มันให้การบำรุงราก
 ในการตกดอกออกผลและกักกักก็ ที่นี้ตัว K นี้แหละครับสำคัญ โปรตัสเซียม
 มันช่วยในการ เคลื่อนไหวน้ำเลี้ยงดี คำนทานโรคที่จะเข้ามาสู่ต้นไม้หรือข้าว ทำให้
 คุณภาพของข้าวที่ขึ้นและก็มีผลิตผลสูง อันนี้กระผมขอเรียนอย่างนี้ครับว่า สูตรปุ๋ย
 ที่เราได้จากการศึกษาและพิจารณาของคณะกรรมการการ เกษตรและสหกรณ์นี้มี
 การใช้สูตร เดียวเป็นยาตำราหลวงครบจักรวาลเลย คือ ๑๖ - ๒๐ - ๐
 ตัว ๑๖ - ๒๐ - ๐ นี้แหละมันก็มีไนโตรเจน ๑๖ มีตัวฟอสเฟตที่ ๒๐ สำหรับตัว
 โปรตัสเซียมคือตัว K นี้ไม่มีเลย มีสูตรและสูตรนี้ครับที่กระผมเรียกว่า เป็นสูตรยา
 ตำราหลวงนี้ใช้ครบจักรวาลไปเลย ซึ่งมันเป็นเรื่องที่ดีผิดพลาดเราก็มานำพิจารณา
 กันอีกว่า ในคณะกรรมการว่ามันทำไม่ถึงผิดพลาดอย่างนี้ มันเป็นไปไม่ได้ว่า

สภาพของที่ดินทั่วประเทศนี้ มันจะเป็นอย่างนั้นไม่ได้ มันจะต้องมีสภาพของพื้นดิน
 แตกต่างกับดินเหนียว ดินร่วน ดินปนทราย ดินที่มีมีตัวพอสเตรทที่มีมากอยู่ หรือ
 ตัวโปรตัสเซียมมากหรือตัวไนโตรเจนมาก สภาพของดินมันแตกต่างกันอย่างนี้
 เพราะมาได้ความจริง เป็นอย่างนี้ครับ ขณะนี้กระผมขอขอบพระคุณท่านข้าราชการ
 จากกระทรวงเกษตร ฯ ที่มีความรักและห่วงใยประเทศชาติ และให้ข้อเท็จจริงต่อ
 คณะกรรมาธิการของเรา ท่านบอกว่าการกำหนดปุ๋ยสูตรนี้ขึ้นมา ไม่ได้ถูกกำหนด
 โดยเจ้าหน้าที่ทางราชการหรือฝ่ายวิชาการของบ้านเมือง พอคำเป็นผู้กำหนดครับ
 พอคำขายปุ๋ยเป็นผู้กำหนดครับท่านนายกรัฐมนตรีครับ กระผมขอกราบเรียนด้วย
 ความเคารพ ขอให้ท่านแก้ปัญหาด้วยมือของท่านเอง กระผมเคารพและนับถือ
 ท่านด้วยความจริงใจ กระผมขอเรียนไม่ไช่มาพูดประจบประแจงเอาอะไร ต่อหน้า
 อะไรที่ท่านไม่ถูกกระผมก็เคยคัดค้านว่าท่านไม่ถูกมาอยู่ตลอดเวลา ท่านก็คงจะทราบ
 แลว่าเรื่องนี้กระผมเชื่อว่าคนอย่างท่านทำได้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุขครับ ชักถามเลย

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ครับ นี่กระผมก็ชักถามแล้ว
 แหมเรื่องนี้ ท่านประธาน ท่านกรุณาหน่อยเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ให้คำตอบอธิบายแล้ว ให้นั้นสั้น ๆ หน่อย

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ครับ ที่มันเป็นอย่างนี้ครับ
 กระผมขอเรียนว่า เรื่องนี้ ขอถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและ
 สหกรณ์ เป็นความจริงประการใดครับ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสูตรของปุ๋ย เอ็น. พี. เค.
 นี้ ที่มันจะต้องมีใช้ ๑๖ - ๒๐ - ๐ นี้ เป็นกรอบจักรวาล ท่านลองตอบกระผม
 นะครับว่า ทำไมจะต้องเป็นปุ๋ย ๑๖ - ๒๐ - ๐ ทำไมจึงไม่ใช่วิธีการที่ว่าไปสร้าง
 หองแล็บตามภูมิภาคต่าง ๆ ให้เกษตรกรนำดินเข้ามาตรวจสอบว่า สภาพของดิน
 ในท้องถิ่นนั้น เขาต้องการอะไร ไม่ใช่ใช้ ๑๖ - ๒๐ - ๐ กรอบจักรวาลไปหมด

อย่างนี้ และอีกคำถามต่อไปกระผมจะเรียนขอเท็จจริงให้ทราบว่า ชาติเป็นแผ่นดิน
ที่เป็นของ เกมทรกรนั้นกำลังประสบภัยพิบัติเช่นไร อีกข้อหนึ่งกระผมจะซัก แต่ขณะนี้
กระผมขอให้ท่านยืนยันอย่าง เป็นทางการในสภาแห่งนี้ว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการ
กำหนดสูตรของปุ๋ยที่จะต้องใช้ N เท่านี้ P เท่านี้ K เท่านี้ ทำไม่
จึงเป็นเช่นนี้ ขอเรียนถามครับ

นายคานชัย อัคราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอตอบข้อข้องใจของท่านสมาชิก
คุณส่งสุข ภักเกษม ดังต่อไปนี้ ปัญหาสูตรปุ๋ย N.P.K. หรือเรียกว่าสูตร ๑๖-๒๐-๐
ทางราชการ เป็นผู้กำหนดหรือพอค่า เป็นผู้กำหนด อันนี้กระผมเห็นจะตอบท่านไม่ได้
แต่ที่จะตอบได้ก็คือมีอยู่ว่า ปุ๋ยนั้นสรุปแล้วใช้ไต่ทั่วไปในดินแดนดินไทยทั้งประเทศ
ถ้าหากจะมาแยกออกมานาตรงนี้ คินแปลงนี้ จะใช้ปุ๋ยสูตรใด ถ้าทำได้อย่างที่ท่าน
สมาชิกพูดนั้นก็จะได้ประโยชน์น้อยเปอร์เซ็นต์ทีเดียว แต่ปัญหาขณะนี้ทางเจ้าหน้าที่
และทางค่านวิชากรของเรา นั้น ฝ่ายวิชากรนั้นยังไม่พร้อมที่จะไปแยกแยะดิน
แต่ละแปลง ๆ ออกมาว่า ตรงไหนที่มีโปรตัสเซียมอยู่แล้วหรือไม่มีอย่างไร เรา
ไม่สามารถที่จะทำได้เช่นนั้นจึงต้องใช้ยาครอบจักรวาล ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้เข้าใจอยู่แล้ว และถึงอย่างน้อย ๆ ถ้าหากว่าปุ๋ยนั้นอาจจะไม่ได้ตามสูตร เต็ม
๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ก็ยังมีประโยชน์ในเนื้อที่ที่ไต่ลงปุ๋ยไปแล้ว คำถามที่ท่าน
ถามเมื่อจะให้กระผมยืนยันว่าสูตรนี้พอค่า เป็นคนกำหนดสูตรหรือไม่เพียงใด เป็นมา
อย่างไรนั้น ถ้ากำหนดก็กำหนดกันมาหลายปี เพราะสูตรนี้ไต่ใช้กันมาเป็นเวลา
หลายปีแล้ว จึงไม่สามารถที่จะให้คำตอบอย่างละเอียดแก่ท่านในข้อนี้

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ท่านรัฐมนตรีท่านก็พูดได้แค่นี้ กระผมก็เห็นใจท่านเหลือเกิน แต่เราควรจะมา
เห็นใจชาวไร่ชาวนาซึ่งเป็นผู้รับกรรมในปัญหา นี้ ท่านบอกว่าจะไม่สามารถจะทำได้

ในเรื่องที่จะเอาที่ดินแปลงนั้นแปลงนี้ ธรรมดาขอ เรียงยกตัวอย่างให้ท่านรัฐมนตรี
 และท่านนายกรัฐมนตรีได้ทราบว่า ธรรมดายกตัวอย่างดินในภาคใต้ เป็นดินในสภาพ
 เป็นดินทราย เป็นส่วนใหญ่ ธรรมดาไม่ใช่นักเกษตร ธรรมดาเป็นนักหนังสือพิมพ์ มีสภาพ
 เป็นดินทราย เป็นส่วนใหญ่ แล้วสภาพของภูมิภาคทางใต้นั้นอยู่ในบริเวณที่มีร่องมรสุม
 พัดผ่านนานที่สุด ธรรมดาใช้ภาษาทางวิชาการนะครับ ก็ทำให้ฝนตกหนัก และกักตุนาน
 น้ำฝนมันก็จะชะตัวที่เรียกว่า ทั่ว K ทั่วโปรแตส เขื่อนมันลงไปหมด ดินมันก็ขาด
 โปรแตส เขื่อน เมื่อดินมันขาดโปรแตส เขื่อน ที่นาในภาคใต้เขาก็ต้องการใช้
 โปรแตส เขื่อนครับ ไม่ต้องมาบอกว่าที่นาของนายแก้ว จำนวน ๗ ไร่ ของตำบลคอกท้อ
 นะครับ และที่นาของนายมาจำนวน ๖ ไร่ ของตำบลเดียวกันนี้ แล้วเอามา ไม่ใช่
 แบ่งเป็นภูมิภาค ๆ ครับ เอาให้มันภาคแล้วค่อยไปถึงจังหวัด ธรรมดาเห็นใจครับ
 เรามีรัฐบาลก่อน ๆ มาเป็นรัฐบาลที่ไม่ได้คำนึงถึงความทุกข์ความยากของชาวไร
 ชวนนาเกษตรกร เพิ่งจะมีรัฐบาล นี้แหละครับที่ท่านออกคำสั่งมันเงินไปตั้ง ๒,๕๐๐
 ล้านบาท เพราะฉะนั้นธรรมดาขอ เรียงว่าปัญหาที่บอกว่าไม่สามารถจะทำได้นั้น
 ขอกราบฝากท่านนายกรัฐมนตรีครับ กราบแทบเท้าท่านเลย แทนชาวไร่ชาวนาขอให้
 ท่านเอาใจใส่ตรงนี้ครับ ธรรมดาขอ เรียงอย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ ธรรมดา
 ขอ เรียงนี้ให้ทราบว่าในขณะที่มีปัญหามุ่ยหมัก คณะกรรมาธิการ เกษตรและสหกรณ์
 เราได้พิจารณา เพราะท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้บอกกับประชาชนทั่วประเทศไปแล้วว่า
 เรื่องนี้รัฐบาลจะดำเนินการ เพราะว่าเป็นพระกระแสของพระเจ้าอยู่หัว อันนี้
 เป็นความจริง และก็มี ส.ส. ในคณะกรรมาธิการ เกษตรและสหกรณ์หลายคนที่ได้
 เดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนพร้อมกับท่านประธาน ได้กลับมาบอกว่าเขาทำ
 มุ่ยหมักกัน วันนั้น ส.ส. พีระพงศ์ อิศรภักดี ประจวบศิริชินซ์ เอาเรื่องอุจจาระ
 ทหารมาเป็นกระทุ และกับบอกว่าควรจะได้ทั่วประเทศเอามาใช้ เป็นปุ๋ย ก็เห็นฮ
 กันถึง เห็นเป็นเรื่องขบขันกันไปหมด ที่ปุ๋ยหมักมันจำเป็นที่จะต้องทำกัน แต่
 ความจำเป็นเฉพาะหน้าในเรื่องปุ๋ยวิทยาศาสตร์นั้น เป็นสิ่งที่จำเป็น ยิ่งทั้งไม่ได้ในขณะนี้

และท่านนายกรัฐมนตรีไปรับปากว่าจะท้องใหญ่ในราคา ๓.๘๐ บาท กับชวานา
 ทั่วประเทศโดยทั่วถึงนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้สัญญาประชาคมไว้แล้วนะครับว่า
 ท่านจะต้องทำให้ทั่วถึง จำนวนแสนตันที่ออกไปคราวนี้ไม่พอ เพราะฉะนั้นแสนตันนี้
 มันจะเป็นปัญหาอีกด้ยมาว่าปุ๋ยปลอมไม่ปลอม มันจะเป็นเรื่องซื่อกอย่างหนึ่ง และ
 ประชาชนชาวไร่ชาวนาเขาจะตำหนิหรือไม่ตำหนิท่านนายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาลของท่าน
 ได้ก็คราวนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนขอเท็จจริงไม่ใช่เป็นการอภิปราย
 ครับ ท่านประธาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส.ส. มานิตย์ พรหมมานนท์ ส.ส.
 ศรีสะเกษ ส.ส. คำ คงจันทร์ ส.ส. สุรินทร์ ได้มาให้ขอเท็จจริงกับกระผมว่า
 ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาคอีสานขณะนี้ เนื่องจากการใช้ปุ๋ยค่างหลวงครบจักรวาลอย่างนี้
 ทำให้สภาพพื้นดินของภาคอีสาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้แข็ง อีตหน่อยจะไถไม่ได้
 จะไชรถโลกก็ไม่ได้ ต้องใช้จอบขุด สภาพของนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และใน
 ภาคกลางแถว องค์กรักษ์ สภาพของที่ดินขณะนี้ เป็นสภาพที่คืนเม็ดกรด เป็นดินเปรี้ยว
 เป็นจำนวนมหาศาลแล้ว ถ้าหากว่าการใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ในค่างหลวงครบจักรวาล
 อย่างนี้ต่อไปอีก ฝันแผ่นดินที่เป็นประโยชน์เป็นทรัพยากรของชาติอย่างสำคัญจะใช้
 การไม่ได้เป็นการทำลายชาติ เป็นการชาติกรรมชาติอย่างทีหลีกเลี่ยงไม่ได้โดย
 เพราะฉะนั้นกระผมเรียนในกระทู้ถามวันนี้ กระผมขอเรียนโดยความตั้งใจที่จะ
 เรียนต่อนายกรัฐมนตรีและต่อรัฐบาลว่าอย่างนี้ จะต้องแก้เรื่องนี้เป็นสำคัญ ท่าน
 นายกรัฐมนตรีโปรดขอความกรุณาได้สนใจจริง ๆ กระผมไม่รู้อะไรขออย่างไรแล้ว
 กระผมขอเรียนให้ทราบว่าสำหรับปุ๋ยที่ไปนะครับ เฉพาะปุ๋ยปลอมในภาคตะวันออก-
 เียงเหนือมีมาก กระผมได้รับการยืนยันจากท่าน ส.ส. ๒ ท่าน คือ ส.ส.
 คุณมานิตย์ พรหมมานนท์ และ ส.ส. คำ คงจันทร์ บอกว่าปุ๋ยนี้ปลอมมาก
 เพราะว่าพื้นของชาวไร่ชาวนาเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้นมีความคุ้นเคย
 กับการใช้ปุ๋ยน้อย เจ้าหน้าทีโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอส่วนใหญ่เวลานี้ก็ไปทำมา
 ค้าขายกับพ่อค้าปุ๋ยเสีย บางทีก็เอาปุ๋ยปลอมไปหลอกขายชาวบ้านเสียอย่างนี้เป็นเรื่องสำคัญ
 และคราวนี้ครับท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านบอกกับชาวนาในทางวิทยุกระจายเสียง

และโทรทัศน์ทั่วประเทศก่อนที่ท่านจะเดินทางไปเมืองจีนท่านบอกวาระราคาจะต้องถึงมือ
 ชาวไรชาวนา ๓.๕๐ บาท เกินกว่านั้นไม่ได้เด็ดขาด ขอเรียนว่าที่สหกรณ์
 จังหวัดสุรินทร์ที่อำเภอรัตนบุรีขายเกินราคาไปถึง ๕ - ๖ บาท บอกว่า
 เอราราคา ๕ - ๖ บาทที่เกิน ๓.๕๐ บาทนั้นคงจะเป็น ๓.๕๕ - ๓.๕๖
 บาทนั้นนะไปเป็นค่าใช้จ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ของทางราชการ แต่กระผมขอเรียน
 ว่าเรื่องนี้ที่อำเภอรัตนบุรีของกระผมนั้น เขามีส่วนลดครบไม่ใช่เป็นส่วนเพิ่ม
 กระผมก็ได้ทราบวาระมาตรการของรัฐบาลและท่านนายกรัฐมนตรีไปใช้ในภาคเหนือของ
 กระผมอย่างหนึ่งแล้วไปใช้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของคุณคำ คงจันทร์ กับ
 คุณมานิตย์ พรหมมานนท์ อย่างหนึ่งนะครับ อันนี้กระผมขอเรียนตามว่าในข้อ
 ขอสรุปรูปเป็นคำถามว่ารัฐบาลจะดำเนินการอย่างไร เกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยครอบจักรวาลใน
 เรื่องคุณภาพของดิน และการเปลี่ยนแปลงสภาพของดินไปในทางที่เป็นการทำลายชาติ
 อย่างนี้ ข้อหนึ่ง ข้อที่สองในการที่หน่วยราชการเขาไปขายโดยบวกราคา ๕ -
 ๖ บาท เข้าไปอย่างนี้ ท่านจะดำเนินการอย่างไร เมื่อไรและโดยควมอย่างไร
 กระผมก็เห็นจะเรียนถามท่าน และขอกราบขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีและ
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ถึงแม้ว่าท่านจะตอบอย่าง
 ไม่ได้อะไร กระผมเรียนตรง ๆ ว่าไม่ได้อะไร ถ้าไปถามกรมการเกษตร
 สักคนหนึ่งของกระผมนี้จะตอบได้ดีกว่าท่าน ก็ขอขอบพระคุณครับ ขอคำตอบ
 สองข้อนี้ด้วยครับ

นายคาบชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์)

ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอขอบคุณ คุณส่งสุข
 ภัคเกษม ที่ได้ให้อะไรแก่กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ๆ หลายนอย่าง จากการ
 ชักถามกระทู้ของท่านในคราวนี้ ปัญหาเกี่ยวกับท่านได้กล่าวว่า การใช้ปุ๋ยครอบ
 จักรวาล ทำให้ดินทางภาคอีสานแข็งนั้น อันนี้ขอเท็จจริงนั้นอาจจะเป็นอย่างที่ท่าน
 พูดยกอาจจะเป็นได้ แต่อย่างไรก็ตามปัญหานี้จะได้นำปรึกษาเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ

อีกครั้งหนึ่งว่าจะเป็นไปได้ตามที่ท่านกล่าวไหม ถ้าหากจะเป็นเช่นนั้น ทาง
กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ก็จะหาทางแก้ไขต่อไป

ปัญหาข้อที่ ๒ ท่านกล่าวว่า สหกรณ์จังหวัดสุรินทร์ ชายปุ๋ยก็โดนรับ
ละ ๕ บาท ซึ่งคิดแล้วก็คิดละ ๕,๐๐๐ บาท ปัญหาจะมีการทุจริตหรือไม่
อย่างไร กระผมขอให้คำตอบอย่างนี้ ปุ๋ยที่ส่งชื่อเมื่ออยู่ ๒ ระยะ ระยะแรก
เป็นปุ๋ยราคาแพง ซึ่งทางองค์การตลาดได้ซื้อมาแพงและขายเงินสดคันละ ๕,๐๐๐ บาท
เงินผ่อน ๕,๒๐๐ บาท เป็นปุ๋ยรุ่นแรก แต่ปุ๋ยรุ่นต่อมาขายคันละ ๓,๘๐๐ บาท
กระผมเองก็ยังไม่มั่นใจว่าที่สหกรณ์ขายนั้นเป็นปุ๋ยใหม่หรือปุ๋ยเก่า อันนี้จะได้สอบถาม
ข้อเท็จจริงต่อไป และพร้อมที่จะแจ้งให้คุณส่งสุขได้ทราบข้อเท็จจริงจากอันนี้ สำหรับ
การตอบกระทู้และได้รับการถามกระทู้นี้ กระผมรู้สึกขอบคุณคุณส่งสุขเป็นอย่างมาก
ที่ไต่ห้วงถึงและให้ข้อเสนอแนะแก่กระทรวง เกษตรและสหกรณ์เป็นอย่างมากมาโดยอย่างไร
ก็ตามถึงแม้การตอบกระทู้ของกระผมวันนี้คุณส่งสุขอาจจะไม่ได้อะไรไปเลย ก็เข้าใจ
ว่าประชาชนที่ฟังนั้นอาจจะมีความเข้าใจเรื่องความหวังดีของกระทรวง เกษตรและ-
สหกรณ์ และความหวังดีของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในโอกาสนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมากระเบียบวาระกระทู้แล้ว ต่อไป
ผมได้รับมติความของคุณวีระ มุสิกพงศ์ เรื่อง นายกรัฐมนตรีปฏิบัติผิดกฎหมาย
รัฐธรรมนูญ เชิญคุณวีระ มุสิกพงศ์

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
กระผม วีระ มุสิกพงศ์ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร กระผม
ขอเรียนต่อท่านประธานเกี่ยวกับมติที่กระผมได้เสนอ อาจจะเป็นการฉายซ้ำ
แต่กระผมก็ว่าสั้น ๆ ละครับ เพราะเรื่องมาจากตอนลง ตามที่เราได้ฟังข่าว
จากทางวิทยุและหนังสือพิมพ์ว่า ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้สัมภาษณ์บอกว่า พันตำรวจโท
บุญเลิศ เลิศปรีชา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ยื่นใบลาออก เมื่อ
วันอังคารที่ผ่านมาเมื่อ ๗๗๗ ได้รับแล้วก็สอบถามไปยังเจ้าตัว ก็ปรากฏว่า

ได้แสดงเจตนาที่จะลาออกจริง ซึ่งก็เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปที่กระผมอยากจะเรียนถาม
ในวันนี้ ก็คือว่า อยากจะขอทราบว่าเป็นเรื่องที่ท่านได้ให้สัมภาษณ์ดังที่เป็นข่าวนั้น
จะเป็นความจริงอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุว่าถ้าเป็นความจริงแล้ว กระผม
เห็นว่า ท่าน นายกรัฐมนตรีได้กระทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผล
เสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ประเทศในอนาคตได้ เพราะฉะนั้นในชั้นนี้กระผมขอทราบ
ข้อเท็จจริงก่อน แล้วจึงจะขออนุญาตท่านประธานอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวก่อน คุณพูดเสียให้ชัดไปเลยว่
ทำผิดรัฐธรรมนูญอย่างไร

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพฯนคร) : คืออย่างนี้ครับ กระผม
อยากจะขอทราบข้อเท็จจริงเสียก่อน ถ้าเผื่อมันไม่เป็นความจริงก็ไม่ต้องพูดกันต่อไป
ก็เปลืองเวลาเปล่า ๆ ถ้าเป็นข้อเท็จจริง จึงจะได้พูดกันต่อไป เป็นอย่างนี้ครับ
ท่านประธานครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมขอประทานพูดถึง เรื่องถูก เรื่องผิดกันสักหน่อย เมื่อเราจะพูด
ถึงเรื่องการถูกรัฐธรรมนูญและผิดรัฐธรรมนูญแล้ว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๑๕๕ มีเนื้อความว่า "สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้า
ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิเข้าชื่อ เสนอญัตติขอให้เปิดอภิปราย
ทั่วไป เพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับ
การบริหารราชการแผ่นดิน" นี่เป็นวรรคแรก กระผมได้พยายามพลิกดูรัฐธรรมนูญ
แล้วเห็นว่า กรณีที่สมาชิกจะเสนอญัตติให้รัฐบาลแถลงข้อเท็จจริงใด ๆ ได้ นั้น มี
อยู่ทางเดียว คือตามมาตรา ๑๕๕ นี้ ต้องมาในรูปเปิดอภิปรายทั่วไป และ
ถ้าหากว่าทำเช่นนั้นแล้วจะต้องมีท่านสมาชิกลงชื่อรับรองหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิก
ทั้งหมดของสภาผู้แทนราษฎร ญัตติที่ความจริงมีท่านสมาชิกรับรองเพียง ๗ ท่าน
เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามด้วยความเคารพต่อท่านประธานสภา และเมื่อท่านประธาน

ได้กรุณาอนุมัติให้นำผู้คดีนี้เข้าสู่สภาแล้ว กระผมก็จะไม่ถกเถียงหรือคัดค้านอย่างใด เพราะเหตุว่าถือว่าเป็นเรื่องของท่านประธานสภาจะกรุณาอนุมัติเข้ามาได้ กระผมก็ใคร่ขอแถลงข้อเท็จจริงว่า เรื่องที่ท่านสมาชิกถามนั้นไม่เป็นความจริงแต่อย่างใดทั้งสิ้น กระผมได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่าได้ข่าวว่าท่านรัฐมนตรีผู้ที่เกี่ยวข้องนี้ ท่านจะลาออกตั้งแต่วันที่ ๑๕ แต่ความจริงไม่ได้รับใบลาอะไรเลยทั้งสิ้น กระผมก็บอกว่าเมื่อได้ข่าวมาเช่นนั้นแล้ว ก็ได้ถามจากแหล่งข่าว ก็บอกว่าท่านเกรงว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเปิดอภิปราย ท่านก็ใคร่จะลาออกเสียก่อนเพื่อไม่ให้เป็นการต่อรัฐบาล กระผมก็เห็นว่าเหตุผลไม่สมควร ก็ได้พูดว่าถ้าท่านคิดจะลาออกอย่างนั้นจริงก็จะต้องติดข้อชี้แจงเหตุผลให้ทราบ ก็เห็นจะต้องยับยั้งใบลา ความหมายของการยับยั้งใบลาของกระผมก็คือว่าก็ยับยั้งไม่ให้ส่งใบลาคลับ ไม่ใช่ส่งใบลามมาแล้วมายับยั้ง ยับยั้งไม่ได้ การยับยั้งคือการระงับไม่ให้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น กระผมเข้าใจว่าอย่างนั้น ก็ยังไม่ได้ไปยับยั้ง ก็ยังไม่ได้พูดกัน และตามความเป็นจริงนั้น กระผมได้ทราบข่าวเมื่อวันที่ ๑๕ นั้น ได้ถามคุณก็ได้ทราบว่าคุณรัฐมนตรี บุญเลิศ เลิศปรีชา นั้น ไปตรวจราชการอยู่ที่จังหวัดทางภาคอีสานถึงวันนี้ก็ยังไม่กลับมายังยังไม่มีโอกาสพบอะไรกันทั้งสิ้น เรื่องความจริงก็มีอยู่เท่านี้ กระผมก็ขอเรียนให้ทราบครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ พรรคประชาธิปัตย์ ผู้แทนจังหวัดนครศรีธรรมราช ก่อนอื่นกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ที่ท่านประธานท่านนี้เป็นการถูกต้องแล้วที่ท่านนายกรัฐมนตรีอ้างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการอ้างรัฐธรรมนูญตามความเข้าใจของท่าน นายกรัฐมนตรี รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๔ นั้น เขียนไว้เกี่ยวกับให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริง ท่านประธานคงจะได้กรุณาอ่านประวัติของคุณวีระกับพวกโดยทบทวนแล้วในมติที่นั้นบอกให้ท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงข้อเท็จจริง ไม่ใช่แถลงข้อเท็จจริงคำว่าชี้แจงข้อเท็จจริงนั้น เนื่องจากหนังสือพิมพ์ทุกฉบับอ้างอย่างชัดเจนเมื่อวานนี้ท่านนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ที่หน้าสภาตรงที่นักหนังสือพิมพ์ทั้งหลายล้อมท่านอยู่นั้น กระผม

ก็นั่งอยู่ด้วย การให้สัมภาษณ์ ท่านหมอกวาก็ขึ้นมาแต่ยั้ง แต่ฉันก็ถามไม่ทราบว่าจะ
หนังสือพิมพ์ฉบับใดได้บันทึกเสียงไว้บ้าง ประการต่อมาสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่ง
ประเทศไทย ซึ่งสังกัดกรมประชาสัมพันธ์แห่งสำนักนายกรัฐมนตรี ก็ออกข่าวว่า
คุณบุญเลิศ เลิศปรีชา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยลาออก ข่าวใน
หนังสือพิมพ์ยังมีต่อไปว่าการประชุมเมื่อวันอังคารนี้ คือวันที่ ๑๕ คุณบุญเลิศไม่เข้า
ประชุมก็ตรงกับที่นายกรัฐมนตรีถูกถามบอกว่าขึ้นไปตรวจราชการอยู่ที่ภาคอีสาน แต่
เลขาธิการรัฐมนตรีบุญเลิศได้นำใบลาออกมายื่นต่อท่านนายกรัฐมนตรี ในที่ประชุม
คณะรัฐมนตรี นี่คือข่าว เมื่อข่าวทั้งวิทยุและหนังสือพิมพ์ออกมาเป็นอย่างนี้ พรรค
ประชาธิปไตยคำนึงถึงชื่อเสียงของบ้านเมืองว่า บ้านเมืองนี้จะต้องอยู่ด้วยชื่อแม่ ชื่อแม่
อันสำคัญก็คือรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ ว่าด้วยการออกจาก
รัฐมนตรีของรัฐมนตรี เป็นรายตัวบุคคลนั้น ๑. ตาย ๒. ลาออก คำว่าลาออก
นั้นไม่ได้มีบรรยายไว้ก่อนว่าใครต้องอนุญาต การยื่นความจำนงลาออกต่อท่านนายก
รัฐมนตรี ถ้าได้ยื่นเป็นหนังสือจริง ก็ถือว่าการลาออกนั้นชอบ เมื่อการลาออกชอบ
รัฐมนตรียังไปตรวจราชการอยู่ การไปตรวจราชการนั้นอาจจะไปสั่งงาน แนนอน
ถ้าไปราชการเบิกเงินเดือน เบิกเบี้ยเลี้ยงเบิกอะไร ๆ จิปาถะ เงินภาษีของ
ราษฎรแล้ว ถ้าไปสั่งงาน การสั่งงานนั้นเป็นโมฆะ ผลเสียหายต่อประเทศจะต้องเกิดขึ้น
มากมายทีเดียว ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้กำกับหรือผู้บังคับการตำรวจอาจจะรับคำสั่ง
ถือว่าคำสั่งชอบ แต่ด้วยความหลงผิดทำต่อไปอีก ความเสียหายจะเกิดมากขึ้น
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่แห่งพรรคประชาธิปไตย ทั้งนี้ คุณวีระ มุสิกพงศ์ ส.ส.
กรุงเทพมหานคร จึงได้นำเรื่องปรึกษาในพรรคบอกว่าเรื่องชนิดนี้เกิดขึ้นเราควร
จะทำอย่างไร พรรคประชาธิปไตยจึงมีความเห็นว่า ควรจะให้ท่านนายกรัฐมนตรี
ได้ชี้แจงข้อเท็จจริง ไม่ใช่แถลงข้อเท็จจริงทั้งนั้นที่บอกว่าทำไมถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๘๘ นั้น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าทางพรรคประชาธิปไตย
และท่านประธานได้ทำถูกต้องแล้ว คือเป็นผู้ตีความธรรมดา ไม่ใช่ผู้ตีความรัฐธรรมนูญ

ญาติที่ควมธรรมทานนั้นคือให้ท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงข้อเท็จจริง เมื่อท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงข้อเท็จจริงมาแล้วเรื่องนี้ท่านไม่ได้รับใบลา เมื่อหลักฐานเป็นอย่างนั้นก็เป็นเรื่องที่พรรคประชาธิปไตยจะพิสูจน์หรือไม่ เป็นเรื่องต่อไป แต่อย่างไรก็ดีเนื่องจากคุณวีระ มุสิกพงศ์ มีอาชีพเป็นสื่อมวลชน เป็นคนเขียนบทความในสื่อมวลชน และวิบูลย์อยู่ท่านเป็นผู้นำในการ เสนอญัตตินี้ กระทบอยากจะขอความกรุณาท่านประธานให้คุณวีระ เจ้าของญัตติได้ชี้แจงประกอบคำยกราบ ท่านประธาน ปัญหาของกระทบคืออยากจะทำกรวยเขียนว่า ท่านประธานทำถูกแล้ว เป็นการขอให้ท่านนายก ฯ ชี้แจงข้อเท็จจริง ไม่ใช่แถลงข้อเท็จจริงตามมาตรา ๑๕๕ แห่งรัฐธรรมนูญครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องญาติที่ควมธรรมทานที่ผมนำเข้ามาเป็นเรื่องหน้าเรื่องของผมประเด็นนั้นไม่ได้อยู่ที่เราจะพูดกันเดี๋ยวนั้นครับ ประเด็นที่คุณวีระเสนอขึ้นมาเมื่ออยู่สันนิษฐานก็คือว่า ท่านนายก ฯ ได้รับใบลาของรัฐมนตรีบุญเลิศหรือเปล่า ท่านได้รับใบลาแล้วก็ถือว่าขาดหน้าที่การที่ไปตรวจราชการไปสั่งงานสั่งการอะไรนี่ยอมไม่ยอม ประเด็นเมื่ออยู่สันนิษฐานก็ถือว่าท่านนายก ฯ ได้รับหนังสือหรือเปล่า ก็มีอยู่เท่านั้นเอง คุณวีระให้เข้าอยู่ในประเด็นนี้ครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : กระทบขอเรียนอย่างนี้ครับ การที่ ทพ. นายกรัฐมนตรีได้กรุณาตอบและท่านก็ได้อ้างถึงมาตรา ๑๕๕ เกี่ยวกับการ เสนอญัตติขอ เปิดอภิปรายทั่วไป ใช้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของกรวยเขียนเจตนาว่า พรรคประชาธิปไตยมีสมาชิกมากพอที่จะเปิดอภิปรายอย่างนี้ได้ทุกอาทิตย์ แต่ว่าเจตนาของกระทันที่ได้ยื่นเป็นญาติที่ควมธรรมทานนั้นก็เพราะไม่ต้องการที่จะให้มีการอภิปรายไว้วางใจ กระทบยื่นมานั้นก็เพื่อแสดงเจตนาต้องการจะมาพิจารณาความถูกต้องจึงได้ เสนอญัตตินี้ แต่ว่าเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้บอกว่าเรื่องนี้ท่านยังไม่ได้รับใบลา กระทบเองก็กลุ่มใจครับ ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร เพราะเหตุว่ากระทบได้ซื้อหนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่ลงข่าว เกี่ยวกับ เรื่องนี้หลายสิบฉบับอยู่ครับ เท่าที่กระทบถือมาแล้วถ้าหากว่า

หนังสือพิมพ์ลงข่าวลือเคลื่อนเขื่อนไม่ได้แล้ว กระทบก็กลัวว่ากระทบจะอ่าน
 หนังสือพิมพ์ฉบับใดในเมืองไทยนี้ได้ในอนาคต นอกจากจะเป็นหนังสือพิมพ์ไทยแล้ว
 ก็ยังมีหนังสือพิมพ์ฝรั่งซึ่งกระทบอ่านออกบ้างไม่ออกบ้าง ก็เห็นจะมีแต่หนังสือพิมพ์จีน
 เท่านั้นแหละครับที่กระทบจะพึงพาได้ต่อไปนี้ บังเอิญกระทบก็อ่านหนังสือพิมพ์จีนไม่ออก
 กระทบไม่ทราบจะพูดอย่างไรก็ เพราะข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้จริง ๆ แล้วกระทบ
 เห็นด้วยตามสุจริตใจไม่อยากจะให้นายกรัฐมนตรีที่เคารพของกระทบต้องถูกกล่าวหา
 ว่ากระทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ กระทบรู้สึกเป็นห่วงอย่างนั้น ทั้งนี้เมื่อปัญหา
 ข้อเท็จจริงมาประจันหน้ากัน หนังสือพิมพ์ทุกฉบับอย่างที่จะกระทบจะให้ท่านประธานเห็น
 ลงข่าวอย่างนี้แล้วก็ไม่เป็นความจริง กระทบก็ไม่ทราบว่าพูดอย่างไรถูกครับ
 ขอความกรุณาอีกสักครั้งหนึ่ง พณฯ นายกรัฐมนตรีจะไต่ยืนยัน กระทบก็ไม่คิดใจ
 ที่จะขัดข้อ แต่ถ้ามหาว่าเรื่องนี้ยังคลุมเคลืออยู่ กระทบอยากจะให้ท่านบริสุทธ์บุตรของ
 เพราะฉะนั้นกระทบก็อยากจะขอให้เป็นไปตามกฎหมายมาตรา ๑๕๕ ที่ว่ารับใบลา
 แล้วก็ขาดจากสมาชิกทันที กระทบเรียนว่าที่กระทบทำอย่างนั้นไม่ใช่เพราะว่ากระทบ
 จะต้องการเหยียบย่ำเข้าเค็มท่านรัฐมนตรี ซึ่งตัวท่านเองก็ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า
 ท่านยื่นแล้วท่านยื่นอย่างชัดเจน ท่านก็บอกแล้ว กระทบไม่ใช่เหยียบย่ำอย่างนั้น
 เพราะกระทบรู้ว่าคนที่ควรจะลาออกจากตำแหน่งนั้นมากกว่ารัฐมนตรีช่วย ๆ นั้น
 ความจริงคือรัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วย ๆ นั้นที่หลังก็ได้ แต่ว่าเรื่องนี้ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระทบอยากจะฟังจาก พณฯ นายก ฯ อีกสักครั้งหนึ่งก่อน กระทบ
 ยังมีเรื่องที่จะเพิ่มเติม แต่ว่าขอคำยืนยันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีประเด็นเกี่ยวละครับว่าได้รับใบลา
 หรือไม่เท่านั้นเอง อันนี้ก็จบไปแล้ว เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายวิระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : แล้วจะให้กระทบ
 ทำอย่างไรละครับ นี่กระทบอ่านหนังสือพิมพ์ไม่ได้เลยครับต่อไป

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : กระผมก็
เห็นใจท่านสมาชิกครับ แต่บังเอิญมันก็ไม่ได้รับจริง ๆ กระผมรับทราบแต่
ความจำนงว่าเขาจะลาออกกัน แต่กระผมไม่ได้รับไบบลาทางการจริง ๆ ครับ
กระผมทราบก็รับกฎหมายก็มีอยู่ ก็ด้วยความเคารพต่อท่านสมาชิกก็ถ้าเขาลาออก
แล้วจะไปตรวจราชการกันได้อย่างไร มันก็อย่างนี้ครับใครก็ทราบ คือท่าน
รัฐมนตรีที่ลาออกเอง ท่านบอกว่าท่านลาออกท่านก็คงไม่ไปตรวจราชการ แล้ว
ถ้ากระผมรับไบบลาแล้วกระผมก็ต้องเรียกกลับ กระผมจะไปตรวจราชการ
ได้อย่างไรครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ทางสายนายรัฐมนตรีที่กระผมก็เห็นจะเชื่อ เพราะเหตุที่ท่านเป็นครูบาอาจารย์
ผม แต่ว่าทางสายรัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทยนั้นท่านก็ยืนยันกับหนังสือพิมพ์ว่า
ท่านได้ยินแล้ว เลขานุการของท่านก็บอกว่าได้ยินเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว
ข้อเท็จจริงก็เป็นอย่างนั้นอีก หรือว่าต่อไปนี้ กระผมจะประกาศว่าหนังสือพิมพ์นั้น
เชื่อไม่ได้เสียเลยทุกฉบับตั้งแต่ไทยรัฐ พิมพ์ไทย ๓ ไทยเดลี เดลินิวส์ กวสยาม
ที่กระผมถือมานี้ บางกองโพสต์ แล้วก็หนังสือพิมพ์จีนนี้กระผมอ่านไม่ออก
ก็เลยไม่ทราบว่าชื่ออะไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าประเด็นนี้ เชิญท่านนาย
กรัฐมนตรีครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : กระผม
ก็ได้แต่เรียนท่านสมาชิกอย่างนี้ครับ ก็ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ๆ นั้นจะท่าน
จะไปพูดว่าอย่างไร หรือว่าท่านจะไปส่งกับใครกระผมไม่ทราบ แต่ว่าในการ
ประชุมคณะรัฐมนตรีวันนั้น ถ้าหากว่ามีการยืนยันจริง ๆ กระผมก็ต้องแจ้งให้กับ
ท่านรัฐมนตรีทั้งหลายทราบ นี้กระผมสวดสาธยายได้ ไม่ได้พูดกันเรื่องนี้เลย
ในการประชุมคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๕ แล้วก็นอกจากท่านรัฐมนตรีอยู่แล้ว

ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านที่มีหน้าที่เป็นรองโฆษกก็ไปฟัง ไม่มีจริง ๆ ครับ
ไม่ได้พูดกันนี่จะให้ทำอะไร ถ้าได้รับก็ต้องพูดครับว่า เอา ใครลาออกไม่ออก
ไม่ได้พูด นี่เรื่องหนังสือพิมพ์กระแสมขอรบเรียนด้วยความเคารพครับ กระแสม
เองก็ทำหนังสือพิมพ์มา เช่นเดียวกับท่านสมาชิกก็ได้ทำกันมานานแหละ หนังสือพิมพ์
ที่เราทำด้วยกันนั้นนะ บางทีก็ลงข่าวผิดก็โดยที่ไม่ได้เจตนาที่จะทำอะไรให้เสียหาย
บังเอิญมันผิดไปจริง ๆ จับความไม่ถนัดหรืออะไรหรือฟังหลาย ๆ กระแสก็บวก
กันเข้า บางทีเขียนข่าวเราก็รับกันตรง ๆ ระหว่างเราสองคนก็แล้วกัน เราทำ
หนังสือพิมพ์ก็อยากให้เห็นชายได้ ถ้าลงข่าวอะไรให้มันชวนอ่าน.....

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)... นี่ก็ขอพูดด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ
กระแสมไม่ได้ทำอะไรหรอก มันมีการผิดพลาดกันได้ กระแสมเองตั้งแต่เป็นรัฐบาล
มาก็อ่านข่าวผิด เรื่องตัวของตัวเองเรื่อยมา ไม่ใช่ว่าจะถูกไปทุกครั้ง กระแสมก็ยิ่งเสีย
ไม่ได้ไปไว้วายอะไรหรอก เพราะเคยทำหนังสือพิมพ์นี้แหละครับ ก็อ่านมาด้วยความ
ความเห็นใจแต่เรื่องนี้ไม่ได้พูดจริง ๆ ครับ ไม่ได้มีการพูดกันในคณะรัฐมนตรี
ถ้าได้รับแล้วต้องพูดไม่ได้รับจะให้ทำอะไรก็ไม่ทราบละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีข้อเท็จจริงเป็นประเด็นคิดเสียว่า
ท่านนายกรัฐมนตรีได้รับใบลาหรือเปล่า เมื่อท่านยืนยันว่าไม่ได้รับใบลา ผมคิดว่า
เรื่องนี้ก็พอจะยุติกันได้ ขอความกรุณาครับ ระเบียบวาระต่อไป เรื่องที่ค้าง....

(นายสมาน ชมภูเทพ ไคยีนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประท้วงหรือ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ไม่ใช่ครับ ผมขออนุญาต
เป็นการพิเศษครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ประท้วง ไม่เอาแล้ว

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านประธานครับ ขอได้โปรด
เพราะเป็นการทำให้เสื่อมเสียแก่รัฐสภาด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณานั่งโต๊ะครั้นคุณสมาน
 ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่ค้างระเบียบวาระประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ครั้งที่ ๗/๒๕๑๘ (สามัญสมัยที่สอง) ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
 ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘
 พ.ศ. ๒๕๑๗ พ.ศ.

วันที่ ๑๖๔๘/๒๕๑๘ วันที่ ๑๑ เม.ย. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๑๐ เมษายน ๒๕๑๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ข้าพเจ้าขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยกเลิก
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
พ.ศ. ๒๕๑๗ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
ต่อสภาผู้แทนราษฎร

ขอใ้โปรดดำเนินการและสั่งบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมโดยด่วนด้วย
จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สุทัศน์ เงินหมื่น

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี

บันทึกหลักการ และ เหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗

พ.ศ.

หลักการ

เพิ่มมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗

เหตุผล

โดยที่การอุทธรณ์หรือการฎีกาค่าพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทหารที่ศาล
พลเรือนทำหน้าที่เป็นศาลทหาร จะต้องอุทธรณ์ หรือฎีกาคือศาลทหารกลาง หรือ
ศาลทหารสูงสุดซึ่งเป็นการไม่เหมาะสม สมควรที่จะให้อุทธรณ์หรือฎีกาคือ
ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
พ.ศ. ๒๕๑๗

มาตรา ๔ ทวิ การอุทธรณ์ หรือการฎีกา คำพิพากษาหรือ คำสั่งของศาลทหารที่ศาลพลเรือนทำหน้าที่เป็นศาลทหาร ให้อุทธรณ์หรือฎีกาคือ ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

วิธีพิจารณาความ การอุทธรณ์ การฎีกา การมีคำสั่ง หรือ คำพิพากษา และการบังคับตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา ให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร"

มาตรา ๔ บรรดาคดีที่ศาลทหารกลาง หรือศาลทหารสูงสุด ได้รับ ไว้พิจารณาพิพากษา ก่อนวันไซพระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับตามกฎหมายซึ่งใช้ก่อน วันไซพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

- (ลงชื่อ) สุทัศน์ เงินหมื่น ศิริ ผาสุก ประเสริฐ เดิศยะโส ผู้เสนอ
- (ลงชื่อ) ชำนิ ศักดิ์ไครษณุ ชัชวาลย์ ชมภูแกง วิชัย เสวะมาตย์
- อินสอน บัวเขียว อูคร ทองน้อย วิรัช กุฑมาศ
- นิตินัย นาคกรพรพ แคล้ว นรปติ ประยูร สุรนิวงศ์
- เจริญ ปราภณศักดิ์ เฉลิมชัย ทองคันไทรย์ ทองปักษ์ เพียงเกษ
- ไชแสง สุกใส ทิลก มะลิมาศ สมัคร ชาลีกุล
- สวาท ศิริโกมุท สว่าง ทราฐุ สันต์ อรุโณทัย
- สุธี ภูพานธุ์ ประยงค์ มุลสาร ผู้รับรอง

นายสม วาสนา (อุกรธานี) : ประท้วงคว่ำ ทานประธาน
ประท้วงคว่ำ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียเวลาน่า จะโตดำเนินการ
ตามระเบียบวาระ

นายสม วาสนา (อุกรธานี) : ทานประธานที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาละ ฅมยั้งขึ้น คุณนั่ง

(นายสมัคร สุนทรเวช ไคยั้งและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมัคร ขอโทษ ขอทีเดอะคว่ำ
คุณสุทัศน์ เงินหมื่น คุณศิริ ฅาสุก และคุณประเสริฐ เลิศยะโส ฅิชู
คุณสุทัศน์คว่ำ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ทานประธานที่เคารพ
กระฅม นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
สังกัดพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ไค้ร่วมกันกับสมาชิกในพรรคของกระฅม
คือคุณศิริ ฅาสุก และคุณประเสริฐ เลิศยะโส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดบุรีรัมย์ตามลำดับ ไค้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฅมบที่ ๑๓ ลงวันที่
๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗ พ.ศ. ก่อนอื่นที่กระฅมจะไค้
เสนอร่างพระราชบัญญัติฅมบนี้ กระฅมก็อยากจะขอกราบเรียนต่อทางสภาแห่งนี้
และกราบเรียนต่อท่านสมาชิกทุกท่าน เพื่อเป็นการท้าวความ เพื่อที่จะประกอบ
ในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฅมบนี้ไค้ง่ายยิ่งขึ้น กระฅมจะขอท้าวความถึง
กฎหมายหลายฅมบ ซึ่งเกี่ยวพันกันเป็นลำดับมา ฅมเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน
พุทธศักราช ๒๕๑๔ คณะปฏิวัติโดยจอมพล ถนอม กิตติขจร หัวหน้าคณะปฏิวัติไค้
อ้างว่าเพื่อ เป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ปราศจากภัยทั้วประเทศ
จึงไค้ประกาศกฎอัยการศึกทั้วราชอาณาจักร และได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฅมบที่ ๒

ออกมา ซึ่งมีสาระสำคัญว่า บรรดาคดีที่มีข้อหาในความผิดตามประมวลกฎหมาย
อาญาตามบัญชีท้ายประกาศนี้ ซึ่งการกระทำความผิดเกิดขึ้นในหรือหลังจากวันที่
๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ เวลา ๒๐.๑๑ นาฬิกา ให้อยู่ใน
อำนาจศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษา เว้นแต่คดีที่ต้องดำเนินในศาลคดีเด็กและ
เยาวชน กระแอมขอความกรุณา กระแอมขออ่านบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒ บรรดาความผิดที่กระแอมไต่ถามนั้น

- ๑. ความผิดขององค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และ
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ตั้งแต่มาตรา ๑๐๑ ถึงมาตรา ๑๑๒
- ๒. ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในและภายนอกราชอาณาจักร
ตั้งแต่มาตรา ๑๑๓ ถึงมาตรา ๑๒๕
- ๓. ความผิดต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ ตั้งแต่มาตรา ๑๓๐
ถึงมาตรา ๑๓๕
- ๔. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชนฐานเป็นอั้งยี่ ฐาน
เป็นข่องโจร และการนำผู้ชุมนุมกันใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชื้อว่าจะใช้กำลัง
ประทุษร้าย หรือการกระทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ตั้งแต่มาตรา ๒๐๕
ถึงมาตรา ๒๑๖
- ๕. ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตั้งแต่
มาตรา ๒๑๗ ถึงมาตรา ๒๓๗
- ๖. ความผิดเกี่ยวกับฐานจับหรือล่อลวงหญิงหรือเด็กไปเพื่อการอนาจาร
หรือเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น ตั้งแต่มาตรา ๒๕๒ ถึงมาตรา ๒๕๔ และ
มาตรา ๒๕๕ เฉพาะที่เกี่ยวกับมาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๓
- ๗. ความผิดต่อชีวิต ตั้งแต่มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๕๕
- ๘. ความผิดต่อร่างกาย ตั้งแต่มาตรา ๒๕๕ ถึงมาตรา ๓๐๐

๕. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินฐานลักทรัพย์ วิวังราวทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ รัศเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และรับของโจร ตั้งแต่มาตรา ๒๓๔ ถึง มาตรา ๓๔๐ พวิ มาตรา ๓๕๐ มาตรา ๓๖๐ พวิ"

ต่อมาได้มีประกาศของคณะปฏิวัติคณะกึ่งกลางประกาศออกมาเป็นประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ประกาศเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ โดยอ้างเหตุผลว่า เพื่อให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทหารมีผลบังคับ เกิดขาดและรวดเร็ว และเพื่อให้เป็นผลในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จึงให้คดีซึ่งที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว คือคดีตามบัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ นั้นและประกาศของคณะปฏิวัติฉบับอื่นซึ่งความผิดนั้นได้กระทำในระหว่าง ไขกฏอัยการศึก เป็นคดีที่ห้ามอุทธรณ์หรือห้ามฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทหาร ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ และของศาลทหารในเวลาไม่ปกติตามกฎหมาย ว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร ไม่ว่าจะ เป็นคดีที่จำเลยมีสิทธิแต่งตั้งทนายหรือไม่ก็ตาม ต่อ มาเป็นลำดับ กระผมได้กราบเรียนในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกันมาเป็นลำดับ เพื่อ ประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิก ต่อมาในสมัย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี สัญญา ธรรมศักดิ์ ได้ตราพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ขึ้น ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ พุทธศักราช ๒๕๑๗ ซึ่งมี สาระสำคัญตามมาตรา ๔ ว่า บรรดาคดีที่ศาลชั้นต้นได้พิพากษาหรือมีคำสั่งแล้ว ถ้ายังอยู่ในระยะอุทธรณ์หรือฎีกาได้ตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญ ศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร ฉบับที่ ๔ พุทธศักราช ๒๕๑๑ ให้อุทธรณ์หรือฎีกาได้ตามมาตรา ๖๗ ดังกล่าว ที่นี้สำหรับมาตรา ๖๗ ตามพระราชบัญญัติศาลทหารนั้นได้บัญญัติว่าภายใต้บังคับมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทหารในเวลาปกติโจทก์หรือ จำเลยอุทธรณ์ฎีกาได้ภายใน ๑๕ วัน ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการตามความใน มาตรา ๓๐ หรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษอุทธรณ์หรือฎีกาได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่

วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยพึงสรุปใจความในร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ซึ่งตราเป็นกฎหมายในสมัย พณฯ นายกรัฐมนตรี สัญญา ชรรมศักดิ์ นั้น มีใจความย่อว่า ให้มีการยกเลิกการห้ามอุทธรณ์ฎีกาสำหรับคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหารบางประเภท โดยให้มีการอุทธรณ์ฎีกาได้ แต่การอุทธรณ์ฎีกาดังกล่าวนั้น จะต้องมีการยื่นอุทธรณ์ฎีกาต่อศาลทหารกลางหรือศาลทหารสูงสุด กระผมนายสุทัศน์ เงินหมื่น ในนามพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา เพื่อให้สภาพิจารณา โดยมีหลักการในการที่จะขอเพิ่มมาตรา ๔ ทวิ ในพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ พุทธศักราช ๒๕๑๓ และมีสาระสำคัญว่า การอุทธรณ์หรือการฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทหารที่ทำหน้าที่เป็นศาลทหาร จะต้องอุทธรณ์หรือฎีกาต่อศาลทหารกลางหรือศาลทหารสูงสุด ที่ผ่านมานั้น เป็นการไม่สมควร เป็นการไม่เหมาะสม สมควรที่จะให้มีการยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ซึ่งเป็นศาลของพลเรือน ความไม่เหมาะสมนั้น กระผมจะขอกราบเรียนรายละเอียดโดยย่อดังต่อไปนี้ กล่าวคือในด้านการพิจารณา การพิจารณาในศาลชั้นต้นก็ดี ศาลอุทธรณ์ก็ดี หรือศาลฎีกาก็ดี ซึ่งเป็นศาลพลเรือนนั้น จะต้องมีการพิสูจน์โดยพยานหลักฐานได้อย่างชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิด จึงจะมีการพิพากษาพิจารณาลงโทษจำเลยได้ ส่วนการพิจารณาในศาลทหารชั้นต้นนั้น ถ้าปรากฏว่าข้อเท็จจริงในทางพิจารณาต่างกับข้อเท็จจริงในฟ้อง เพียงรายละเอียด เช่น เกี่ยวกับ เวลาหรือสถานที่กระทำความผิด หรือต่างกันระหว่างการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ฐานกรรโชก ฐานฉ้อโกง ฐานยกยอกหรือฐานรับของโจร หรือต่างกันระหว่างการกระทำความผิดฐานโดยเจตนากับประมาท มีให้ถือว่า เป็นการต่างกันในเรื่องสาระสำคัญอันเป็นเหตุให้ศาลยกฟ้อง อันนี้กระผมได้กราบเรียนด้วยกรรมวิธีพิจารณา ส่วนในด้านเจตนากรรมของการตั้งศาลนั้น เจตนากรรม

ในการตั้งศาลทหารนั้น เป็นเรื่องที่ไม่ให้ศาล เพื่อที่จะมีการพิจารณาพิพากษาลงโทษ
 จำเลยที่เป็นทหารในค่านทางวินัยของทหาร ในระหว่างที่มีสงครามและในระหว่าง
 เวลาปกติ ส่วนเจตนารมณ์ในการตั้งศาลพลเรือนนั้น เป็นเรื่องที่มุ่งรักษา-
 ความยุติธรรมและประสาทความยุติธรรมให้แก่ประชาชนทั่วไป ไม่จำกัดว่าจะ เป็น
 พลเรือนหรือทหาร ส่วนในเรื่องค่านการอาวุโสของผู้พิพากษาคำที่กระผมได้ลอง
 สอบถามขอเท็จจริงมา ความอาวุโสของผู้พิพากษาของศาลทหารกลาง ของ
 ศาลทหารสูงสุดนั้น ส่วนมากจะมีอาวุโสน้อยกว่าผู้พิพากษาในศาลอุทธรณ์และ
 ศาลฎีกา ส่วนในค่านหลักความยุติธรรมทั่วไป กระผมมีความเห็นว่า ค่านหลัก
 กระบวนการยุติธรรมทั่วไปนั้น จะถือเอาคำพิพากษาของศาลฎีกา ซึ่งเป็นศาล
 พลเรือนเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาพิพากษาคดี เป็นเสมือนกฎหมายฉบับหนึ่ง
 ส่วนคำพิพากษาของศาลทหารสูงสุดหรือศาลทหารกลางนั้นไม่ถือ เป็นบรรทัดฐานแต่
 ประการใดและปรากฏว่าไม่มีประเทศใดในโลกที่มีศาลสูงสุดสองศาลมาพิจารณา -
 พิจารณาคดีที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับประชาชนทั่วไป เช่นกับประเทศไทยของเรา ที่นี้กระผม
 อยากจะขอกราบเรียนว่าในอดีตที่ผ่านมาั้น คดีทุกคดีไม่ว่าจะเป็นคดีที่มีการพิจารณา
 พิจารณาโดยศาลชั้นต้นก็คือนหรือศาลทหารกรุงเทพ ฯ หรือศาลจังหวัดทำหน้าทีศาลทหาร
 เมื่อมีการอุทธรณ์และฎีกานั้น ก็ให้โจทก์หรือจำเลยยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาต่อศาลอุทธรณ์
 ศาลฎีกา ซึ่งเป็นศาลพลเรือนไม่ใช่ยื่นต่อศาลทหารกลาง หรือศาลทหารสูงสุด
 ดังพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ซึ่งตราออกมาเป็น
 กฎหมายในสมัย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีสัญญา ชรรวมศักดิ์ กระผมอยากจะขอ
 กราบเรียนว่า ในปัจจุบันนี้คดีซึ่งจำเป็นจะต้องขึ้นสู่ศาลทหารกลางตามประกาศ
 ตามพระราชบัญญัติซึ่งตราเป็นกฎหมายในรัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี สัญญา
 ชรรวมศักดิ์ นั้น มีค้างอยู่ที่ศาลชั้นต้น ซึ่งทำหน้าที่เป็นศาลทหารอยู่ประมาณเกือบ
 ๒๐๐ คดีทั่วประเทศ กระผมจึงมีความเห็นว่า เพื่อเป็นการหยิบยื่นความยุติธรรม
 ให้แก่ประชาชนทั่วไป จึงได้ร่วมกับกับคุณศิริ ผาสุก และคุณประเสริฐ เลิศยะโส

เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้ามาสู่การพิจารณาของสภา

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมสุธี ภูวนันท์ ส.ส. สุรินทร์ กระผมได้ลงชื่อรับรองญัตติหรือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ก็เนื่องจากเห็นว่าบรรดาคณะต่าง ๆ ที่ดำเนินอยู่ในศาลทหารซึ่งขึ้นไปยังศาลทหารกลางกับศาลทหารสูงสุดนั้นยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุผลตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้แถลงในที่ประชุมแล้วนั้น กระผมก็เห็นด้วยเพราะว่าการพิจารณาคดีนั้นจำเป็นที่จะต้องให้ผู้พิพากษาซึ่งมีอาวุโสเหมาะสมการณ่มาก ที่พูดเช่นนั้นก็มีใ้หมายความว่าผู้พิพากษาศาลทหารกลาง หรือศาลทหารสูงสุดนั้นไม่มีความเป็นธรรมหรือว่าพิจารณาคดีโดยไม่ถูกต้อง ก็มีคดีเป็นจำนวนมากที่ขึ้นศาลทหารกลางและศาลทหารสูงสุดได้พิจารณาคดีไปโดยยุติธรรมก็มีอยู่ เช่นศาลชั้นต้นได้พิพากษาลงโทษจำเลย แต่ศาลทหารกลางได้พิพากษายกฟ้องก็มีอยู่เป็นจำนวนมากซึ่งกระผมก็เห็นว่าศาลทหารกลาง ศาลทหารสูงสุด ก็มีความยุติธรรมอยู่ แต่เนื่องจากการประกาศกฎอัยการศึก ซึ่งเวลานี้เราใช้อยู่ ๒๔ จังหวัด แล้วก็บรรดาคดีที่ต่อท้ายประกาศกฎอัยการศึกนั้นได้ทำให้ประชาชนขาดสิทธิเสรีภาพในการที่จะต่อสู้คดีในสมัยที่มีประกาศคณะปฏิวัติใหม่ ประชาชนเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง ทำให้เกิดการคอร์รัปชันในศาลสอบสวนเป็นอย่างมาก เมื่อครั้งใหม่ประกาศของคณะปฏิวัติคดีใดที่มีผู้ต้องหาถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดตามที่ต่อท้ายประกาศกฎอัยการศึกแล้ว ก็จะมีการวิ่งเต้นกันตั้งแต่ชั้นโรงพัก ไปจนถึงชั้นอัยการ เสร็จแล้วถ้าหากว่าอัยการสั่งไม่ฟ้องผู้เสียหายก็ไม่มีสิทธิที่จะฟ้องคดีด้วยตนเอง เพราะฉะนั้นประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนนั้นได้รับความขมขื่น เป็นอันมาก เมื่อสมัยที่มีการประกาศกฎอัยการศึกนั้น ขอโทษกระผมต้องกล่าวนามว่าราษฎรที่จังหวัด เชียงรายมีคดีเกี่ยวกับการฆ่ากันตายทั้ง ๆ ที่ข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นผูกระทำความผิดจริง แต่ว่าเมื่ออัยการไม่ฟ้องแล้วบรรดาผู้เสียหายซึ่งถ้าหากว่าจะใช้กฎหมายธรรมดา แล้วสามารถที่จะฟ้องคดีเองได้ก็ไม่สามารถที่จะฟ้องศาลได้ อันนี้เป็นความบกพร่อง

อย่างยิ่งในการที่ได้ประกาศกฎอัยการศึกซึ่ง เราก็มั่นใจว่ามีศึกสงครามอะไร มี
 แต่เรื่องที่จะปราบผู้ก่อการร้ายเท่านั้น มันก็กระทบกระเทือนถึงสิทธิเสรีภาพของ
 ประชาชนโดยทั่วไป แล้วก็ เป็นเรื่องที่ทำให้ข้าราชการบางคนฉวยโอกาสในการ
 ประกาศกฎอัยการศึกทำมาหากินกับคดีความตั้งแต่ โรงพักจนกระทั่งถึงชั้นอัยการ ต่อมา
 ภายหลังจากวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๖ ก็ได้มีการยกเลิกประกาศกฎอัยการศึก
 คดีบางคดีก็ได้ถูกยกเลิกไม่ขึ้นศาลทหาร คดีบางคดีก็ยังคงอยู่ แต่ว่าได้คลี่คลาย
 โดยใช้ธรรมนูญศาลทหารคือหมายความว่าให้มีนายความได้ ให้อุทธรณ์ฎีกาได้
 แต่ว่าอุทธรณ์ฎีกาไปยังศาลทหารกลางและศาลทหารสูงสุด ไม่ให้อุทธรณ์ฎีกาไปยัง
 ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาตามธรรมนูญศาลยุติธรรม เพราะฉะนั้นคดีที่ค้างอยู่ใน
 ระหว่างที่ประกาศกฎอัยการศึกถึงแม้จะมีการอุทธรณ์ไปยังศาลทหารกลาง หรือ
 ศาลทหารสูงสุดแล้วก็ตาม แต่ว่ามันก็เป็นความรู้สึกของประชาชนอยู่ว่าจะไม่ได้รับ
 ความยุติธรรมเพียงพอ แล้วก็กระบวนการพิจารณาในศาลทหารก็ผิดแผกแตกต่างกับ
 กับศาลธรรมดา คือศาลยุติธรรมอย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวไปแล้ว กระผม
 ก็เห็นว่าถ้าหากว่าจะนำคดีที่ค้างในระหว่างที่ยกเลิกกฎอัยการศึกมาขึ้นศาลอุทธรณ์
 และศาลฎีกาอย่างที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอเข้าสู่สภานี้ กระผมก็เห็นว่าไม่เหตุผล
 เพียงพอที่ควรจะสนับสนุนให้กฎหมายนี้ผ่านไปได้ กระผมมีความเห็นอย่างนี้
 ขอขอบคุณครับ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (ผู้นำฝ่ายค้าน) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ในหลักการผมเห็นด้วยครับ ในการที่จะอุทธรณ์คดีตามที่ผู้เสนอ ๆ มา
 ถ้าหากว่าในมาตรา ๔ ทวิ คือเป็นที่เข้าใจว่าคดีที่จะขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์หรือฎีกา
 ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ เป็นคดีที่พลเรือนต้องหา เป็นจำเลยถูกฟ้อง เป็นจำเลย เพราะว่า
 มันเป็นการอุทธรณ์ไปจากศาลพลเรือนทำหน้าที่เป็นศาลทหารนี่คือคดีที่ผู้เสนอทำมาบัญญัติ
 ไว้ในมาตรา ๔ ทวินี้ผมไม่สงสัยอะไร สำหรับทั่ว ๆ ไป ซึ่งอยู่ในอำนาจ
 ศาลทหารคือว่าบุคคลที่เป็นจำเลย เป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร เป็นทหารประหวอน

อะไรต่าง ๆ มาตรา ๑๖ ในธรรมนูญศาลทหารนั้นก็เกี่ยวข้อง แต่ที่สงสัย
 อยากจะเรียนถามคือว่าเมื่อตกท่านผู้เสนอท่านผู้คมาว่าความมุ่งหมายของพระราช-
 บัญญัตินี้ เพราะเหตุว่าการพิจารณาตัดสินคดีศาลพลเรือนกับศาลทหารมันแตกต่างกัน วิธี
 พิจารณาของศาลพลเรือนไม่เด็ดขาด ไม่เข้มแข็ง เปิดโอกาสให้มีการพิสูจนกันได้
 อย่างนั้นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะให้การศาลอุทธรณ์ฎีกาไปสู่ศาลพลเรือน
 โดยเฉพาะท่านกล่าวถึงวิธีพิจารณาในศาลทหารคงที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ นี้
 ว่าการพิจารณาของศาลทหารนั้น ถ้าปรากฏว่าข้อเท็จจริงในการพิจารณาต่างกับ
 ข้อเท็จจริง กับข้อเท็จจริงดังกล่าวในฟ้อง เพียงรายละเอียดซึ่งเกี่ยวกับเวลาหรือ
 สถานที่อย่างนี้ไม่เป็นเหตุให้ยกฟ้อง แต่ในศาลพลเรือนต้องยกฟ้อง อันนี้ก็เกิดสงสัย
 ว่าการอุทธรณ์กับฎีกาต่อศาลอุทธรณ์ศาลฎีกานั้นจะใช้วิธีพิจารณาอย่างไรกันแน่ เพราะ
 ถ้าใช้วิธีพิจารณาอย่างศาลทหารคงที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ ก็ไปอย่างหนึ่ง แต่
 ถ้าใช้พิจารณาของศาลพลเรือนไปอีกอย่างหนึ่ง ที่ที่สงสัยเพราะเหตุว่าในวรรคสอง
 ของมาตรา ๔ ทวิ บัญญัติเสนอมาว่าอย่างนี้ครับ การอุทธรณ์คดีจากศาล
 พลเรือนให้อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ศาลฎีกา จริง แต่ในวรรคสองบอกกว่าวิธีพิจารณา
 การอุทธรณ์การฎีกาค่ามีคำสั่งหรือคำพิพากษาการบังคับตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์
 หรือฎีกาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร นี้รู้สึกว่าจะขัดกัน ไม่ทราบ
 ว่าจะอธิบายอย่างไร ผมเห็นด้วยในหลักการครับ ที่นี้ถ้าเราไม่พิจารณาคำ
 ธรรมนูญศาลทหารก็ไปเข้ามาตรา ๒๐ นี้ก็ต้องเอามาใช้บังคับ ซึ่งศาลฎีกา ศาล
 อุทธรณ์ก็ทำอะไรไม่ได้ทางฝ่ายพลเรือน นี่แหละครับ อยากจะเรียนถามเท่านี้ครับ
 อย่างอื่นผมไม่มีอะไรสงสัยครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุปราชธานี) : กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น
 กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เสนีย์ ปราโมช ซึ่งก็เป็นอาจารย์ของ
 กระผม ความจริงตามเจตนารมณ์ของกระผมนั้น กระผมได้ระบุไว้ชัดเจนในเรื่อง
 หลักการ ส่วนการที่เพิ่มพิมพ์เพิ่มในวรรคสองว่า "ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย

ธรรมนูญศาลทหาร" นั้นกระผมคิดว่า อาจจะ เป็นการบกพร่องบางประการ ซึ่ง
 ไม่ทราบว่า เป็นการบกพร่องของกระผมหรือของใครกันแน่ กระผมจะต้องคู่อีกครึ่งหนึ่ง
 เพราะตามเจตนารมณ์ของกระผม กระผมต้องการที่จะให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย
 วิธีพิจารณาความอาญา และพระธรรมนูญศาลยุติธรรม กระผมอยากจะขอกราบเรียน
 เสนอ ซึ่งกระผมก็ตั้งใจไว้ว่า จะมีการแปรญัตติเปลี่ยนมาเป็นวิธีพิจารณาความอาญา
 และพระธรรมนูญศาลยุติธรรมครบถ้วน

นายใหญ่ สวัสดิชชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผมอยากกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ให้พิจารณาถึงผลได้ผลเสีย
 ในการที่จะเลิกแล้วก็บัญญัติต่อไปจากการที่เลิก ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอว่า
 ให้ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นซึ่งทำหน้าที่ศาลทหาร เมื่อพิจารณาแล้วให้อุทธรณ์ฎีกาไปยัง
 ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ศาลพลเรือน ประเด็นแรกก็อยากจะกราบเรียนว่าอย่างนี้
 การที่ศาลพลเรือนได้ดำเนินการพิจารณาและพิพากษาคดีในศาลชั้นต้นนั้น ไม่ได้
 พิจารณาตามธรรมนูญศาลยุติธรรม และวิธีพิจารณาความอาญา แต่พิจารณา
 ตามธรรมนูญศาลทหาร แล้วก็กฎหมายศาลทหาร คือ เป็นคนแทนศาลทหาร เท่านั้น
 ที่บัญญัติว่ามีอยู่ว่า เมื่อ เบื้องต้นเป็นศาลทหาร เมื่อตัดสินไปแล้วศาลทหาร ศาลอุทธรณ์
 และศาลฎีกา เช่นเดียวกับศาลพลเรือน แต่เรียกชื่อต่างกันว่า ศาลทหารกลาง
 และศาลทหารสูงสุด ศาลทหารกลางก็เหมือนอย่างศาลอุทธรณ์ แต่เป็นศาลของ
 ทหาร แล้วก็ศาลทหารสูงสุดก็เหมือนศาลฎีกา แต่เป็นของศาลทหาร ความแตกต่าง
 ระหว่างให้การยุติธรรมในเรื่องนั้น กระผมคิดว่าไม่มีความแตกต่างกับประการใด
 ก็อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านได้กล่าวว่า ถ้ามาเป็นศาลทหารแล้วจะไปใช้วิธี
 พิจารณาตามศาลพลเรือน หรือตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือตาม
 ธรรมนูญศาลยุติธรรมของศาลพลเรือน ทำไม่ได้ เมื่อทำไม่ได้ ก็ต้องไปตามสาย
 เมื่อไปตามสายแล้ว ท่านสมาชิกก็กลัวว่าจะไม่ได้รับความยุติธรรม ถ้าหากว่า
 เราไปคุยขอเท็จจริงในศาลทหารในปัจจุบันกับ เมื่อแต่ก่อน แม้กฎหมายเดี๋ยวนี้

ก็ทำให้คนที่ไม่เคยคลุกคลีอยู่กับศาลทหารไม่ไว้วางใจศาลทหาร เพราะองค์คณะ
 ผู้พิพากษาศาลทหารนั้น มีนายทหารสัญญาบัตรก็ เป็นผู้พิพากษาได้ นั้นตามกฎหมาย
 แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว ปัจจุบันนี้ศาลทหารทุกคนเป็นเนติบัณฑิต ได้ฝึกหัดว่าความ
 มาแล้วอย่างน้อย ๕ ปีทั้งสิ้น แล้วค่อยเลื่อนกันไป แล้วมีประสบการณ์ที่พอ ๆ
 กับศาลพลเรือน ประการสำคัญที่สุดกระผมเข้าใจเจตนาของท่านผู้ร่างว่า ไม่อยาก
 ให้จำเลยศาลทหารต้องรอคคี่อยู่ แม้จะไต่อุทธรณ์ ฎีกาแล้ว แล้วก็ถูกคุมขังอยู่ใน
 ที่ต้องขัง หวังว่าถ้าไปสู่ศาลพลเรือนแล้วจะได้รับความยุติธรรมยิ่งกว่า กระผม
 ในฐานะอยู่ใกล้ชิดกับศาลยุติธรรมของพลเรือน กระผมคิดว่าถ้าหากว่าเราไม่ยอมให้
 ศาลทหารกลางและศาลทหารสูงสุด ไต่พิจารณาคดีที่อุทธรณ์ ฎีกากันไปได้แล้ว
 ความล่าช้าในการพิจารณาของศาลพลเรือนเห็นจะมากกว่า ที่กระผมรู้น่ามากกว่า
 ก็เพราะว่าคดีค้างที่ศาลฎีกาซึ่งมีผู้พิพากษาอยู่ ๓๕ คน มากกว่าศาลทหารสูงสุดนี้
 เป็นประเด็นแรก ประเด็นที่สอง การที่จะพิจารณาคดีในศาลทหารในขณะนี้ก็มีอยู่
 ๓ ประเภทคือ และก็อยู่ในเขตประกาศใช้กฎอัยการศึกเท่านั้น กระผมจะเห็นด้วย
 กับผู้เสนออย่างไม่มีข้อโต้แย้ง ถ้าหากว่าจะไปเขียนกฎหมายกันให้เป็นการถาวร
 ต่อไปนั้น ถ้าหากว่าเรามีศาลทหารแล้วจะให้ขึ้นศาลพลเรือน ก็ควรจะไปแก้มาตรา
 ๓๗ แห่งธรรมนูญศาลทหารว่า ถ้าหากว่าให้ศาลพลเรือนทำหน้าที่ในศาลชั้นต้น
 ต้องใช้วิธีพิจารณาอย่างศาลพลเรือน และการอุทธรณ์ฎีกาก็เป็นไปตามระบบของ
 ศาลพลเรือน อันนี้ก็ถูกต้อง แต่ถ้าหากว่าจะให้ใช้ธรรมนูญศาลทหารให้ศาลชั้นต้น
 แต่ไปอุทธรณ์ฎีกากันในศาลพลเรือน ตามธรรมนูญศาลยุติธรรมหรือวิธีพิจารณา
 ความอาญาแล้ว ความลักลั่นจะเกิด คือว่าชั้นต้นมาอย่างศาลทหารแต่ไปปลาย ๆ
 ไปอย่างศาลพลเรือน อันนี้จะเป็นอุปสรรคต่อความยุติธรรม จะเป็นศาลทหาร
 หรือศาลพลเรือนก็เป็นศาลในพระปรมาภิไธยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทั้งสิ้น
 รัฐธรรมนูญก็รับรองฐานะของศาลสองศาลนี้ว่าจะคุ้มครองได้ แต่ว่าที่ต้องมีกฎหมาย
 ศาลทหาร เป็นพิเศษอย่างกฎหมายพลเรือน ก็มีความสำคัญจำเป็นอยู่เพียงสองประการ

ประการที่หนึ่ง ทหาร เป็นคนถืออาวุธ ถ้าไม่อยู่ในวินัย การพิจารณาอย่างศาล พลเรือนอาจจะทำให้ปกครองกันยาก คนถืออาวุธไม่อยู่ในวินัยร้ายกว่าโจร นี้ ความเห็นของกระผม เพราะฉะนั้นการรวบเร้วการที่ไม่พิจารณาอย่างละเอียดลออ อย่างศาลพลเรือน มีความจำเป็นสำหรับการลงโทษทหารที่ต้องอยู่ในวินัยหรือผิด กฎหมายอาญาทหาร นั้นเป็นประการแรก ส่วนประการที่สอง ถ้าเกิดศึกสงคราม จะต้องประกาศกฎอัยการศึกแล้ว ถ้าไม่ใช่กฎหมายทหาร การบังคับบัญชาการ ต่อผู้ศัตรู การจะเอาชนะสงครามการจะบังคับให้ทหารอยู่ในวินัยนั้นจะลำบาก กระผม ก็กราบเรียนความเห็นอย่างนี้ ส่วนสภาจะเห็นอย่างไรก็แล้วแต่สภาจะกรุณา

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (ผู้นำฝ่ายค้าน) : ท่านประธาน ที่เคารพ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแถลงมาอย่างครือ ๆ กัน ทำให้ กระผมสงสัยอยู่ คือท่านบอกว่าการอุทธรณ์ฎีกานั้น ควรจะไปแก้ที่ชั้นต้นใน ตอนศาลชั้นต้นพิจารณา ขณะนี้การพิจารณาของศาลชั้นต้นในคดีที่ศาลพลเรือน ทำหน้าที่ศาลทหารก็ผิดกฎหมายอยู่แล้ว ใช้ธรรมนูญศาลทหาร เพราะฉะนั้นในร่างที่ ท่านเจ้าของร่างท่านเสนอมาท่านก็ถามอยู่แล้วว่า แม้จะขึ้นไปถึงอุทธรณ์ ฎีกาแล้ว ก็ยังให้คงใช้ธรรมนูญศาลทหาร นี่มันก็กลับมาเป็นปัญหาที่กระผมถามท่านเจ้าของร่าง ท่านเมื่อตะกี ความจริงถ้าว่าตามแนวที่เขาร่างมาถูกต้อง ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรมจะเปลี่ยนของเขาไม่ได้หรอก เพราะว่าศาลชั้นต้นเองที่ในการ พิจารณาศาลชั้นต้นที่ศาลพลเรือนทำหน้าที่ศาลทหารก็ใช้ธรรมนูญศาลทหาร เมื่อขึ้นไป อุทธรณ์ฎีกาก็ใช้ธรรมนูญศาลทหาร เพราะฉะนั้นก็ไปตามทางของมัน นี่ละครับ มันกลับมาหาปัญหาที่กระผมสงสัย เพราะฉะนั้นถ้าท่านเจ้าของร่างไม่แก้ไขอย่างไร ก็ให้พิจารณาข้อนี้ด้วย แต่อย่างไรก็ตามที่เราพูดกันนี้ก็อยากจะขอเรียนท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงยุติธรรมอย่างหนึ่ง ไม่เกี่ยวหรือครับ ไม่เกี่ยวกับวินัยทหาร ที่ท่านพูดว่าการพิจารณาในศาลทหารยุ่งเกี่ยวกับวินัยของทหาร คือเมื่อไร ศาลพลเรือนทำหน้าที่ศาลทหารนั้น หมายถึงเฉพาะว่าพลเรือนเท่านั้นเอง ไปเป็น

ก็ขอความกรุณา พวกฯ หรือท่านผู้มีเกียรติที่มีความรู้ในค่านิยมได้โปรดกรุณาอธิบาย
เพื่อเป็นการแสดงความคิดเห็นประกอบในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย
ขอพระคุณครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผม
แคล้ว นรปติ ส.ส. ขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยมครับ หลักการของผู้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอยู่ ๒ โดยที่การอุทธรณ์หรือการฎีกาค่าพิพากษา หรือคำสั่ง
ของศาลทหารที่ศาลพลเรือนทำหน้าที่เป็นศาลทหารจะต้องอุทธรณ์ฎีกาต่อศาลทหารกลาง
หรือศาลทหารสูงสุด ไม่เป็นการเหมาะสม ทั้งนี้เพราะอยากจะแก้าคดีเหล่านั้นนะ
ให้มาอุทธรณ์หรือฎีกาต่อศาลพลเรือนธรรมดาได้ คราวนี้แต่ถ้าว่าอย่างที่ท่านผู้นำ
ฝ่ายค้านได้อธิบายมาแล้ว มันมีไปพลาดอยู่นิดหนึ่งครับว่าในข้อหนึ่งนี้ ให้เป็นไป
ตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร อันนี้ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติก็รับว่าผิด
ไปแล้วนะครับ ที่นี้ที่เราจะต้องพิจารณาก็คือว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ สำหรับความคิดของกระผมนั้น ท่านประธานครับ
ประกาศของคณะปฏิวัติที่จะให้เลิกนี้เป็นประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ออก
ในสมัยจอมพล ถนอม กิตติขจร ซึ่งสภาแห่งนี้เราก็ได้ทราบอยู่แล้ว จอมพล ถนอม
กิตติขจร ในสมัยนั้นนะ ที่จะออก เป็นคำสั่งคณะปฏิวัตินั้นได้ปกครองประเทศชาติ
บ้านเมืองด้วยอำนาจเผด็จการ ไม่มีตัวแทนของปวงชนสิ่งที่ปกครองบ้านเมืองนั้น ก็คือ
ว่าธรรมนูญชั่วคราวหรือคำสั่งคณะปฏิวัติเพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนว่า ใน
ขณะนี้บ้านเมืองเราก็เป็นประชาธิปไตยแล้ว เรามีสภา เรามีผู้แทนของปวงชน
เรามีรัฐบาลที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแล้วนะครับ เรายังจะคงคำสั่งของคณะปฏิวัติ
ไว้เช่นนี้หรือหากว่าถึงเวลาแล้วที่สมควรจะได้รับการยกเลิกท่านผู้เป็นประธาน
ครับ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า เมื่อวันที่รัฐบาลเสนอขอขี้อ่างประกาศใช้กฎ
อัยการศึกตลอดทั่ว ๒๕ จังหวัดนั้นครับ พรรคแนวร่วมสังคมนิยมได้ยกมือคัดค้าน
รัฐบาลนี้ตลอดมาว่า ไม่เห็นสมควร แต่อย่างไรก็ดีเราก็เห็นเสียงข้างมากจะ

มันก็จริงตามที่ปรากฏอยู่แล้ว ทำประธานครับ กระผมใครจะขอกราบเรียนว่า เพราะฉะนั้นสายคำของประชาชนในความรู้สึกของประชาชนนั้น เรารู้สึกไม่สบายใจ ถ้าหากว่าจะให้คดีไปขึ้นสู่ศาลทหาร กระผมเองจะขอกราบเรียนที่ประชุมให้ทราบนะ ครับ กระผมเคยเป็นจำเลยต่อศาลทหาร เมื่อประมาณปีพุทธศักราช ๒๔๘๕ ศาลทหาร นั้นเริ่มค้ายเมื่อเราเข้าไปในศาลทหารจะไม่สามารถมีประชาชนเข้าไปฟังได้ นั่น เป็นประการหนึ่งเราใจไม่ศรัทธา ถ้าหากว่าได้มีการพิจารณาที่ศาลสถิตยุติธรรม ตามธรรมดาแล้ว ก็ปรากฏว่าผู้คนยอมเข้าฟังได้ ในสมัยนั้นกระผมขอกราบเรียน เสียด้วยซ้ำไปว่า นอกจากจำเลยไม่สบายใจแล้ว กระผมเป็นจำเลยครับ ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมขอประทานโทษ คือคุณใหญ่ ศวิตชาติ ได้เห็น พยานใจทุกเสียด้วยซ้ำไป กระผมก็ชักท่านนะครับ บางท่านท่านก็ตอบให้เป็น ประโยชน์ บางท่านก็ไม่ได้ประโยชน์ มันเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นที่เราเป็น จำเลยเรารู้สึกไม่สบายใจเลยขณะที่ท่านรัฐมนตรียุติธรรมไป เพราะว่าเป็น ศาลทหารไม่สามารถที่จะมีใครทำได้ แต่ประธานโทษ ในสมัยนั้นก็เป็นถึงพุทธกาล ใกล้ถึงพุทธกาล รัฐบาลจอมพล อโนม ก็ได้ถอนฟ้องไปเสีย ไม่เช่นนั้นพวกกระผม ป่านนี้ก็คงจะ เป็นอย่างไรไปไม่ทราบ อาจจะถูกประหารหรือว่าจำคุกตลอดชีวิต อย่างไม่ไปไม่ทราบ เพราะว่าบทที่ขอลงโทษตามกฎหมายนั้นในขณะที่ยังฟ้องนั้นเป็น การหนักนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงจะขอกราบเรียนต่อไปว่า การที่ศาล พลเรือนปกติก็ศาลพลเรือน คือศาลอาญาธรรมดาเราสิ แต่หากว่าทำหน้าที่เป็น ศาลทหาร คราวนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้บอกว่า ศาลพลเรือนมีที่ ทำหน้าที่ซึ่งศาลทหารนั้นใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาปกติ หรือ ใช้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของศาลทหารนะครับ และท่านบอก ว่า ถ้าหากว่าจะให้ไปขึ้นศาลธรรมดาแล้วก็ต้องใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ของ ศาลทหาร อันนี้ก็ เป็นแต่เพียงหลักการ เรายอมจะแก้ไขได้ กระผมว่าอย่างนั้น คือเราอยากจะทำให้จำเลยที่ขึ้นต่อศาลพลเรือนนั้น เมื่อพิจารณาถึงศาลพลเรือน

คือศาลอาญาแล้ว หรือศาลจังหวัดใด ๆ แลวนะครับ เมื่อเขาได้รับการพิพากษา
 ที่ศาลชั้นต้นซึ่งเป็นศาลพลเรือนก็ชอบที่จะให้ได้รับการอุทธรณ์และฎีกา ที่ศาลพลเรือน
 นั้นด้วย ในสายตาของจำเลยหรือประชาชนทั่ว ๆ ไปแล้ว กระผมขอกราบเรียนว่า
 แล้วก็ถึงอย่างไรก็ตามถึงหากว่าเราจะนึกอยู่ในใจว่า ศาลทั้งสองคือศาลทหารก็
 หรือศาลพลเรือนก็ ได้ปฏิบัติหน้าที่ไปและกระทำกันไปในพระปรมาภิไธยของ
 พระมหากษัตริย์ก็ตาม แต่ว่าใจของเราหรือใจของประชาชน หรือของผู้มีหน้าที่
 เกี่ยวข้องในกิจการคดีทั้งหลาย เราก็ยังเห็นอยู่ว่าศาลทหารนั้นรู้สึกว่าจะเป็นการ
 รวบรวมแล้วก็ไม่ให้ความยุติธรรมเพียงพอใจเรานักว่าอย่างนั้นนะครับ ขอประทานโทษ
 กระผมก็ไม่อยากจะให้เป็นที่ยึดมั่นเหยียดหยามด้วยความเคารพต่อศาล ที่กล่าวนำ
 มาเช่นนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่ากระบวนการพิจารณาทั้งหลายเมื่อได้ตั้งต้น
 ที่ศาลพลเรือนธรรมดาแล้ว ก็ชอบที่จะให้กระบวนการพิจารณาขึ้นไปในชั้นอุทธรณ์
 ชั้นฎีกานั้น ได้มีการพิจารณาถึงศาลพลเรือน เพื่อที่จะยังความเป็นธรรมให้เกิดขึ้น
 แก่ประชาชนได้โดยทั่วถึง กระผมว่าอย่างนั้น ท่านประธาน กระผมเห็นว่า
 มันเป็นการสมควรแล้วที่จะให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองสิทธิ โดยศาลธรรมดานี้
 จะต้องไปขึ้นศาลทหารจริงอยู่แม้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมบอกว่าศาลพลเรือน
 ที่ทำหน้าที่ศาลทหารก็ใช้กฎหมายของศาลทหารในวิธีพิจารณาความ อันนี้เราก็ยอม
 แก่เสียได้ โดยอาศัยหลักการนะครับ กฎหมายฉบับนี้ถ้าหากว่ารับหลักการไปแล้ว
 เราก็ยอมจะแก้ไข กระผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ เห็นที่ประชุมนี้
 รู้สึกยังกลางแกลงต่อการร่างพระราชบัญญัตินี้รวมทั้งท่านเจ้าของร่างด้วย ก็รู้สึก
 ไม่ค่อยแน่ใจ สรุปแล้วเสียงเห็นจะสอดคล้องต้องกันว่าไปแก้ไขเอาตอนวาระที่ ๒
 คือหมายความว่า ถ้าหากว่ารับหลักการไปแล้ว แต่ไม่มีใครเรียนให้ที่ประชุม
 ทราบว่าหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ตรงมาตรา ๔ ทวิ ทั้งคู่เลย ก็
 หมายความว่ามาตรา ๔ ทวินี้จะแก้ไขได้ยากหรือจะแก้ไขไม่ได้ เพราะเป็น

หลักการจึงฝากท่านผู้เสนอร่างว่าจะพิจารณาจะคิดอย่างไร จะถอนไปปรับปรุงใหม่ หรืออย่างไร อันนี้ผมฝากให้ขอสังเกตครับ เชิญคุณสมหวังครับ

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมหวัง ศรีชัย ส.ส. ชัยนาท แห่งพรรคพลังใหม่ ปัญหาที่ท่านประธานกังวลอยู่คือ มาตรา ๔ ทั่วไปนั้น ผมเห็นด้วยความเคารพกับท่านอาจารย์หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านที่ได้แสดงข้อสงสัยกับท่านเจ้าของร่าง และท่านเจ้าของร่างตอบไปว่ายังไม่ค่อยเข้าใจนั้น กระผมเห็นด้วยความเคารพอีกครั้งหนึ่งว่าร่างที่ร่างมานั้นถูกต้องแล้ว มาตรา ๔ ทั่วไปจะต้องคงตามนี้คือถึงแม้ว่าสถาบันรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นแล้ว ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ศาลพลเรือนซึ่งทำหน้าที่พิจารณาคดีชั้นอุทธรณ์ชั้นฎีกาก็ต้องบังคับตามธรรมนูญศาลทหาร เพราะศาลพลเรือนซึ่งทำหน้าที่ศาลทหาร เวลาขึ้นศาลชั้นต้นนั้น บังคับตามธรรมนูญศาลทหารอยู่แล้ว ศาลสูงก็ต้องบังคับตามธรรมนูญศาลทหาร เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าร่างนี้ถูกต้องแล้ว มาตรา ๔ ทั่วไปนี้ถูกต้องแล้ว เมื่อกันท่านอาจารย์หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านก็กรุณาแถลงอยู่แล้วว่าถูกต้อง และกระผมเข้าใจว่าเจ้าของร่างคงไม่ตั้งใจสำหรับมาตรา ๔ ทั่วไปที่จะให้คงไปคานนี้ อันนี้คงจะแก้ข้อกังวลของท่านประธานได้ ที่นี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพอีกครั้งหนึ่งว่า ด้วยความเคารพต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกระผม พึงข่าวคราวหนังสือพิมพ์มา รัฐมนตรีในรัฐบาลชุดนี้มีข่าวบ่อย ๆ ว่าแย่งอำนาจกัน มิได้มีแย้งว่าคนนั้นคุมอำนาจมากไป คนนี้มีอำนาจน้อยไป.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมหวังครับ กรุณาครับ

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ครับ อันนี้ในประเด็นครับ ที่นี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่เคารพของกระผมกลับไม่ค่อยอยากได้อำนาจคือแทนที่เป็นกระทรวงยุติธรรมจะต้องมีหน้าที่ที่จะให้การยุติธรรมของประเทศนั้นอยู่ใต้ศาลของเรากลับพยายามไปให้อยู่ศาลทหาร ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมในประเด็นครับท่านประธาน ที่นี้ที่ท่านบอกว่าศาลทหารก็ดี

ศาลทหารกลางก็ดี ศาลทหารสูงสุดก็ดี ประสิทธิภาพและความยุติธรรมได้ กระดม
 ไม่เพียงพอ กระดมเห็นด้วยความเคารพ เวลานี้ศาลทหารนั้นได้ให้ความยุติธรรม
 แก่ประชาชนพอสมควรอย่างยิ่งที่กระดมเคยกราบเรียนต่อท่านแล้ว ว่า โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งคดีเจ้าพระคุณสมเด็จพระพิมลธรรมนั้น คำพิพากษาของศาลทหาร เป็นที่
 ยกย่องในวงการนักกฎหมายมาก เหลือเกินว่าตัดสินด้วยความยุติธรรมอย่างยิ่ง แต่
 ว่าหาประชาชนครับ เราต้องดูพระธรรมนูญศาลยุติธรรมด้วยพระธรรมนูญมาตรา ๓๐
 มาตรา ๓๑ ในเรื่องการแต่งตั้งตุลาการพระธรรมนูญนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 กลาโหมเป็นผู้แต่งตั้ง ผู้บังคับบัญชาทหาร เป็นผู้แต่งตั้งและตุลาการพระธรรมนูญไป
 ทำหน้าที่ตุลาการศาลทหารด้วย เพียงแต่ว่าลำดับตามยศเท่านั้น ศาลทหารชั้นต้น
 ต้องเป็นทหารชั้นนายร้อยหรือเรืออากาศชั้นไป ศาลทหารกลางต้องนายพันศาลทหาร
 สูงสุดต้องเป็นนายพล ลำดับตามยศเท่านั้น ไม่ได้พิจารณาถึงความรู้ทางกฎหมาย
 เรากลับมากดูศาลพลเรือนบ้าง จะเป็นศาลอุทธรณ์ก็ดี โดยเฉพาะศาลอุทธรณ์ ศาล
 ฎีกานั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็คงจะเห็นด้วยกับกระดมว่ากว่าบุคคล
 จะขึ้นไปเป็นศาลอุทธรณ์ได้นั้น จะต้องผ่านศาลจังหวัดมาอย่างน้อย ๆ ๑๕ ปี แล้ว
 ก็มาอยู่ศาลแพ่ง ศาลอาญากี่สัก ๔ - ๕ ปี ถึงจะขึ้นไปเป็นศาลอุทธรณ์ได้ ได้ผ่าน
 คดีได้ผ่านประสบการณ์มาก ซึ่งจะต้องต่างกับตุลาการศาลทหารกลางหรือตุลาการ
 ศาลทหารสูงสุดในด้านความชำนาญในการพิจารณาคดี กระดมเห็นด้วยความเคารพ
 เหมือนกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า ขณะนี้สำหรับกระทรวงกลาโหม
 พยายามอย่างยิ่งที่จะให้ตุลาการนั้นมาจากเนติบัณฑิต แต่ก็อย่าลืมว่าไม่มี การสอบ
 คัดเลือก เป็นเรื่องการแต่งตั้ง สำหรับตุลาการผู้พิพากษาในปัจจุบัน กระทรวง
 ยุติธรรมนั้นมีการสอบคัดเลือกและกลั่นกรองเหลือเกิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมนี้เป็นเจ้าสังกัดก็คงจะทราบดีว่าสอบกันทั้งหลาย ๆ ร้อย ได้เพียงสิบกว่าคน
 กลั่นกรองเหลือเกินกว่าจะได้เป็นผู้พิพากษาได้ ด้วยความเคารพ กระดมก็เชื่อว่า
 รัฐบาลชุดนี้คงจะไม่กระทำกรที่เป็นการหักหาญต่อเสรีภาพของประชาชนมากเกินไป

นัก แต่เมื่อกฎหมายมีอยู่ว่า ผู้บังคับบัญชาทหารและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการ เราลองหลับตานึกบ้างซิครับว่า ถ้าเมื่อไรผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้มีอคติ ท่านก็แต่งตั้งเฉพาะบุคคลของท่าหนึ่งจะสามารถบัญชาการให้ตัดสินได้ตามที่ท่านประสงค์ไปเป็นตุลาการศาลทหารไปเป็นตุลาการศาลทหารกลาง ไปเป็นตุลาการทหารสูงสุด หลักประกันที่จะได้รับความยุติธรรมจากศาลทหารจะมีอยู่หรือไม่ ซึ่งตรงกันข้าม ถ้าหากว่าเราได้รับการพิจารณาจากศาลพลเรือนหรือศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา เวลานั้นก็ต้องเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า สถาบันหนึ่งซึ่งเป็นที่ประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมให้แก่ประชาชนนั้น ได้ยืนหยัดต่อสู้อำนาจมาไม่ว่าในยุคใดสมัยใด ว่าตัดสินพิจารณาด้วยความยุติธรรมอย่างยิ่ง กังนั้นกระผมจึงเห็นด้วยความเคารพกับกฎหมายฉบับนี้ และกระผมอยากจะกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งว่าที่ท่านรัฐมนตรียุติธรรมได้แถลงต่อสภานี้ว่าจะทำให้คดีค้าง ถ้าหากว่าอยู่ในการพิจารณาของศาลพลเรือนนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า โฉนนี้ไม่ใช่ข้อสำคัญและไม่ใช่ว่าข้อที่ท่านจะพูดด้วย เป็นหน้าที่ของท่าน ท่านจะต้องทำให้คดีไม่ค้าง ผู้พิพากษาน้อยก็บรรจู้เข้าไปท่านจะกลัวคดีค้างด้วยการโยนคดีไปให้คนอื่นทำนั้น เป็นการบั่นทอนรับผิดชอบในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยสิ้นเชิง กระผมกราบเรียนอย่างนี้ และด้วยข้อเท็จจริงเท่าที่กระผมทราบมา กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีคงไม่ปฏิเสธ คดีที่ค้างศาลทหารกลางอยู่เวลานี้มีมากกว่าที่ค้างศาลอุทธรณ์ ถ้าเทียบคดีอาญาที่ขึ้นศาลทหาร และกระผมก็คิดว่าตุลาการศาลทหารท่านก็คงไม่ประสงค์จะไปรับภาระอันหนักเช่นนี้ เมื่อเรายอมให้ศาลชั้นต้นคือศาลพลเรือนทำหน้าที่ศาลทหารได้ กระผมก็ไม่เห็นมีเหตุชักชวนที่จะให้คดีซึ่งศาลพลเรือนนั้นเอง ไปสู่การพิจารณา ของศาลพลเรือน คือศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ สวัสดิชิต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่สงสัยในความคิดเห็นของผมหลายประการ ประการแรกที่เกี่ยว ก็มาบอกว่า ผมนี้ทำไม่จริงไม่ยอมเอาอำนาจ

ผมคิดว่าอำนาจที่จะมีอยู่นั้น ผมไม่ปรารถนา แต่ว่าปรารถนาอย่างยิ่งที่สุดเมื่อ เป็น
 กระทรวงยุติธรรมก็อยากให้ความยุติธรรมแก่ประชาชน โดยอำนาจนั้นจะไปอยู่ที่ไหน
 และใครใช้ อันนั้นผมไม่ค่อยจะสนใจ ปัญหาสำคัญที่สุดที่ผมขังใจและขังใจแรงต่อสภานัก
 คือมาตรา ๔ ทวิ ของเจ้าของว่าเพราะว่าถ้าทำมาตรา ๔ ทวินี้ออกมาแล้ว ผลใน
 ทางปฏิบัติมันจะ เกิดอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ผมอยากกราบเรียนเพิ่มเติม
 ต่อคำถามของสมาชิกหลายท่านว่าทำไมจะต้องใช้ศาลทหารในเขตประกาศกฏอัยการศึก
 เพราะในเขตอัยการศึกนั้นไม่ใช่มีแต่พลเรือนและมีแต่ทหาร มีทั้งทหารและพลเรือน
 และปัญหาสำคัญที่สุดนั้นมันไม่จำเป็นต้องแก้กฎหมาย สภานักควบคุมรัฐบาลอยู่ กระทรวง
 กลาโหมอาจจะสั่งคดีทั้งคืนที่อยู่ในเขตประกาศกฏอัยการศึก ขึ้นศาลพลเรือนโดย
 ไม่ต้องขึ้นศาลทหารก็ได้ แล้วเราก็ได้เปลี่ยนแปลงกันมาจากหลายลักษณะมาเหลือ
 ๓ ประการเท่านั้น ซึ่งท่านสมาชิกในสภานักทราบอยู่ ปัญหาสำคัญผมหมายถึงอย่างนี้
 ครับ ที่กราบเรียนไปเมื่อสักว่า มาตรา ๔ ทวิ นี้จะไปอยู่ศาลอุทธรณ์ พลเรือน
 ก็ยังใช้ธรรมนูญศาลทหาร จะไปอยู่ศาลฎีกาในศาลพลเรือนก็ยังใช้ธรรมนูญศาลทหาร
 เมื่อใช้ธรรมนูญศาลทหารแล้วก็เอามาใช้ในศาลพลเรือนก็อย่ามีศาลทหาร เสียก็เหมือน
 กัน แต่ทำไมเราต้องมีศาลทหาร เพราะศาลทหารนะไม่ใช่มีแต่เรื่องวินัย ลักทรัพย์
 กันในค่ายทหารก็ขึ้นศาลทหาร ปล้นกันก็ขึ้นศาลทหาร ฆาตกรรมก็ขึ้นศาลทหาร ทำร้าย
 รังกายก็ขึ้นศาลทหาร มันเป็นอาญาศาลทหาร มันก็มีลักษณะว่าถ้าทหารต้องขึ้น
 ศาลทหาร แต่ว่าระหว่างกฏอัยการศึกนี้มันมีอำนาจในกฎหมาย กฏอัยการศึกอยู่
 อันหนึ่งว่า อาจจะสั่งให้คดีทั้งหมดมาขึ้นแก่ศาลพลเรือนในประเภทใดเท่าไรก็ได้ ผม
 จึงเรียนว่าอย่างนี้ การจะแก้ให้เป็นถาวรอย่างสภาจะเอาเดี๋ยวก่อนก็แก้ธรรมนูญศาลทหาร
 มาตรา ๓๗ เพราะถ้าตราโดยประกาศกฏอัยการศึกแล้ว ถ้าศาลทหารไม่ไปตั้งเอง
 ให้ศาลพลเรือนทำก็ให้มันไปอย่างร่างของยูเนสโก คือว่าเอาผู้พิพากษา ศาลอุทธรณ์
 ศาลฎีกา ซึ่งเชื่อถือกันอยู่ไปร่วมด้วย อย่างนั้นผมไม่ขัดข้อง ถ้าอย่างที่ว่ามาอย่าง
 มาตรา ๔ ทวิ นี้ ผมกลัวว่ามันจะเป็นกฎหมายชั่วคราว กราบเรียนเท่านั้น

ไม่ใช่ปฏิเสธ ไม่ใช่ขอยากได้อำนาจ อำนาจมีไว้เพื่อประโยชน์คุ้มครองประชาชน ถ้าหากว่าประชาชนไม่มีความผาสุกหรือไม่มีความยุติธรรม นั่นคือความรับผิดชอบ ปัญหาเรื่องศาลฎีกาค่างมากนี้ ก็บอกทำไมไม่ทำอย่างนั้นไม่ทำอย่างนี้ มันทำไมไม่ได้ หรือครับ ก่อนจะทำนี่จะต้องตำแหน่งตุลาการก็ต้องแล้วแต่กรรมการตุลาการ ผมมันเป็นคนคล้าย ๆ ~~ฉัน~~ ~~ตัว~~ ~~ซึ่ง~~ ~~มี~~ ~~อำนาจ~~ รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม มันเมื่อนั้น เพราะว่าพระราชบัญญัติตุลาการ เป็นอย่างนั้น เพราะว่าถ้าหากว่าเราจะแก้มัน ก็ต้องร่วมกับสภาอิสระ ขออัตราตำแหน่ง สภาให้ไปมันก็ค้างน้อยลงไปตั้งไปร้อยคน ถ้าไม่ทำงานก็จะมีค้างอยู่อย่างเดิม ไปแทรกแซงเขาไม่ได้ บอกว่าแทรกแซง ศึกษารัฐธรรมนูญ ผมกราบเรียนเท่านั้นครับ สภาจะรับหรือไม่รับ รัฐบาลก็ไม่ได้อีก กังวลอะไร แต่เรียนให้ทราบว่าความคิดเห็นของผมในฐานะ เป็นรัฐบาลเห็นอย่างนี้ เพื่อให้ประกอบวินิจฉัยเท่านั้นครับ ไม่ต้องการเอาแพ้อะไรเลย เอาอย่างไร ก็ได้ทั้งสิ้น รัฐบาลขึ้นต่อสภา

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ครับ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรค ประชาธิปัตย์ กระผมฟังการอภิปรายตั้งแต่ผู้เสนอร่างมาจนบัดนี้แล้ว รู้สึกว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภานี้ทุกท่านมีความเห็นคล้ายตามกันว่า เราสมควร แล้วที่จะต้องแก้ไขระบบการยุติธรรม โดยเอาการพิจารณาของศาลทหารขึ้น พิจารณาในศาลชั้นต้นมาสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาในกระทรวงยุติธรรม กระผมกำลังครุ่นคิดอยู่ว่าเราจะมีทางลอมขอมกันในการอภิปรายในวันนี้ได้อย่างไร เนื่องจากกระผมพิจารณาเห็นว่าคดีที่ขึ้นศาลทหารในศาลชั้นต้นนั้น ประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ กระผมจำไม่ได้ได้กำหนดให้ศาลชั้นต้นทุกจังหวัด เป็น ศาลทหารโดยให้ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นเป็นตุลาการศาลทหารให้ศาล เป็นศาลทหาร ให้อัยการ เป็นอัยการศาลทหาร แต่คณะปฏิวัติประกาศมานั้นไม่ประสงค์ให้คดีขึ้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาในชั้นต้น จึงไม่ได้กำหนดให้ศาลอุทธรณ์ของกระทรวงยุติธรรม

และศาลฎีกาของกระทรวงยุติธรรมเป็นศาลทหารกลางและศาลทหารสูงสุด ตามที่มี
 ผู้แก้ไขศาลทหารเสียใหม่ โดยให้มีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาได้ก็อุทธรณ์ฎีกาไปยังศาลทหารกลาง
 ศาลทหารสูงสุดอันเป็นวิธีที่ถูกต้องตามวิธีพิจารณาความอาญาของศาลทหาร เมื่อนาน
 ผู้เสด็จพระราชบัญญัติฉบับนี้พิจารณาเห็นว่าสมควรจะไปสู่ศาลอุทธรณ์ฎีกา ของ
 กระทรวงยุติธรรม กระผมอยากจะให้เป็นอย่างนั้นครับ ท่านประธาน แต่กระผม
 วิทกอนันต์หนอยว่า คดีที่พิจารณาในศาลทหารของศาลชั้นต้นแล้ว เมื่อส่งไป
 ศาลอุทธรณ์ศาลฎีกานั้น กระผมเกรงว่าพระธรรมนูญศาลยุติธรรมจะไม่ให้อำนาจ
 ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาพิจารณาพิพากษาคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลทหาร ถ้ากระผม
 จำไม่ผิดคืออีกเช่นเดียวกัน กระผมไม่ได้อาตมรามา ว่าในพระธรรมนูญศาลยุติธรรม
 นั้นถ้ากำหนดอำนาจพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาไว้ว่า ให้ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา
 ของกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มาจากศาลชั้นต้น คำว่า
 "ศาลชั้นต้น" ก็เป็นศาลชั้นต้นในพระธรรมนูญศาลยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรา
 จะเห็นว่าคำที่ไว้ในวิธีพิจารณาความอาญาก็วิธีพิจารณาความอาญาในศาลทหาร และ
 พระธรรมนูญศาลทหารกับพระธรรมนูญศาลยุติธรรมนั้นไม่เหมือนกัน ในศาลทหารไม่มี
 ผู้พิพากษาประจำศาลการ ในศาลพลเรือนไม่มีศาลการและผู้พิพากษา ซึ่งคำสองคำ
 นี้กระผมถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ซึ่งแยกต่างหากจากกัน เพราะอำนาจในการพิจารณา
 คดีนั้น ไม่เหมือนกัน แต่กระผมเห็นด้วยกับร่างนี้ครับ ที่ขึ้นมาพูดนี้ไม่ว่าจะ
 คัดค้านร่างฉบับนี้ กระผมเองเห็นอีกทางหนึ่งว่าจะลงมติกันได้ แต่ไม่ทราบว่า
 ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะเห็นด้วยหรือไม่ แต่ก่อนที่กระผมจะขอเสนอ
 ข้อคิดเห็นอันนั้น กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานสักนิด ละขอครับว่า ท่านรัฐมนตรี
 กระทรวงยุติธรรมได้กล่าวไปแล้ว ว่าการพิจารณาของศาลทหารกลาง ศาลทหาร
 สูงสุดได้รับความยุติธรรมที่อยู่แล้ว ไม่น่าจะต้องคืนกัน กระผมเห็นด้วย ไม่ใช่
 ไม่ได้รับความยุติธรรม แต่กระผมเห็นว่าการกระทำการพิจารณาของพลเรือน
 ที่ถูกฟ้องในศาลทหารนั้น น่าจะได้รับความยุติธรรมตามกระบวนการของกระบวนการ

ยุติธรรมที่กระทรวงยุติธรรมซึ่งผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ สำหรับขอเสนอที่กระผมจะขอ
 อนุญาตท่านประธานเสนอในที่ประชุมแห่งนี้ กระผมขอเสนอว่าถ้าผู้ร่าง เห็นด้วยกับคำ
 อภิปรายของท่านผู้นำฝ่ายค้านและท่านผู้ที่มีความเห็นด้วยกับผู้ร่าง ในการที่จะสนับสนุน
 ให้มีการแก้ไขอำนาจการพิจารณาพิพากษาคดีศาลทหารในชั้นอุทธรณ์ ฎีกา ไปอยู่กับ
 กระทรวงยุติธรรมแล้ว ถ้าท่านผู้ร่างเห็นด้วยในข้อนี้ กระผมคิดว่าถ้ามีวิธีที่จะทำให้
 ถูกต้องได้ คือแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒ ที่ประกาศในศาลชั้นต้นของ
 ทุกจังหวัด คือศาลจังหวัดทุกจังหวัดเป็นศาลทหาร ให้ผู้พิพากษาศาลจังหวัดเป็น
 ตุลาการศาลทหารนั้น เพิ่มมาตราเพิ่มข้อในประกาศคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวให้
 ศาลอุทธรณ์เป็นศาลทหารกลาง และให้ศาลฎีกาเป็นศาลทหารสูงสุด ปัญหาทั้งหลาย
 เหล่ากระผมคิดว่าไม่มี และปัญหาที่ท่านรัฐมนตรียุติธรรมกล่าวถึงก็จะหมดไป
 เช่นเดียวกัน เพราะเป็นวิธีการแก้ที่ถูกต้อง ปัญหามันจะเกิดอยู่เพียงว่า เราจะ
 ทำอย่างไรให้มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว เสนอเข้ามาสู่สภาด้วย เวลาอัน
 รวดเร็ว กระผมเข้ามาในสถานที่เมื่อสมัยประชุมแรกก็ได้เคยเห็นวิธีการอันน่าพอใจ
 ของสภาฯ คือมีผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งถึงแก่กรรมลง ทำให้ร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนั้นตกไปตามข้อบังคับ ท่านประธานได้กรุณาที่ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะ
 เสนอร่างฉบับเดิมนั้นเข้ามาสู่การพิจารณาอีก ท่านประธานก็รับปากรับคำว่าจะบรรจุ
 เข้าระเบียบวาระโดยเร็ววัน ถ้าท่านประธานเห็นใจท่านสมาชิกที่เสนอร่างและ
 ผู้สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว กระผมคิดว่าวิธีการอันนั้นนำมาใช้อีกครั้งหนึ่ง
 ก็จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและเป็นประโยชน์ต่อสภานี้เช่นเดียวกัน โดยให้ผู้เสนอ
 ร่างถอนร่างกลับไปแล้ว เสนอเข้ามาใหม่ให้ถูกต้อง แล้วท่านประธานรับปากตกลงว่า
 จะบรรจุเข้าระเบียบวาระในวันนั้นวันนี้ ภายในกำหนดสัก ๒ - ๓ สัปดาห์ข้างหน้า
 กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็แล้วแต่ผู้เสนอร่างจะพิจารณาเห็นสมควร
 ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับผมไม่มีปัญหา ถ้าหากว่า

เพื่อความเรียบร้อย เพื่อความสมบูรณ์ของกฎหมาย ผมยินดีที่จะทำ ให้ เชิญคุณสุทัศน์

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย กระผมต้องขอกราบ
 ขอบพระคุณท่านผู้นำฝ่ายค้าน ท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ความจริง
 ในการที่กระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้ามาขึ้น กระผมมีความหวัง
 อย่างยิ่งว่าเพื่อที่จะก่อให้เกิดความยุติธรรมให้แก่ประชาชน ทั้งนี้เมื่อกระผมได้ฟัง
 ทนาย ผู้นำฝ่ายค้านท่านได้ตั้งไว้ กระผมเองจึงได้ขอความคิดเห็นของทางสภา ซึ่ง
 ปรากฏว่าทางท่านหัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยมและอาจารย์สมหวัง ศรีชัย ตลอดจน
 ทนาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ได้แนวความคิดหลายประการ ซึ่งกระผม
 ก็มีใจว่าร่างที่กระผมเสนอมานั้นถูกต้องแล้ว กระผมจึงขอยืนยันตามร่างเดิม อีก
 ประการหนึ่งตามที่คุณไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ นักกฎหมายรุ่นพี่ของกระผมได้อภิปราย
 ว่าเป็นการขัดกับธรรมนูญศาลยุติธรรม กระผมขอแสดงความคิดเห็นว่า กระผมคิดว่า
 ไม่ขัด เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายพิเศษ เป็นกฎหมายเฉพาะอย่างซึ่งย่อม
 จะใช้บังคับได้ ไม่เป็นการขัดต่อพระธรรมนูญศาลยุติธรรมแต่ประการใด กระผม
 เสนอมาเพื่อให้ตราออกมาและร่างออกมาใช้บังคับ เฉพาะกรณีพิเศษในคดีซึ่งขึ้นสู่ศาล
 ทหารชั้นต้นไม่ให้ไปสู่ศาลทหารกลาง แต่ให้กลับไปสู่ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา กระผม
 คิดว่าคงจะไม่ขัด กระผมจึงขอยืนยันตามร่างที่กระผมเสนอเดิม ส่วนสภานี้จะพิจารณา
 อย่างไรก็ขอความกรุณาแล้วแต่ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นผมขอมตินะครับว่าจะรับ
 หลักการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
 เพิ่มเติมพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔
 พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗ พ.ศ. ไปรศยกมือขึ้น
 เห็นด้วยนะครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดเอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติไม่รับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗ พ.ศ.

(นายโสภณ วีรชัย ไต่ถามและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรครับ

นายโสภณ วีรชัย (อุครธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
โสภณ วีรชัย ส.ส. จังหวัดอุครธานี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย เมื่อคืน
ผมยังสงสัยอยู่เรื่องนับคะแนนครับ ผมขอให้ลุกขึ้นครับ นับแบบใหม่ครับ ลุกขึ้นครับ
นับคะแนนครับ เพราะแพ้ก้นหูกหวักเหลือเกินครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แพ้ก้นหูกเหมือนกันนะครับ จะให้
ผมขอมตินะครับว่าจะนับคะแนนกันใหม่หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้นับคะแนนใหม่
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกหลายคนขอให้มีการนับคะแนนใหม่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็นับคะแนนกันใหม่ใช้วิธียืน
ก็ได้แล้วกัน เพื่อชัดเจนอีกทีนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยืนขึ้น

(มีสมาชิกยืนขึ้น ๘๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยืนขึ้น
ไม่รับหลักการนะครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้น ๘๐ คน)

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายสนธิ ชูราษฎร์ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ นัยใหม่ครับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาแล้ว พอที่ คุณสนธิหนึ่งเถอะ
เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน

พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗ พ.ศ. คุณสุทัศน์จะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ
หรือวิสามัญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : กระผมขอเสนอให้เป็น
คณะกรรมการสามัญครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการสามัญชุดใหม่

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ขอให้เป็นผู้ชุกการปกครอง
ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุทัศน์ เสนอส่งคณะกรรมการสามัญ
ชุดปกครองพิจารณา จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น
ก็ให้เป็นไปตามคุณสุทัศน์เสนอ กำหนดการแปรญัตติครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : แปรญัตติตามข้อบังคับ
ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุทัศน์ เสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ
คือ ภายใน ๗ วัน จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอพักการประชุม ขอประชุมต่อ
บ่ายสองโมงครับ

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๘.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุม
แล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราช
บัญญัติเวนคืนสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอสังขละบุรี จังหวัดชลบุรี และอำเภอ
เมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ... คุณเสวตร เบี่ยมพงศ์สานต์
และคุณอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นผู้เสนอ เชิญ คุณเสวตรครับ

วันที่ ๑๕๘๘/๒๕๑๘ วันที่ ๑๐ เม.ย. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๓ เมษายน ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติ

กรวยเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอสังขละบุรี จังหวัดยะลา และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ. มาเพื่อให้ไปรคนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เสวตร เบียมพงศ์สานต์

(นายเสวตร เบียมพงศ์สานต์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่อำเภอสตึก จังหวัดสุรินทร์ และอำเภอเมืองระยอง
 จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๑๔

พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอสตึก จังหวัดสุรินทร์ และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๑๔

เหตุผล

ตามที่ทางราชการได้ออกกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในบริเวณสนามบินอุตะเกาและบริเวณใกล้เคียง ให้แก่กองทัพเรือ นั้น บัดนี้เป็นเวลาเกือบสี่ปีแล้ว -- ปรากฏว่านอกจากในบริเวณสนามบินแล้วไม่ปรากฏว่าทางราชการได้ใช้ที่ดินทำประโยชน์อย่างใด และที่ดินเป็นจำนวนมากก็ยังไม่ได้ทำการเวนคืน นอกจากนั้นปรากฏว่ารัฐบาลได้มีนโยบายที่จะให้ทหารอเมริกันถอนออกไปจากประเทศไทย ภายในระยะเวลาหนึ่งปี สนามบินอุตะเกานี้เป็นฐานทัพที่ทหารอากาศอเมริกันใช้โดยเฉพาะ เมื่อทหารอเมริกันถอนออกไปแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องขยายเขตของสนามบินออกไปอีก ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ที่ดินของบริเวณสนามบิน จึงเป็นการสมควรที่จะยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์แห่งนี้เสีย ที่ดินที่เวนคืนไปแล้วที่อยู่ในบริเวณสนามบินก็เป็นอันแล้วไป แต่ที่ยังอยู่ในบริเวณสนามบินก็คืนให้เจ้าของเดิมไป เพราะทางราชการเอาไว้ก็ไม่ได้ทำประโยชน์อย่างใด

ร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่อำเภอสตึก จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองระยอง

จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๑๘

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอ
สตึก จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอสตึก จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองระยอง
จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
อำเภอสตึก จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๑๘

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน
 กระผมกับคุณอุทัย พิมพ์ใจชน ขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติ
 เว้นคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอสาคู จังหวัดชลบุรี และอำเภอเมืองระยอง
 จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ.

โดยมีหลักการว่า ยกเลิกพระราชบัญญัติเว้นคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
 อำเภอสาคู จังหวัดชลบุรี และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๑๔

เหตุผลในการที่ขอเสนอยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือว่า ตามที่
 ทางราชการได้ออกกฎหมายเว้นคืนอสังหาริมทรัพย์ในบริเวณสนามบินอุตะเกา และ
 บริเวณใกล้เคียง ให้แก่กองทัพเรือ นั้น บัดนี้เป็นเวลาเกือบสี่ปีแล้ว ปรากฏว่านอกจาก
 ในบริเวณสนามบินแล้ว ไม่ปรากฏว่าทางราชการได้ใช้ที่ดินทำประโยชน์อย่างใดและ
 ที่ดินเป็นจำนวนมากก็ยังไม่ได้จ่ายค่าทดแทน เนื่องจากไม่ตกลงกันในการพิจารณาเรื่อง
 ค่าทดแทน สำหรับที่ดินที่เว้นคืนนั้น ปรากฏว่ารัฐบาลได้มีนโยบายให้ทหารอเมริกัน
 ถอนออกไปจากประเทศไทยภายในระยะเวลาหนึ่งปี และทางอเมริกันได้อพยพทหาร
 และเครื่องบินไปจากสนามบินนี้แล้วจำนวนหนึ่ง โดยเฉพาะเครื่องบิน บี. ๕๒ ก็ไม่มี
 เหลืออยู่แล้ว สนามบินอุตะเกานี้เป็นฐานทัพอากาศของอเมริกันใช้โดยเฉพาะ
 เมื่อทหารอเมริกันถอนออกไปแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องขยายเขตของสนามบิน
 อื่นไปอีก ทั้งนี้จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ที่ดินนอกบริเวณสนามบินเอามาใช้
 เพื่อประโยชน์อย่างอื่นใดของทางราชการ จึงเป็นการสมควรที่จะยกเลิกกฎหมาย
 ว่าด้วยการเว้นคืนอสังหาริมทรัพย์แห่งนี้เสีย ที่ดินที่เว้นคืนที่จ่ายเงินไปแล้วที่อยู่ใน
 บริเวณสนามบินก็เป็นอันแล้วกันไปแล้วก็อยู่นอกบริเวณสนามบินนั้นก็ควรจะคืนให้เจ้าของ
 ไป เพราะทางราชการเอาไว้มิได้ทำประโยชน์แต่อย่างใด

ท่านผู้เป็นประธาน ถ้าท่านจะดูแลพื้นที่บริเวณเวคืน ซึ่งทางศูนย์บริการ
 เอกสารและคนควาของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาพิมพ์แจกให้ท่านสมาชิกนั้น ท่านจะ
 เห็นว่าบริเวณที่เว้นคืนอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายนั้น เป็นรูปซึ่งไม่น่าจะเป็น

คือคอนเหนือของคานชายทางจังหวัดชลบุรีนั้นไม่มีการเวนคืน ในเวลาพิจารณา
กฎหมายเวนคืนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้มีการพิจารณากันว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ก็
ได้ความแน่นอนว่าบุคคลบางคนมีผลประโยชน์อยู่ในบริเวณที่ดินรายนี้ และบางคน
ก็เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น เพราะฉะนั้นที่ดินจึงแหวกไว้ในกรณีเวนคืนนี้ โดยเฉพาะ
คานเหนือของถนนสุขุมวิทไม่มีการเวนคืน สนาบบินจริง ๆ ตามรูปแผนที่นั้นมีเพียง
ประมาณ ๓ ส่วนใน ๕ ส่วนของเนื้อที่ทั้งหมด บริเวณที่ตั้งสนามบินนั้นอยู่ห่าง
จากเขตที่เวนคืนนี้ทางคานเหนือทางจังหวัดระยองนั้นก็กว่า ๑ กิโลเมตร
เหนือถนนสุขุมวิทขึ้นไปก็ประมาณ เขาใจว่าครั้งกิโลเมตรในบริเวณเฉพาะบริเวณ
ที่ดินที่มีลักษณะเหนือถนนสุขุมวิทนั้น มีประชาชนอาศัยอยู่ประมาณหมื่นคนตามประธาน
เวลานี้ยังอยู่โดยปกติสุข แต่ทางประชาชนที่มีความลำบากอยู่ประการสำคัญก็คือว่า
ขอไฟฟ้าใช้ไม่ได้ เพราะทางราชการบอกว่า ไม้ซากจะต้องย้ายไปแล้ว เพราะ
ฉะนั้นไม่ให้ไฟฟ้าใช้ สำหรับคนหมื่นคนต้องมันไฟฟ้าใช้เองนะครับ จนบัดนี้ไม่มี
การทำอะไรเลย ไม่มีการอพยพ ไม่มีการย้าย ไม่มีการใช้ที่ดิน โดยเฉพาะ
ส่วนเหนือของถนนสุขุมวิท เพราะฉะนั้นผมและคุณอุทัยจึงเห็นว่าสมควรอย่างยิ่ง
ที่จะต้องเลิกการเวนคืนหรือเลิกขยายเขตของสนามบินนี้ ผมอยากจะเรียน
ท่านประธานให้ทราบว่า สนามบินนี้เป็นสนามบินที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียง
เฉียงใต้ สามารถรับเครื่องบินไว้ได้เฉพาะ บี. ๕๒ ซึ่งเป็นเครื่องบินที่ใหญ่
ที่สุดนั้นกว่า ๑๐๐ เครื่อง เมื่อทหารอเมริกันได้ปฏิบัติการอย่างเต็มที่นั้น
มีเครื่องบิน บี. ๕๒ จากเกาะกวมมาอยู่ถึง ๕๒ เครื่อง แต่ละเครื่องมี
บั้งเกอร์หรือว่าที่คุมครองทุกเครื่อง เต็มในสนามบินนั้นกว้างขวางใหญ่โตมหา
อย่างที่ไม่เคยมีในประเทศไทย และบัดนี้ทหารอเมริกันก็อพยพไปแล้วเป็นส่วนหนึ่ง
บี. ๕๒ ไม่มีแล้ว ผมคิดว่าที่ทางราชการขยายสนามบินนี้ก็คิดว่าคงจะขยาย
เพื่อจะรับเครื่องบิน บี. ๕๒ เต็มจำนวนที่ควรจะมาได้จากเกาะกวม อาจจะต้องถึง
๑๐๐ เครื่อง ถ้าเป็นเช่นนั้นก็จำเป็นที่จะต้องขยาย แต่ไม่เป็นเช่นนั้น

เวลานี้เราไม่ต้องการให้ทหารอเมริกันอยู่ในประเทศไทย โดยเฉพาะสนามบิน
 นี้แล้ว และกำลังถอนออกไปเรื่อย ๆ นี้เวลานี้จะมีเครื่องบินเฉพาะเครื่องบิน
 เครื่องยนต์ธรรมดาเท่านั้น อาจจะมีเครื่องบินขับไล่จากสนามบินอื่นมาอาศัยอยู่
 ชั่วคราว แต่ภายใน ๑ ปี ภายในเมษายนปีหน้า ก็จะระงับออกไปหมดสิ้น เพราะฉะนั้น
 ไม่มีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องไปเสียเงินขยายสนามบิน ผมคิดว่าสนามบินคอนเมือง
 นี้ ฐานทัพอากาศของเราจะย้ายอยู่สนามบินอุตะเกาได้เป็น ๒ เท่า คือถ้าต้องการ
 เอาคอนเมืองไปอยู่ที่โนน และให้สนามบินคอนเมืองเป็นสนามบินพาณิชย์ระหว่าง
 ประเทศ สบาย ไม่ต้องไปสร้างสนามบินหนองงูเห่าหรืองูอะไร ที่ทางกระทรวง
 คมนาคมกำลังคิดวิธีที่จะทำการสำรวจใหม่ ไม่ต้องเสียเงินเสียทอง ย้ายไปอยู่ที่โนน
 สบาย และไม่ต้องขยายสนามบินนี้ด้วย เพราะมันกว้างขวางใหญ่โตจริง ๆ ท่านประธาน
 ที่ผมพูดเฉพาะบ้านของระยองนะครับ ที่บ้านของชลบุรีนี้คุณอุทัย พิมพ์ใจชน รู้เรื่อง
 ดีกว่าผม ผมใครขอให้คุณอุทัยชี้แจงข้อเท็จจริงให้สถานีวิทยุทราบ ประกอบ
 การพิจารณาด้วย

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม
 อุทัย พิมพ์ใจชน ผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดชลบุรี ได้เสนอ
 กฎหมายเพื่อที่จะขจัดความเดือดร้อนราษฎรในท้องที่อำเภอสัตหีบ และจังหวัดระยอง
 เกี่ยวกับเรื่องที่ทำกินและที่อยู่อาศัย กฎหมายฉบับนี้ที่จะขจัดความเดือดร้อน ในเรื่อง
 ที่ทำกินและที่อยู่อาศัยของราษฎร ๒ จังหวัดนี้ ก็เนื่องจากว่าที่ดินบริเวณ
 ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้นั้น เดิมที่ราษฎรได้ทำมาหากินตั้งรกรากหลักฐาน
 มาเป็นสิบ ๆ ปี ได้หักกลางทางพงอยู่กันมาชั่วลูกชั่วหลาน แล้วก็ตามมา
 เมื่อทางรัฐบาลสมัยที่สี่ก็อินโคโนได้เห็นความจำเป็นจะขอให้ที่ดินเกี่ยวกับการสร้าง
 สนามบินเพื่อรับเครื่องบินที่มีสมรรถนะสูงในการทิ้งระเบิดคือ บี. ๕๒ ก็เลย
 เวนคืนที่ดินเหล่านั้นสร้างสนามบินสุคฤหุตุลลาคา ลำพังสร้างตัวสนามบินที่ใหญ่โต
 ก็ยังพอواهرอกรับ ท่านผู้เป็นประธาน ก็ยังได้กันเขตเพื่อความปลอดภัย
 เอาไว้อีกโดยลากเส้นออกมานอกเขตถนนสาธารณะสายสุขุมวิท ถนนสุขุมวิทติด

สนามบินครับ แต่ว่าการเวนคืนครั้งนี้ยังได้ไล่วาณิชซึ่งอยู่อีกฝั่งหนึ่งของถนน
ให้ออกไป อ่างความปลอดภัยนี้ครั้นว่าความจำเป็นในการใช้สนามบินซึ่งทาง
กระผมได้ไปเห็นมาแล้วว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำที่ขาดเหตุผล เพราะ
ว่าความปลอดภัยนั้นตรงไปตรงมาตรงถนนสาธารณะทางหลวงแผ่นดินยังมีอยู่ทุกคน
ก็มีสิทธิจะใช้ไปปิดกันถนนก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นการที่จะใช้มาตรการที่ว่าไล่วาณิช
ออกไปเพื่อสร้างความปลอดภัยนั้นก็ไม่ใช่เป็นทางที่จะป้องกันได้ แต่ว่าเนื่องจากว่า
คณะรัฐบาลชุดนั้นเป็นคณะรัฐบาลที่จะทำอะไรก็ได้ ท่านก็ได้ใช้อำนาจทาง
กฎหมาย อำนาจทางราชการอำนาจทางสถานการณ์ จนกระทั่งสร้างสนามบิน
ใหญ่โตมโหฬารแล้วก็ได้ไล่วาณิชออกไปทำให้เกิดความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ท่าน
ผู้เป็นประธานครับ ท่านเมื่อใช้อำนาจแล้วได้มาออกโดยยืมมือสภาโดยออก
กฎหมายเวนคืนซึ่งสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านก็พยายามต่อสู้อย่างสุดเหวี่ยง แต่ก็
แพ้คดีข้างมากไป โดยที่เพื่อนผู้แทนราษฎรหลายท่านที่ลงมติไปในครั้งนั้นก็ไม่ได้
ไปเห็นสภาพที่แท้จริง ทางสถานที่ที่จะเวนคืน ซึ่งผู้แทนราษฎรในขณะนั้นจะเห็น
ด้วยของจริงและเข้าใจทางมาตรการก็พยายามอย่างสุดเหวี่ยงครับ ที่จะได้
ทัศนคติทางรัฐบาลว่าไม่จำเป็นจะต้องเอาถึงขนาดนั้นหรอก สนามบินเราให้สร้าง
แต่ว่าจะไปไล่วาณิชมากมายขนาดนั้นมันไม่จำเป็น แต่มันก็เพี้ยนไปแล้ว ขณะนี้
เวลานี้ที่ครับบ้านเมืองเรามีสภาพต่าง ๆ มันเปลี่ยนแปลงไป รัฐบาลเองก็น่า
จะตระหนักได้ว่า ขณะนี้ประชาชนทุกหัวระแหงของประเทศไทยเรียกร้องอย่างหนึ่ง
ครับซึ่งเป็นเสียงแข็งแรงแและก็ออกโดยกันทั่วไป คือ เรื่องที่ทำกินที่ทำกันขณะนี้ครับ
เป็นที่ที่หายากเหลือเกิน และที่ที่เขาได้อยู่แล้วพอที่จะทำกินได้โดยที่ราชการนี้ ถ้า
จะไม่เห็นแก่ประโยชน์โดยนึกเอาจนมากเกินไปละก็ ก็น่าที่จะให้ที่ทำกินของ
ราษฎรที่เคยทำกินอยู่แล้วให้เขาได้มีโอกาสทำกินต่อไป จริงอยู่การเวนคืนนั้น
ทางราชการอาจจะอ้างว่าเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติเป็นส่วนใหญ่ แต่
ราษฎรเอง เขาก็ไม่เชื่อว่าเขาจะไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเช่นกัน

แล้ว บางคนก็ให้ความร่วมมืออย่างดีครับท่านประธานครับ ผมทราบว่าคนที่อยู่
 ใจกลางของสนามบินเองและริม ๆ สนามบินเองนั้นได้คอยรับเงินรับทองออกไป
 แล้ว เขาให้ความร่วมมืออย่างดีครับ แต่บางคนก็ทางราชการเข้าใจว่าเขาคือกิ่งอยู่
 ทุกวันนี่นะครับเขาอยู่ทางสนามบินครับ เขารู้ว่าการที่เขาออกไปนั้นมีผลกระทบ
 กระทบต่อทางราชการหรือไม่กระทบกระทบต่อทางราชการ หรือไม่เพียงใด
 ตรงกันข้ามการที่เขาอยู่นั้นราชการไม่เสียหายและเขาเองเขาก็ไม่เดือดร้อน
 คนอื่นก็ไม่เสียหายมากมาย เขาจึงได้อยู่ แม้ว่ากฎหมายเวนคืนฉบับนี้ได้ออกไปแล้ว
 นะครับ ขณะนี้ราษฎรก็ยังอยู่ครับ ยังอยู่เกือบเต็มอยู่ครับ มีบางท่านเท่านั้นที่กลัวจริง ๆ
 ครับ ไม่ใช่สมัครใจครับ คือมีเจ้าหน้าที่เขาไปขมขู่บ้าง เชิญเข้ามาตกลงแบบใช้วิธี
 การอย่างไรละครับ ผมเข้าใจว่าเพื่อนผู้แทนราษฎรคงจะทราบดี ผมบรรยายไม่ถูก
 ละครับ ก็ออกไปโดยเกรงกลัวหรือว่าจำยอมสร้างความขมขื่นและก็ความทักตนคดีที่ไม่
 ดีต่อบ้านต่อเมืองเกิดขึ้น นี่แหละครับผมเป็นห่วงใยในค่านี้นี้ เมื่อสภาพการณบ้านเมือง
 เปลี่ยนแปลงมาขณะนี้ความจำเป็นในการใช้สนามบินก็ลดน้อยออกไปความต้องการใน
 การใช้ที่ทำกิน และปัญหาขงยากของราษฎรเกี่ยวกับเรื่องทำกินก็มีมากมาย รัฐบาล
 เองก็แก้ไม่ตกจะไปหาที่ใหม่มาให้ยังไม่ปรากฏว่าจะไปหาที่ไหนมานะครับ ยังไม่
 ปรากฏว่าจะไปหาที่ไหนมานะครับ ยังไม่ปรากฏที่เก่าที่พอมีกินอยู่แล้วนะครับ ทาง
 ราชการเองก็ยังไม่ได้ใช้เท่าที่ควรนี้ กระผมคิดว่าถ้าหากว่าเพื่อนสมาชิกออกกฎหมาย
 ยกเลิกการเวนคืนออกไปนี้จะทำให้ราษฎรได้มีที่ทำกินอยู่อย่างเต็ม เขาก็จะได้มี
 กำลังใจในการที่จะประกอบอาชีพสุจริตต่อไปให้ความร่วมมือแก่ทางราชการ ต่อ
 บ้านเมืองในอนาคต ค่ายประโยชน์อย่างนี้ค่านึงถึงว่าประโยชน์ที่ทางราชการจะได้
 แล้ว ประโยชน์ที่ทางราษฎรจะได้แล้ว ความเจริญของบ้านเมืองในการที่ราษฎร
 จะมีโอกาสพัฒนาทางเศรษฐกิจซึ่งที่ดินเขาลงทุนไว้แล้ว เราจึงเห็นสมควรเสนอ
 กฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่ให้เพื่อนสมาชิกช่วยกันช่วยสนับสนุน ขอบคุณครับ ท่าน
 ประธานครับ

พลตรี ประมาณ อภิเรกสาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม)
 : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พลตรี ประมาณ
 อภิเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมใครขอเรียนชี้แจงต่อท่านประธาน
 และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ ในเรื่องที่ดินซึ่งทางท่านผู้มีเกียรติได้เสนอร่าง
 พระราชบัญญัติเพื่อที่จะขอยกเลิกการเวนคืนนั้น กระผมก็จะเรียนชี้แจงดังต่อไปนี้
 สำหรับในเรื่องความเดือดร้อนอะไรต่าง ๆ นั้นในเรื่องที่ทำกันรัฐบาลนั้นก็ไม่ได้
 ละเลยได้ระลึกรู้เสมอและก็ได้พยายามจัดการกันอยู่ซึ่งที่ท่านก็คงจะได้ปรากฏว่า
 เราได้มีการดำเนินการกันเป็นขั้น ๆ สำหรับสถานที่นั้นกระผมจะเรียนให้ทราบถึง
 เรื่องต่าง ๆ สำหรับพื้นที่บริเวณที่เราจะจัดสร้างสนามบินนั้นในบริเวณนั้นเรามี
 ความต้องการที่จะใช้ที่ดินถึง ๒๐,๕๐๐ ไร่ เราได้เริ่มทำการจัดซื้อที่ดินตั้งแต่
 ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งซื้อจากราษฎรได้ ๗๑๕ แปลงเป็นเนื้อที่ ๑๘,๖๐๐ ไร่ใน
 ขณะนั้น ซึ่งท่านจะเห็นจากการที่ท่านได้กล่าวอ้างในหนังสือ ตามแผนที่ท่านก็จะ
 แลเห็นว่าเป็นพื้นที่ซึ่งเราได้ซื้อเราได้ซื้อไปในการที่ห่างไปนั้น เป็นการซื้อจาก
 ราษฎรโดยที่เขาได้ยอมสละด้วยความเต็มใจในการขายให้กับทางราชการในการ
 จัดซื้อที่ดิน เมื่อท่านดูในแผนที่แล้วจะเห็นว่าตามรอบ ๆ สนามบินหรือเขตนั้นยัง
 เป็นเขตพื้นที่ซึ่งยังไม่เป็นที่ตกลงกัน เมื่อไม่เป็นที่ตกลงกัน รัฐบาลจึงได้มีการ
 เวนคืน ออกพระราชบัญญัติเวนคืนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ได้กล่าวแล้วนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ในเวลานี้เท่าที่เราได้ตกลงกันไม่ในการ
 ที่ซื้อขายและให้ค่าทดแทนอะไรต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าเวลานี้จะเหลือพื้นที่อยู่เพียง
 ๘,๘๒๒ ไร่เท่านั้น ส่วนที่เราได้ซื้อมาแล้วทั้งหมดเป็นจำนวน ๑๕,๘๘๘ ไร่
 ก็เป็นอันว่าเป็นเนื้อที่ถึง ๗,๐๖๖ เอเคอร์แล้ว ถ้าจะกล่าวไปแล้วก็หมายความว่า
 คนส่วนใหญ่หรือประชาชนส่วนใหญ่ถึง ๗,๐๖๖ เอเคอร์นั้น ได้ยินยอมและได้
 ให้ทางราชการได้ใช้พื้นที่ส่วนที่ยังเหลืออยู่อีกเพียง ๒๐ กว่าเอเคอร์นั้นก็ไม่
 ใช่ว่าจะชักขวางประการใด ก็ยังเกี่ยวงอนกันอยู่ในเรื่องค่าทดแทนซึ่งว่า

ทางราชการให้ค่าไป เราก็ได้มีการตั้งอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้น
 กระทบจึงอยากจะเรียนท่านผู้มีเกียรติว่าทางราชการนั้นที่ได้ดำเนินงานล่าช้ามานี้ ก็
 เนื่องจากเราไม่ต้องการที่จะหักโหมเราก็ใช้วิธีการผ่อนสั้นผ่อนยาว เจรจา ถัดจึงยึดเยื้อ
 มาจนบัดนี้ แต่อย่างไรก็ตามกระผมอยากจะเรียนให้ท่านผู้มีเกียรติได้ทราบว่าการที่ว่
 ทหารอเมริกันถึงแม้ว่าจะออกไปแล้วก็ตาม ความจำเป็นในการใช้สถานที่นี้ในทางค่าน
 การทหารนั้นเรายังมีความจำเป็นอยู่ เราได้มีแผนการที่จะย้ายกองเรือยุทธการทั้งหมด
 จากพระนครนี้ไปอยู่สัตหีบ นี่ประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นในการใช้พื้นที่ของบริเวณต่าง ๆ
 นั้นก็ต้องมากินถึงพื้นที่ด้วย นอกจากนั้นก็ยังมีส่วนที่บางแห่งเราได้มีการก่อสร้างคลัง
 กระสุนสิ่งต่าง ๆ อุปกรณ์ในทางกองทัพนั้นเข้าไปอยู่แล้ว ถ้าเราจะยกเลิกพระราชบัญญัติ
 เวเนคืนนี้โดยคืนที่ให้กับราษฎรไป ก็จะมีพื้นที่ ๆ ของราษฎรนั้นเข้ามาอยู่ในกรมกองหรือ
 อยู่ในเขตทหารซึ่งจะเป็นภัยต่อการป้องกันทางด้านการทหารเป็นอย่างมาก กระผม
 จึงใคร่ขอเรียนให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาในเรื่องนี้ด้วย เพราะว่าการเวนคืนต่าง ๆ
 นั้น ที่เรานำนั้นก็ไม่ได้ไป
 สำหรับในเรื่องการใช้พื้นที่ดังกล่าว เมื่อเราได้มีการแผนการและกำลังประชุมปรึกษากัน
 นอกจากกระผมเรียนถึงเรื่องทางด้านการทหารแล้ว เราก็ยังได้พิจารณาถึงที่จะใช้
 พื้นที่นี้ให้เป็นประโยชน์ต่อกองทัพต่อไปอีกด้วย ในเมื่ออย่างท่านผู้มีเกียรติผู้เสนอร่าง
 ก็ได้พูดถึงสนามบินคอนเมือง นี้เราก็มีแผนอยู่ว่าเราจะใช้สนามบินพาณิชย์ ในต่อไป
 ก็พิจารณาถ้าใช้ไปในกองทัพอากาศนั้นก็จำเป็นต้องโยกย้ายไปหาที่ใหม่ที่จะอยู่ และ
 โดยเฉพาะสำหรับพื้นที่ที่นั่นเป็นจุดที่สำคัญที่สุด และเป็นเขตที่สำคัญในการป้องกันภัย
 ของประเทศ คือเป็นฐานทัพที่ทั้งการปฏิบัติทั้งทางบกและทางทะเลโดยกว้างขวางนี้
 กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาถึงประโยชน์ของประเทศชาติใน
 คำนี้นี้ด้วย สำหรับในเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนนั้น กระผมก็ขอเรียนว่าไม่ได้
 นิ่งนอนใจ ก็พยายามที่จะหาทางให้เป็นผลให้จงได้ในต่อไป กระผมขอกราบขอบพระคุณ
 ครับ

นายอำนวยการ สุวรรณคีรี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 อำนวยการ สุวรรณคีรี แห่งพรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสงขลา ครับ กระผมได้อ่าน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็ฟังทางฝ่ายสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อ่าน ก็ได้เห็นว่ามี
 เจตนาที่ต่อทางรัฐบาลและทางราชการ เป็นอย่างมาก คือเสนอกฎหมายมาในลักษณะ
 ที่ประนีประนอมไม่ถึงกับว่ายกเลิกพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ต้องให้ทางราชการคืน
 ที่คืนให้ราษฎรทั้งหมด แต่เป็นการให้คืนเพียงเฉพาะบางส่วนที่ราษฎรร้องขอ เพราะ
 ฉะนั้นเท่าที่กระผมฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมท่านนี้แจ้งบอกว่าจะช่วยใน
 เรื่องเกี่ยวกับความเดือดร้อนในเรื่องที่ดินในทางค่านอนนั้น กระผมเห็นว่ารัฐบาล
 ช่วยจริงเห็นใจ แต่ว่าช่วยในขั้นที่ทั่ว ๆ ไป แต่สำหรับในพื้นที่ที่อำเภอสตึกที่ตรงนี้
 ราษฎรที่เดือดร้อนในบริเวณนั้นเขาร้องเรียนมาทางผู้แทนราษฎรนั้น รัฐบาลไม่ได้
 ช่วยเจาะจงเฉพาะบริเวณนั้นเท่านั้น กระผมจึงคิดว่าถ้าเรามาพิจารณากันถึงพื้นที่
 ที่รัฐบาลได้ให้ทางราชการทหาร เป็นกองทัพเรือที่สตึกนี้ โดยเฉพาะกองทัพเรือที่
 สนามบินอุตะเกา ซึ่งทางพรรคประชาธิปัตย์ได้ยกคณะไปมาแล้ว ที่อุตะเกาเราเห็น
 ว่าพื้นที่ที่อุตะเกานี้ เป็นพื้นที่กว้างขวางมาก และไปคุยกับทางผู้บังคับการบินของ
 กองทัพเรือก็บอกว่า ถ้าทหารอเมริกันออกไปแล้วนี้ ทางราชการทหารเรือจะดูแลได้
 ไม่ทั่วถึง แม้กระทั่งหญ้าที่ขึ้นรกเป็นพวงนี้ก็ไม่ถึงประมาณที่จะตัด กระผมคิดว่าเฉพาะ
 บริเวณในสนามบินเท่านั้น ทางราชการก็ไม่สามารถที่จะดูแลได้พอแล้ว ส่วนบริเวณ
 ภายนอกซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้จะให้คืนให้กับราษฎรนั้น รัฐบาลยังไม่สามารถจะมีมือ
 ไปดูแลได้ทั่วถึงแน่นอน อีกอย่างหนึ่งกระผมอยากจะเรียนยกตัวอย่างว่า การเวนคืน
 ที่ดินของทางราชการจากราษฎรมาเป็นของทางราชการ นี้เคยมีปัญหาในต่างประเทศ
 ถึงรัฐมนตรีต้องลาออก กระผมอยากจะยกตัวอย่างไม่อยากจะระบุชื่อประเทศนั้น แต่
 ก็
 อยากจะกราบเรียนว่า เคยมีประเทศหนึ่งโอนที่ดินมาอย่างนี้แล้วก็ไม่ได้ทำ
 ประโยชน์อย่างนี้ ระยะหลังเมื่อมีเอกชนขอเช่าที่จากราชการ ทางราชการ
 ทางรัฐบาลไม่รู้ เรื่องอนุมัติให้เอกชนเช่าไปแล้วผลสุดท้ายเจ้าของราษฎรก็

มารองเรียนแบบที่มารองเรียนผู้แทนราษฎรที่เสนอพระราชบัญญัติเข้ามา เป็นเรื่อง
 เป็นราวออกมาฟ้องศาลกัน รัฐบาลแพ้ ปรากฏว่าไม่ทำไปตามวัตถุประสงค์ที่เวเนซุเอลา
 ที่คืนรัฐมนตรีคนนั้นก็ออกไป กระผมเกรงว่าถ้า ๖๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 กลาโหมยังคิดว่าที่ดินนี้ยังมีความจำเป็น และหวังที่ดินไว้เป็นจำนวนมากมาย
 มหาศาลอาจจะเกิดปัญหาให้ท่านจะต้องออกก็ได้ นอกจากนั้นกระผมคิดว่าปัญหา
 เรื่องที่ดินทำกินนี้ มันมีปัญหามากมายครับ อย่างจังหวัดชลบุรีหรือจังหวัดอื่นก็เหมือนกัน
 ที่เป็นเขตทหารหรือว่ากระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ เวเนซุเอลามีมากมาย เราต้องคำนึงถึง
 จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อหัวแล้ว เกี่ยวกับประชากรทั่วประเทศไทยมีที่ดิน
 น้อยมากในการทำมาหากิน ถ้าทางราชการนี้อาศัยเวเนซุเอลามาตัดถนนบ้าง ทำคลอง
 ขุดสะพานบ้าง สร้างสถานที่ราชการ ทำสนามบิน ทำกองทัพต่าง ๆ ไปหมด
 อีกหน่อยมันจะไม่มีที่ที่จะทำมาหากิน แล้วราษฎรพวกนั้นผู้ที่เกิดครอบร่นแรนแคน แล้วก็
 เขามารองเรียนรัฐบาลอยู่เสมอทุกยุคทุกสมัย ผลสุดท้ายความบีบคั้นในเรื่องที่ทำมา
 หากินนี้จะทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างชนชั้นเห็นได้ชัดขึ้น อาจจะก่อให้เกิดปัญหา
 คนที่ไม่มีที่ทำกินรองเรียนให้มีการยึดที่ดินเป็นของรัฐจากเอกชนคนอื่น อย่างนั้นมันก็จะ
 เป็นปัญหาในทางสิทธิการเมือง เราควรจะต้องคิดเสียแต่ต้นลม ไม่ควรจะมาคิด
 เอาภายหลัง ว่าเวเนซุเอลามาแล้วก็ต้องเก็บไว้จะไร้อย่างนี้ครับ และประการสำคัญที่
 กระผมอยากจะกราบเรียน การเวเนซุเอลาคืนดินอันนี้กระผมเข้าใจว่าไม่ใช่ทำไป
 เพราะความจำเป็นของกองทัพไทยเท่านั้น แต่ทำไปเพราะความจำเป็นของกองทัพ
 อเมริกัน ซึ่งรัฐบาลในยุคนั้นถูกบีบบังคับมาอย่างนั้น ตกเป็นเครื่องมือเขาตกเป็น
 ผู้ว่าการรัฐคล้าย ๆ กับอเมริกาส่งมาปกครองเมืองไทย แต่เป็นคนไทยด้วยกัน
 จะทำอะไรก็ต้องทำตามใจอเมริกัน แต่เมื่ออเมริกันก็ไปแล้ว รัฐบาลก็ควรที่จะเวเนซุเอลา
 ให้คนไทยด้วยกันกลับคืนไปใช้ทำประโยชน์ กระผมคิดว่าจะพูดแค่นี้ แล้วก็ขอเรียน
 ฝากว่าที่ดินของทางราชการที่ได้เวเนซุเอลามากมาย แม้กระทั่งการรถไฟเวเนซุเอลา
 ไร่ตั้ง ๕๐ ไร่ไม่ได้ทำประโยชน์ แล้วก็กระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ ขอได้โปรดพิจารณา

สะสง่า สังกายนาคีนกัลป์ ให้กับราษฎรซึ่งมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอีก ๑๐ ปี
จะเป็น ๒๐ ล้านแล้ว กระทบชอกช้ำเรียนสั้น ๆ แค่นี้ ขอขอบพระคุณครับ

จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : เรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้า จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคชาติไทย ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจราษฎรจังหวัด
ระยองและจังหวัดชลบุรีซึ่งไม่มีที่ดินจะทำกินและร้องเรียนต่อผู้แทนราษฎรของท่าน
และได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืน ๆ เข้ามาสู่สภาฯ แต่ที่นี้เราก็คงคิดถึงว่า
ประชาชนจะอยู่ได้ก็เพราะประเทศชาติ ประเทศชาติจะอยู่ได้ก็เพราะประชาชน
ที่ดินแห่งนี้มีความสำคัญในทางยุทธศาสตร์ ในด้านทหารจริงอยู่ท่านอาจจะ
บอกว่าที่ดินแห่งนี้เป็นที่ดินสำหรับสร้างสนามบินอุตะเกา และขณะนี้ทหารอเมริกันได้
ถอนตัวออกไปแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะสงวนไว้อีก แต่ในโอกาสต่อไปนั้น
เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราอาจจะมีความจำเป็นที่จะใช้ที่ดินแห่งนี้ ทุกวันนี้เราจะมอง
เห็นกันอยู่แล้วว่าท่าอากาศยานคอนเมืองขณะนี้กำลังจะใกล้จมลงเข้าไปทุกขณะ ไม่
ได้อยู่ห่างไกลจากกรุงเทพมหานครเท่าไรเลย ในโอกาสต่อไปเราอาจจะย้าย
กองทัพอากาศยานคอนเมืองไปอยู่ที่อุตะเกา และให้ท่าอากาศยานคอนเมืองนี้
เป็นท่าอากาศยานพาณิชย์ก็เป็นได้ ซึ่งถ้าหากว่าเรายังให้กองทัพอากาศอยู่ที่
คอนเมืองอยู่อย่างปัจจุบันนี้แล้วมันจะเป็นจุดยุทธศาสตร์อย่างหนึ่ง ที่ถ้าหากว่าใน
โอกาสต่อไปในอนาคตเราก็มองอาจจะทราบได้ว่าประเทศไทยของเราอาจจะเข้าสู่
สงครามก็ได้ เมื่อเข้าสู่สงครามแล้ว กองทัพอากาศคอนเมืองก็จะเป็นจุดยุทธศาสตร์
ที่สำคัญ แล้วก็จะกลายเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่จะเป็นอันตรายต่อประชาชนอีกด้วย สำหรับ
ในเรื่องที่ดินทำกินที่ท่านอ้างขึ้นมา นั้น ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยและเห็นใจพี่น้องชาวชลบุรี
และระยอง แต่ขณะนี้รัฐบาลก็กำลังพิจารณาถึงเรื่องนี้อยู่โดยการพยายามจะปฏิรูป
ที่ดิน โดยการพยายามจะออกกฎหมายเกี่ยวกับที่ดิน ดังที่เราได้ทราบกันอยู่แล้ว
เรื่องที่ดินนี้เป็นปัญหาหลายครับ ไม่ใช่เฉพาะชลบุรีและระยองเท่านั้น แม้กระทั่งใน

จังหวัดเชียงรายของข้าพเจ้าก็เช่นกัน ราษฎรประสบปัญหาที่ดินทำกิน มันมีทุกจังหวัด
 ครับ แต่ที่นี่เราจะมาเวนคืนที่ดินของหลวงไปให้ราษฎรทำกินเสียหมด ทุกหนทุกแห่ง
 เราก็กินเวนคืนเสียหมดอย่างนี้ แล้วที่ดินของหลวงก็จะไม่มีต่อไป และโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งที่ดินดังกล่าวนี้ทางราชการมิได้ไปรูดล่า หรือว่าเวนคืนเอาจากราษฎรโดย
 ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎรก็หาไม่ ทางรัฐบาลก็ได้พยายามเวนคืนและซื้อคืน
 ปัญหามันอยู่ที่ว่าขณะนี้เกี่ยวกับแต่เรื่องเงินค่าที่ดินเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จึงเห็นว่ายังไม่เห็นสมควรที่จะเวนคืนที่ดินนี้ อันเป็นที่ดินที่เป็นของทางราชการและกั
 เป็นที่ดินซึ่งกองทัพเรือจะไต่ย้ายอย่าง ๖๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้
 กล่าวมาแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ให้ความคิดเห็นดังนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายวิจิตร วงษาภูษิตัน (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติ กระผม วิจิตร วงษาภูษิตัน ส.ส. ชัยภูมิ พรรคแนวร่วมสังคมนิยม ขอ
 ประธานกราบเรียนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติโอนสภาพการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่ง
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหัวหน้าพรรคเกษตรสังคมนิยมกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพรรคประชาธิปัตย์
 ได้เสนอที่ดิน เรื่องนี้ทางพรรคแนวร่วมสังคมนิยมได้พิจารณาอันอย่างรอบคอบ และ
 ถองแทแล้ว เห็นว่าการเวนคืนของพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่จะโอนสภาพการเวนคืน นั้น
 ไม่ได้อยู่ในแนวนโยบายของพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ก็เพราะว่า ประการแรก
 ขอประธานกราบเรียนชี้แจงข้อเท็จจริงสักนิดหนึ่ง ขอบกพร่อง ถ้าการเวนคืนนี้ระบุ
 เจาะจงตัวประชาชนผู้ยากไร้ซึ่งจะมารับที่ดินพรรคมีความเห็นด้วย แต่นี้เป็น
 ของไหว้ครับ การเวนคืนนี้ถ้าเวนคืนลอย ๆ แบบที่ดินเหล่านี้ พรรคแนวร่วม
 สังคมนิยมยืนยันได้ว่าไม่ตกไปถึงมือประชาชนผู้ยากจน ซึ่งอาศัยประกอบการทำมา
 หากินเลี้ยงชีพพื้นแน่นอน กระผมเองก็มีโอกาสไปเยี่ยมเยียนดู ศึกษาเรื่องสนามบิน
 อู่ตะพานี้เหมือนกัน ขอบกพร่องอันนี้จริงอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เรียนต่อสภา
 ไปแล้วว่า ที่ดินปล่อยให้รกร้างว่างเปล่า จากเนบที่สนามบินที่ถูกเวนคืนซึ่งไม่มี
 ประโยชน์อะไร และในทำนองเดียวกัน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ก็บอกว่าจะไปขยายฐานทัพอันนี้พรรคแนวร่วมสังคมนิยมก็ไม่เห็นด้วย แต่ดำรง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ระบุเจาะจงลงไปว่ารัฐบาลนี้เป็นนโยบายที่จะปฏิรูปที่ดินแบ่งสรร-
ปันส่วนให้ประชาชนผู้ยากจนเข้าทำกินคนละ ๒๕ ไร่ หรือ ๕๐ ไร่ ให้มีกรรมสิทธิ์
ในการทำกินจนตลอดชั่วลูกชั่วหลาน แต่ไม่มีสิทธิในการจำหน่ายจ่ายโอน
พรรคแนวร่วมสังคมนิยมจะยกมือสนับสนุนทันที ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ กระผมเองก็มีส่วนรู้เห็นที่ดินรายนี้ ปรากฏว่าที่ดินนอกเหนือจากสนามบิน
มีนายทุนรวบรวมเอาประชาชนผู้ยากจนเหล่านี้มาเป็นเครื่องมือวิ่งเต้นทางกระทรวง
กลาโหมมาแล้วเมื่อสองปีที่แล้ว โดยเค็มที่เกี่ยวกับที่ดินบริเวณเหล่านี้ไร่ละประมาณ ๕๐๐
บาท แต่เดี๋ยวนี้เป็นไร่ละ ๓ หมื่น ๔ หมื่นบาทขึ้นไปแล้ว ถ้าที่ดินรายนี้ถูกเวนคืนไป
ประการแรกก็จะเป็นการคบหน้ากองทัพเรืออย่างแรง ท่านประธานที่เคารพ ประการ
ที่สอง กระผมขอรับรองด้วยเกียรติควยว่าที่ดินบริเวณเหล่านี้คิดขายทะเล จะกลายเป็น
สนามกอล์ฟกับโฮเต็ลเท่านั้นแล้วจะถึงมือประชาชนผู้ยากจนได้อย่างไร อันนี้
คือข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นพรรคแนวร่วมสังคมนิยมมีความเห็นว่า ถ้ารัฐบาลหรือ
ท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งสองท่านจะระบุเจาะจงลงไปว่า เมื่อเวลา
เวนคืนแล้วให้จกสรรที่ใหม่ประชาชนผู้ยากจนชาวตัดทิมและชดบุรีได้เข้าครอบครอง ระบุ
ชื่อบุคคลมา พรรคแนวร่วมสังคมนิยมยกมือสนับสนุนทันที แต่มันเป็นเรื่องว่าง
ถ้าเวนคืนแล้วถ้าไม่ให้นายทุนเข้าครอบครองทำสนามกอล์ฟ ทำโฮเต็ล เป็นที่พักตาก
อากาศแล้ว กระผมเองก็พร้อมที่จะให้สภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภานี้
ประณามไต่ทันที้ เพราะกระผมมีหลักฐานแต่ไม่ยกแสดงต่อสภานี้ และในขณะ
เดียวกัน ทางกระทรวงกลาโหมท่านก็บอกว่าจะขยายกองทัพ พรรคแนวร่วม
สังคมนิยมไม่เห็นด้วยจนหมายปลายทางถ้าเวนคืนส่วนที่เป็นสนามบิน เราจะย้าย
กองทัพออกจากออกไปแทนที่กองทัพอเมริกันซึ่งย้ายไปแล้ว ส่วนที่ดินที่เหลืออยู่ รัฐบาล
นี้หรือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะเวนคืนจกสรรให้ประชาชนผู้ยากจน คงมีรายติดต่อไปนี้
เขามีกรรมสิทธิ์ในการทำกินชั่วลูกชั่วหลาน ท่านเองก็เกี่ยวข้องกับสหกรณ์ที่องค์พระบาท

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอประทานอภัย ไฉทรงจกั้ให้มีขึ้นที่หุบกะพงบ้าง ที่ราชบุรีบ้าง
พรรคแนวร่วมสังคมนิยมก็ยกมือสนับสนุน เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็
ขอเรียนต่อที่ประชุมสภาที่ว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะสนับสนุน จะคงถึงมือประชาชน
ผู้ยากจนตามที่ท่านผู้เสนออ้างอิงหรือไม่ เพราะฉะนั้นก็ขอฝากไว้ให้สภานี้ได้ช่วยกัน
พิจารณาโดยรอบคอบ ขอขอบคุณครับ

นายจรูญ วัฒนากร (ราชบุรี) :...งานประธานสภาที่เคารพ กระผม
จรูญ วัฒนากร ส.ส. จังหวัดราชบุรี กระผมได้พิจารณาเหตุผลในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้และก็ได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายมาพอสมควร กระผมมีความเห็นว่า
เวลานี้เมืองไทยเรานั้น เรากำลังพิจารณาถึงว่าประชาชนชาวไทยเรากำลังไม่มีที่ดิน
จะทำมาหากินถึงกับได้ออกกฎหมายปฏิรูปที่ดิน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ดินซึ่งทาง
ราชการได้เวนคืนไปตัดได้จับจองไว้ก็ค้ เป็นจำนวนมากมายเหลือเกิน ซึ่งทาง
ราชการไม่ได้เอาไปทำประโยชน์อะไรเลย ทิ้งไว้เป็นป่าเป็นดง และยิ่งกว่านั้น
ก็ยังเป็นโอกาสใหญ่ที่หาประโยชน์เห็นแก่ตัวเข้าไปบุกรุกเข้าไปทำมาหากิน ยิ่งกว่า
นั้นก็ยังร่วมมือกันกับทางเจ้าหน้าที่เอาไปทำเป็นประโยชน์ส่วนตัว เอาไปขายให้แก่
นายทุน ฉะนั้นตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา ก็โดยมี
ความเจาะจงเฉพาะที่ว่าที่ดินซึ่งทางราชการไม่ได้ใช้ทำประโยชน์อะไร ก็ให้
เจ้าของเดิมได้มีสิทธิร้องขอให้เอากลับคืนไปเท่านั้นเอง และยิ่งกว่านั้นตามที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายว่าทางกองทัพอากาศอาจจะขยายหรือลดย้ายกองทัพไป
อยู่ที่สนามบินอู่ตะเภาที่ความจริงเรื่องนี้ทางราชการกองทัพอากาศนั้นก็ไปเวนคืน ที่
อำเภอกำแพงแสนไว้มากมายหลายหมื่นไร่ เวลานี้ทางราชการก็ใช้เพียงพันสองพัน
ไร่เท่านั้น ยังมีที่อีกหลายหมื่นไร่เหลือเกินที่รกร้างว่างเปล่าอยู่ ไม่ได้ทำประโยชน์
อะไร ซึ่งเรื่องเหล่านี้เจ้าของเดิมเขาก็กำลังร้องกันอยู่เวลานี้ว่าที่ดินที่เวนคืนเขาไป
นั้น ไม่ได้ทำประโยชน์อะไร เขาควรจะได้เอาที่ดินของเขาที่คืนมา เพราะว่า
วัตถุประสงค์ที่ทางราชการได้เวนคืนไปนั้นก็ไม่ได้ทำอะไรตามวัตถุประสงค์ ฉะนั้น

เขาคงจะมีสิทธิที่จะไต่ที่กินของเขากลับมาหาหากิน เวลาที่ประชาชนส่วนใหญ่
 ก็ไม่มีที่เป็นของตัวเองอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนชาวกำแพงแสนนั้นได้
 อพยพย้ายไปอยู่ที่อำเภอจอมบึงมากมาย ซึ่งอำเภอจอมบึงนี้เป็นจังหวัดราชบุรี ธรรมดา
 มีความเข้าใจที่กระผมได้เคยไปพบและได้เคยไปตามความคิดเห็นของเขา เขา
 บอกว่าเขาไม่มีที่จะทำมาหากิน ทำอย่างไรละ เขาก็ต้องหาทางที่จะต้องหาที่
 ทำมาหากินของเขา นี่แหละครับ ปัญหาต่าง ๆ มันมีอยู่มากมาย และโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งที่ทางราชการทหารซีกไวกฤตจนบุรีก็ดี ราชบุรีก็ดี ที่จังหวัดอื่น ๆ ก็ดี
 อีกมากมายเหลือเกินที่ไม่ได้ทำประโยชน์อะไร อันนี้กระผมมีความเห็นเหลือเกินว่า
 ทางราชการน่าจะเอาที่ดินเหล่านี้มาจัดสรรแบ่งปันให้ประชาชนได้ทำมาหากินเสียบ้าง
 เพราะว่าเก็บเอาไว้อย่างไร ก็ไม่ได้มีประโยชน์อะไร มีแต่เพียงทำให้กร้าง
 ว่างเปล่าไปเท่านั้นเอง หรือว่าทำให้บุคคลผู้มีอภิสิทธิ์เข้าไปทำประโยชน์เข้าไปหา
 ประโยชน์ในที่ดินเหล่านั้น แต่ประชาชนเข็ครีบ เค็ครอน ไม่มีที่จะทำมาหากิน
 เวชานี้ก็มีการแย่งกันอะไรกัน ซึ่งเป็นกรณียุ่งยากอยู่ในแผ่นดินมากมายอยู่แล้ว
 ในเวลานี้ ฉะนั้นกระผมเห็นว่าที่ดินที่ทางราชการไม่ได้ใช้ทำประโยชน์อะไร และก็
 ไม่ได้ดูแลรักษาอะไร ก็ควรจะคืนให้เจ้าของเดิมเขาไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ดิน
 ของกองทัพเรือในบริเวณจังหวัดชลบุรีก็ดี ในจังหวัดระยองก็ดี อีกมากมายเหลือเกิน
 ที่กองทัพเรือนี้ได้เวนคืนเอาไว้ ไล่ยึดเอาไว้ แล้วที่ดินเหล่านี้เป็นข้อพิพาทระหว่าง
 ประชาชนอยู่ตลอดมาก็เพราะว่าทางราชการไม่ได้ทำอะไร แต่ประชาชนเขาจะไป
 ทำมาหากินบ้างก็ไม่ยอมถึงกับมีเรื่องก่อกวนยุ่งยากขึ้นมา ต้องยกขบวนมาต่อสู้กัน
 นะครับ กรณีต่าง ๆ เหล่านี้เป็นกรณีแสดงให้เห็นว่าประชาชนเขาเค็ครอนจริง ๆ
 เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่าทางราชการน่าจะจะได้มีความเห็นอกเห็นใจประชาชนที่กิน
 ไร่ที่ไม่ได้ทำประโยชน์นั้นก็ควรจะไต่พิจารณาคืนเจ้าของเขาไปเสีย โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่ง อย่างที่ทนายผู้มีเกียรติได้เคยพูดไว้เมื่อสักครู่ที่ว่า การเวนคืนที่ดินซึ่งไปใช้
 ผิดวัตถุประสงค์นั้น สำหรับที่กรุงเทพฯ นะครับ เขามีมาแล้วอย่างที่ดินที่ท่าเรือคลองเตย

นี่ เวนคืนมาเพื่อจะสร้างท่าเรือ แต่เข้าไปให้คนอื่นเขาเช่า เจ้าของเดิมเขาฟ้องศาล ศาลฎีกาคัดสินให้ทางราชการแพ้ นี่เคยมีมาแล้วครับ แล้วก็มีมาเมื่อไม่นานนี้เอง ฉะนั้น อันนี้กระผมก็ขอวิงวอนทางราชการที่จะไต่ความเห็นใจประชาชนให้ที่กินทั้งหลาย ที่ไม่ให้ทำประโยชน์อะไรนี่คืนให้แก่ประชาชนไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายบุญมี ปาร์ม่วงส์ (ลพบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้า บุญมี ปาร์ม่วงส์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แห่งจังหวัดลพบุรี เมื่อข้าพเจ้าได้ทราบจากพรรคเกษตรสังคมตลอดถึงพรรคประชาธิปไตย คือ คุณอุทัย ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าสำหรับที่ดินที่จะเวนคืนและที่เป็นของทหารอยู่ในขณะนั้น เป็นสิ่งที่กว้างขวางใหญ่โตมีโทษและเป็นที่สุดนึก ๆ ขึ้นมาอยากจะเวนคืนอย่างไร ๆ ก็จัดการทำกันในสมัยก่อนโน้น ตลอดถึงจังหวัดลพบุรีของข้าพเจ้าก็เช่นเดียวกัน เป็นจำนวนหนึ่ง ๆ แต่หากว่าราษฎรจะอาศัยทำกินบ้าง ทั้ง ๆ อยู่นอกเขตของทหาร ทั้ง ๆ อยู่นอกรั้วของทหารก็ไม่ได้ แลวนอกจากนั้นคนที่จะทำกินได้นั้น คือใครคืออย่างไรเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติว่านั่น ว่าถ้าได้เวนคืนไปแล้ว ใครที่จะเป็นคนไต่ที่ดิน นี่ก็รู้สึกว่าจะมีเค้ามูลอยู่บ้าง แต่เป็นการคิดไกลไป คือเหตุการณ์ยังไม่ถึง แต่สำหรับเจ้าของยุติคดีเสนอไว้แล้ววาก่อนอื่นนั้นให้เจ้าของผู้ที่มีคำร้องขอ ขอคืนให้เจ้าของเสียก่อน และนอกจากนั้นรัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลประชาธิปไตยแล้ว แล้วรัฐบาลนี้จะกล้าทำหรือ ชี้ังใคร ๆ ก็นับถือว่าเป็นรัฐบาลประชาธิปไตย จะไปยกให้นายพัน นายพล หรือเศรษฐี หรือพวกขุนนางเขานั้นอย่างแต่ก่อน คงเป็นไปได้และนอกจากนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้เสนอนั้นก็อยู่ในจังหวัดระยองและจังหวัดลพบุรี ก็คงจะได้ระมัดระวังสิ่งต่าง ๆ เมื่อเรารับกันมาแล้วว่าที่ดินกว้างใหญ่ไพศาล แล้วในขณะเดียวกัน รัฐบาลก็กำลังจะจัดสรรที่ต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนเราก็จะได้เอาที่อันนี้มาจัดสรรให้คนละ ๒๕ ไร่ เป็นอย่างมากก็กว่าจะให้เสื่อมเสียหรือเสียในทางเศรษฐกิจซึ่งไม่มีอะไรที่ขึ้นเลย แล้วเราก็เคยได้พูดถึงอยู่ว่า การทหารต่อไปหรือการต่างประเทศต่อไป เราจะต้องใช้ในทางทูตมากกว่า

ไม่ใช่แต่ในคานทหาร เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ยิ่งกว่านั้นแล้วทำไมเราจะต้องมาทวงมากิน
 ให้มันเสียเศรษฐกิจเปล่า ๆ เห็นหรือเปล่าว่าประชาชนเวลานี้ไม่มีที่ทำกิน จับกันมาขัง
 จำคุกกันไปอยู่ที่มีมากก็มีมากจนเหลือเพื่อ ใคร เล่าที่มีมากจนเหลือเพื่อมัน เมื่อพระราช
 บัญญัติปฏิรูปที่ดินออกมาแล้วหรือกำลังจะจัดอยู่ ข้าพเจ้าจะไ้กระบุรีให้ทราบเป็นราย ๆ
 ไป ถึงอย่างไรก็ดีเราก็คิดเห็นความปรารถนาดีของรัฐบาลนี้ แต่ในขณะที่เดียวกันต้อง
 คิดคว่าในคานต่างประเทศนั้น เราจะต้องใช้การทูตเป็นประการสำคัญในการต่อไปนี้
 แต่ที่นี้การเวนคืนนั้นไม่ใช่เวนคืนในสมัยรัฐบาลนี้ห้ามได้ แต่การเวนคืนนั้นเวนคืน
 มาก่อนแล้วโน่นจึงก็กักกันเรา แม้ประชาชนจะนำตาหลังโลกก็ตามไม่ไ้ทิ้งเสียง แต่ใน
 ขณะเดียวกันก็จำต้องยอม นี่แหละท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย แต่อย่างไรก็ตาม ขอไ้
 ไปรคพิจารณาในคานประชาชนไม่มีที่จะทำกิน นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในคาน
 ทหารนั้นไ้ว่าจังหวัดไหน อย่างที่อุดร รุญ วัฒนากร ไ้พูดไว้แล้ว มีเป็นจำนวนมาก
 แล้วนอกจากนั้นจังหวัดลพบุรีของข้าพเจ้านั้น ไ้ไปข้าพเจาคิดว่าไ้จะได้เสนอกฎหมาย
 เวนคืนเช่นเดียวกันนี้อีก ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์จริง ๆ ไม่ใช่สักแต่ว่าไ้ก้อยากจะกันบริเวณ
 เท่าใดแล้วไ้จะกันเอา ขณะเดียวกันก็มีข้อพิพาทกันเรื่อย ๆ แทบทุกเดือนทุกวัน ตลอดจน
 การจะสร้างวัดสร้างวา ตลอดถึงการจะไปมาหาสู่เป็นเรื่องเขตของทหารทั้งนั้น นี่แหละ
 สมัยนี้เป็นประชาธิปไตยแล้ว จึงหวังว่าท่านรัฐบาลในขณะนี้ไ้ได้พิจารณาไ้รอบคอบ
 และจะไ้ทำให้กว้างขวางพอที่จะนึกถึงชีวิตจิตใจของประชาชนผู้ยากจนซึ่งไ้ปรากฏอยู่
 ในขณะนี้ ทำอะไรอย่าไ้มันมากไป เอาให้พอดี ๆ ถ้าพอดี ๆ แล้วเหมือนกับพิณ ๓
 สาย ถ้าตึงนักก็ขาดหย่อนนักก็ไม้ตึง ถ้ากลาง ๆ รูู้ไ้กว่าจะตึงเพราะพริ้งนี้ นี่แหละครับ
 จึงหวังว่าเพื่อนสมาชิกทั้งหลายและรัฐบาลจะมีใจกว้างขวางพอ แต่อย่าไ้คิดว่าเขตที่จะ
 เวนคืนนี้ไ้ใช้ทั่วไป แต่ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนี้เราเห็นตลอดสี่ทั้งแผนที่ และ
 มีถึง ๒ จังหวัด ชลบุรี และระยอง แล้วที่ไ้ไหน ก็มีหมกค้อย่างนี้แล้ว ไม่มีประโยชน์อันใด
 อย่างนี้แล้วไ้จะหนีหนีอยู่ต่อไปเช่นนั้นหรือ ขอขอบพระคุณครับ

นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพและ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม มานิตย์ พรหมมานนท์ ส.ส. แห่งจังหวัดศรีสะเกษ สังกัด
 พรรคเกษตรสังคม กระผมเองได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ร่วมกับคุณเสวตร
 เบียมพงศ์สานต์ หัวหน้าพรรคเกษตรสังคม ซึ่งกระผมเองมีความเห็นว่าร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์เห็นควรที่จะได้รับการพิจารณา เนื่องจากว่า
 สนามบินที่สกัดหินซึ่งเป็นของกองทัพเรือนั้น โดยอรรถกถาฉบับนั้นก็เป็นที่เพียงพอแก่
 กองทัพอยู่แล้ว การที่รัฐบาลของจอมพล ถนอม กิตติขจร ซึ่งเป็นรัฐบาลเผด็จการ ได้
 เวนคืนที่ดินจากราษฎรเหล่านั้นมานั้น มีวัตถุประสงค์ที่จะเอาที่ดินส่วนนั้นไปเป็นประโยชน์
 ส่วนตน เพื่อจะสร้างความเสวยสุขในบริเวณสนามบินแห่งนั้น ฉะนั้นราษฎรในบริเวณ
 เหล่านั้นที่สูญเสียทรัพย์สินและที่ดินเหล่านั้นไป ไม่ได้สูญเสียความสมัครใจ แต่ถูก
 บีบบังคับด้วยนานาประการ เป็นต้นว่าได้ชมขูราษฎรผู้ประกอบอาชีพในทางสุจริตใน
 บริเวณที่ดินส่วนนั้นตลอดมาด้วยนานาประการ เช่นถ้าหากมีอัครศรัทธาเกิดขึ้นในชาติจะไม่
 รับผิดชอบในความเป็นอยู่ของราษฎรในเขตบริเวณสนามบินส่วนนี้ ราษฎรก็จำใจจะต้อง
 จากออกไปด้วยความขมขื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสนามบินแห่งนี้ที่ไคขยายอาณาบริเวณ
 ออกกว้างขวาง เพื่อจะเอาใจสหรัฐอเมริกาเพื่อให้มีสัมพันธภาพชาวไทยในชาติ
 เมื่อสภาพของสหรัฐอเมริกาหมดไปแล้ว ทรัพย์สินส่วนนี้ก็สมควรที่จะคืนให้แก่ราษฎร
 ผู้ซึ่งเขาเป็นเจ้าของเดิมเสียบ้าง โดยทรัพย์สินที่ทางการไคซุคเซยไปนั้น เขายินดี
 ที่จะคืนให้ แต่ท่านประธานสภาที่เคารพ การที่ขับไล่อราษฎรในบริเวณสนามบินอยู่ตะเภานั้น
 เขาได้ไปบุกรุกบุกเบิกทำลายป่าสงวนของชาติสูญเสียไปมากมาย เนื่องจากเขาไม่มี
 ที่ทำกิน และรัฐบาลก็มาออกกฎหมายลงโทษราษฎรหาว่าบุกรุกและทำลายป่าสงวนของชาติ
 ใต้รับโทษทัณฑ์นานาประการ เข้าไปอยู่ในคุกในตารางอย่างมากมาย ไม่เฉพาะแต่ใน
 จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยองเท่านั้น แม้แต่ในจังหวัดของกระผมเอง คือจังหวัดศรีสะเกษ
 สนามบินแห่งหนึ่งในจังหวัดศรีสะเกษมีเนื้อที่ประมาณ ๑,๕๐๐ ไร่ นั้น ตั้งแต่กระผม
 ยังเติบโตมาจนอายุ ๕๐ ปีแล้วนั้น ลืมคำคุณโลกก็เห็นสนามบินแห่งนี้ตลอดมา และ

สนามบินแห่งนี้ก็ไม่ปรากฏว่ามีเครื่องบินของกองทัพอากาศไทยนี้ไปลงแม้แต่เครื่องเดียว จนกระทั่งปัจจุบันนี้และที่ปล่อยให้รกร้างเป็นป่าเป็นดง ราษฎรจะไปบุกเบิกแผ้วถางปลูกพืชล้มลุกประกอบอาชีพประจำวันไปวันหนึ่ง ๆ ก็ถูกจับกุมคุมขัง และมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ กองทัพอากาศโดยยกดินแดนดินส่วนนี้ ซึ่งเป็นสนามบินในจังหวัดศรีสะเกษให้แก่กรมวิสามัญศึกษา และก็ได้ไปบีบบังคับให้ราษฎรในตำบลหมากเขียบให้อพยพออกจากที่ดินที่ทำกินมาเมื่อเวลา ๕๐ ปีก่อนเพื่อสงวนเป็นสนามบินแห่งใหม่ในเนื้อที่ ๒,๕๐๐ ไร่ และราษฎรของกระผมในเวลานั้นประมาณ ๑๕,๐๐๐ คนต้องอพยพแตกกระเสี้ยนกระสาวย้ายไปอยู่ในเขตอำเภอชายแดน เช่น อำเภอขุขันธ์ ขุนหาญ กันทรลักษ และปรางค์กู่ ได้ไปทำลายป่าสงวนเสียหายนับเป็นล้าน ๆ ไร่ อันนี้ใครเป็นผู้รับผิดชอบ ท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นรัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของประชากรชาวไทยทั้งชาติ ก็นำหวนระลึกถึงการครองชีพประการสำคัญหากว่าท่านจะมาห่วงแทนเอาที่ดินส่วนนี้เป็นของรัฐไปมากมายกายกอง—

เช่นนี้ ราษฎรเกิดขึ้นทุกวันวันละเท่าไร ท่านทราบไหม ท่านประธานที่เคารพ ราษฎรเกิดขึ้นวันละหนึ่งแสนคน นาที่ละคนโดยประมาณการ อีก ๑๐ ปี หรือ ๒๐ ปีข้างหน้า ประชากรชาวไทยจะมีปริมาณมากขึ้นถึง ๕๐ - ๖๐ ล้านคน และจะให้ราษฎรส่วนนี้เกิดมาเหล่านี้ไปอยู่ที่ไหน ท่านประธานที่เคารพ แต่สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ความที่ผู้ร่างได้เสนอมา กระผมก็เห็นชอบด้วย ฉะนั้นก็ขอกราบเคารพท่านประธานที่เคารพและตลอดทั้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจึงได้พิจารณาและสนับสนุนให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าไปอยู่ในระเบียบวาระ ขอกราบขอบพระคุณครับผม

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่าน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อพิจารณาให้ถ่องแท้แล้ว ก็รู้สึกเห็นใจทั้งสองฝ่าย สำหรับอันดับแรกนี้ก็เพื่อประชาชน อันดับสองนั้นก็เป็นเรื่องของชาติและของกองทัพเรือตลอดจนการป้องกันประเทศชาติ จึงแยกออกเป็นได้สองประเด็น สำหรับประเด็นแรกนั้นนะครับก็รู้สึกเห็นใจพี่น้องชาวลาวบุรี

เป็นอย่างยิ่งที่ได้มีที่ท่ามาหากินอยู่ในบริเวณนั้น แต่ก็บังเอิญหรือครบ ในท่าเลที่ท่า
 ท่ามาหากินนั้นมันก็เป็นสัมมุปีประเทศที่เหมาะสม และก็ถือกุศลสำหรับการจะตั้งกองทัพเพื่อ
 ป้องกันประเทศชาติ ทั้งกองทัพทางบก และทางเรือ เพราะในบริเวณอ่าวสัตหีบนั้นนะ
 ครับ ที่แหลมสัตหีบนั้นข้าพเจ้าเคยไป แลก็เห็น ก็รู้สึกว่าเป็นแผนที่ถ้าเราหันหน้ามองลง
 ไปทางทิศใต้ ทางขวามือก็จะเป็นอ่าวไทย มีความกว้างทั้งอ่าวไทยประมาณ ๑๐๐
 กิโลเมตร จากสัตหีบไปถึงหัวหิน และทางซ้ายมือจากสัตหีบไปยังจังหวัดตราดก็ประมาณ
 ๑๐๐ กิโลเมตร ฉะนั้นถ้าหากว่าเรากองทัพเรือไปไว้ตรงนั้นแล้วก็สามารถจะอยู่ตรง
 กึ่งกลางพอดีเหมาะสำหรับทางยุทธวิธี และพื้นที่ในบริเวณสัตหีบนั้นก็เป็นที่เขาเสียส่วนมาก
 ในการซ่อนเร้นหรือแบบพราง เกี่ยวกับอาวุธหรือว่าทางการบินนี้ก็รู้สึกเหมาะ ที่นี้ประเด็น
 ที่สองนะครับ ถ้าหากว่าจะเอาที่ดินแห่งนี้นะครับ ให้ประชาชนไปรู้สึกว่าการกฎหมาย
 ฉบับนี้นะครับ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะถือประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ เพราะว่า
 พื้นที่แผ่นดินอันนี้ญาติตายายของเราได้ป้องกันและรักษามาไว้เป็นระยะหลายร้อยปี เรา
 จะไม่ป้องกันประเทศในยุคเราต่อไปหรือ หรือเราจะเอาแต่ทางการเมือง ถ้าทาง
 การเมืองเสียไปแล้ว เราตกอยู่ที่อิทธิพลหรืออำนาจของชาติอื่นเขายึดครอง ถ้าหาก
 เราไม่มีการป้องกัน แผ่นดินเราเสียไปสถานที่ก็อยู่ไม่ได้ ฉะนั้นผลประโยชน์ของชาติ
 จึงมีความสำคัญพอสมควร จึงขอให้คิดโดยของแท้ ที่นี้ถ้าหากว่าจะมาอ้างว่าพื้น
 ของเราไม่มีที่จะทำกินนั้น ข้าพเจ้าก็ใคร่อยากจะเรียนให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบว่าการที่
 จะหาที่ทำกินให้ประชาชนนั้นไม่ยาก หากกันในสถานที่ก็ได้ วิธีการง่าย ๆ ก็คือ มหาเศรษฐี
 นายทุนทั้งหลายมีที่ดิน บางคนหมื่นสองหมื่นไร่ มีอะไรกันนักหนาเยอะแยะอย่างนั้น
 และที่อื่น ๆ แถวทุ่งรังสิตด้วย หนังสือพิมพ์ก็ได้ลงข่าว พอได้ทราบว่าท่านนายก ๆ จะไป
 เจริญจากเงินแดงก็คิดว่าจะเป็นคอมมิวนิสต์ ก็รีบขายที่แล้วก็หนีไปอยู่เมืองนอก นี่ครับ
 ก็คือครั้น ฉะนั้นการหาที่ดินให้ประชาชนนั้นไม่ยาก ข้าพเจ้าจะขอแนะนำสั้น ๆ หากใน
 สถานที่แห่งนี้นะครับ เราก็คงออกกฎหมายให้ กฎหมาย ใครจะมีที่ดินกี่หมื่นกี่แสนไร่ไม่เกี่ยว
 นะครับ แต่จะเกี่ยวกับการเก็บภาษี เราก็ให้สูตรว่า กฎหมายต่อไปนี้ เป็นกฎหมายที่ดิน

๓๖๔
การเสียภาษีบำรุงท้องที่ ยกกำลังสองส่วนการเกษตร สมมุติว่ามีที่ดิน ๑๐๐ ไร่ ยกกำลัง
สองเข้าไปไร่ละ ๑ บาท ๑๐๐ คูณ ๑๐๐ มันจะเท่ากับ ๑๐,๐๐๐ ถ้าหากว่าที่อื่นนั้น
ไม่ทำอะไรเลยเป็นแต่เอาไว้ทำสนามกอล์ฟ เอาไว้ขายหรือว่าจัดสรร เสียภาษีปีละ
๑๐,๐๐๐ บาท คนนั้นจะขายที่ทันที แต่หากที่ ๑๐ ไร่ ยกกำลังสองนะครับ เช่นว่า
๑๐๐ ไร่ นะครับ ถ้าหากว่าที่แห่งนั้นไต่ทวนไต่ทวนได้ทำการเกษตร ก็เอาสองหารเข้าไป
ปลูกพืชล้มลุกตลอดปี เอา ๕ หารเข้าไป ปลูกผักขายตลอดปี ชยันเลี้ยง เปิดเลี้ยงไก่
เอา ๕ หารเข้าไป เงินเสียภาษีก็น้อยลง ๆ มหาเศรษฐีทั้งหลายมีที่ดินไร่ยกกำลังสอง
ก็เอาหมื่นคูณหมื่นนั่นแหละครับ เงินเขาจะต้องมาเสียภาษีให้รัฐ ที่ดินจะเอาเท่าไรครับ
หากันได้ในสถานที่ ฉะนั้นเรื่องกรณีของสัตว์หมื่น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า สำหรับทางบ้าน
กองทัพเรือ นั้น เวลานี้อยู่ที่ฝั่งธนบุรีก็คับแค้นก็ยากเย็นก็จำเป็นจะต้องถอยออกไป วน
ออกไปอยู่ที่สัตหีบ เพราะการเอาทหารมาไว้กลางเมืองหลวงนั้นนะครับ ถ้าเกิดศึก
สงครามขึ้น เป้าหมายที่จะทิ้งระเบิดหรือจะถูกโจมตีย่อมเป็นที่หมายของทหารอันดับแรกก็
เป็นอันว่าทหารเรือจะต้องออกไปอยู่ที่สัตหีบ ถ้าหากว่าเกิดฉุกเฉินขึ้น สนามบินดอนเมือง
ก็ใกล้กับเมืองหลวง ถ้าเกิดสงครามนิวเคลียร์สมัยใหม่ขึ้นมา ทิ้งตังตังลงมา กรุงเทพฯ
ก็หมด ก็จำเป็นจะเอาทหารอากาศออกไปอีก ฉะนั้นพื้นที่เท่านั้นอาจจะแคบ ฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าสมควรแล้วที่กองทัพเรือทำอย่างนั้น เมื่อได้พิจารณาอีกแล้วที่ดิน
ทั้งหมดที่พี่น้องชาวชลบุรีได้ขายให้กองทัพเรือนั้นก็ขายไปทั้งหมด ๕๐ เพอร์เซ็นต์แล้ว
ก็ยังเหลืออีก ๑๐ เพอร์เซ็นต์ เพราะนายทุนไปกันทำเท่านั้น ฉะนั้นเราจึงมาพิจารณา
กันให้ลึกซึ้ง ข้าพเจ้าก็มีความคิดเห็นอย่างนี้ ห่วงพี่น้องชาวชลบุรีด้วย แล้วก็ห่วงอนาคต
ของชาติด้วย ขอขอบคุณครับ

นายประยงค์ มุสสาร (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ประยงค์ มุสสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร แห่งพรรคสังคมนิยมแห่ง
ประเทศไทย กระผมเองได้ฟังท่านสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
ยกเลิกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนี้แล้ว มีความรู้สึกว่ามีประเด็นที่น่ารับฟัง

อยู่มาก ซึ่งท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงจะได้กำลังพิจารณาอยู่นะครับ กระผมอยากจะตั้ง
ข้อสังเกตและก็แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ปัญหาที่เรากำลังพูดถึงกันอยู่ แล้วยังปัญหา
เกี่ยวกับเรื่องที่ดินในบริเวณดังกล่าวนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะว่ากองทัพเรือ ซึ่งเป็น
กองทัพของชาติเราเป็นตัวการ และไม่ใช่เกิดความขัดแย้งระหว่างกองทัพเรือ กับ
ประชาชนชาวไทยของเราในบริเวณ ๒ จังหวัด คือจังหวัดระยองและจังหวัดชลบุรี

นั้นนะครับ ปัญหานั้นเกิดขึ้นว่า เราได้มีกองทัพของสหรัฐอเมริกามาตั้งฐานทัพอยู่ที่นั่น
แล้วก็ได้ใช้บริเวณที่นั่นเป็นที่ของสุมแล้วก็จะสมออาวุธยุทโธปกรณ์ ในการทำการรบใน
อินโดจีน ซึ่งมีชาวกระแสนกระสาขออกมา ซึ่งจะเป็นความจริงหรือไม่จริงก็ไม่ทราบ
ว่าได้มีการนำระเบิดนิวเคลียร์หรือวาระเปิดปรมาณมาเก็บไว้ในบริเวณสนามบินอุตะเกา
ซึ่งเรื่องนี้ถ้าไม่เป็นความจริงก็ไม่เป็นไร แต่ถาเป็นความจริงแล้วก็เป็นที่น่าวิตก
อย่างยิ่ง และยิ่งกว่านั้นบริเวณในที่ดินดังกล่าวก็จะเป็นที่เก็บอาวุธของสหรัฐอเมริกาใน
การที่จะทำการรบในสงครามอินโดจีน ซึ่งสงครามได้เสร็จสิ้นลงไปแล้ว ปัญหาที่มัน
เกิดขึ้นนั้นถ้าหากว่าทางกองทัพเรือหรือว่าทางรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าที่ดินดังกล่าวนั้น
กองทัพเรือมีความต้องการที่จะใช้เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติในการป้องกันประเทศ
ป้องกันผลประโยชน์ของประชาชนก็จำเป็นที่จะคงที่ดินไว้ และก็รักษาไว้ อันนี้กระผม
กลับมีความเห็นว่าการคงที่ดินไว้แล้วถ้าหากว่าเป็นการหวงที่ดิน ดังกล่าว
ไว้เพื่อให้สหรัฐอเมริกาใช้เป็นที่รุกรานเพื่อนบ้านอีกต่อไป ดังที่อเมริกาได้มีความออกอาจ
ได้นำทหารยกพลขึ้นบกไปรุกรานเขมรดังที่เป็นข่าวเกรียวกราวมาเดานี้ กระผมก็
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ ปัญหาที่มันจึงขึ้นอยู่ก็ว่าอธิปไตยและเอกราชและก็บูรณาพ
เหนือดินแดนหรือผืนดินในบริเวณดังกล่าวนี้เดี๋ยวนี้ได้เป็นของประเทศไทยของเราจริง
หรือไม่ สหรัฐอเมริกาจะถอนฐานทัพออกไปภายใน ๑ ปี คำที่รัฐบาลได้แถลงการณ์
ไว้กับสภาจริงหรือไม่ อันนี้เป็นสิ่งที่น่าคิดมาก ถ้าหากว่าประเทศของเราไม่มีเอกราช
และอธิปไตยเหนือแผ่นดินทุกตารางนิ้ว ปัญหาที่เกิดความขัดแย้งกันเล็ก ๆ น้อย ๆ ระหว่าง
กองทัพเรือ แล้วยังกับประชาชนว่าจะเวนคืนหรือไม่เวนคืนจะไม่มีเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่า

ทุกคนก็มีความรักชาติทั้งนั้น ชาติคืออิสร ชาติไม่ใช่ดินแดนดินเท่านั้น ไม่ใช่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 ชาติที่แท้จริงก็คือประชาชนคนที่โดยคำว่ารักชาติ นั่นก็หมายถึงว่าเขาต้องรักประชาชน
 ถ้าประชาชนมีความเดือดร้อนประชาชนส่วนใหญ่ในบริเวณนั้นมีความเดือดร้อน ถ้าทำ
 เพื่อประชาชนและเวเนคืนที่ดินเพื่อประชาชนนั้นแหละครับ เป็นการรักชาติ เป็นความรัก
 ชาติตามที่ท่านสมาชิกได้พูดถึงบ่อย ๆ เพราะว่าชาติคือประชาชน ถ้าไม่มีประชาชนแล้ว
 ไม่มีชาติครับ ไม่มีชาติอย่างแน่นอน ปัญหาต่อมาครับ ถ้าวางหวงที่ดินดังกล่าวไว้
 โดยที่ว่างเปล่าหรือถอนฐานทัพออกไปภายใน ๑ ปี ... ความที่รัฐบาลได้แถลงออกไปนั้น
 ถ้ายังหวงที่ดินนั้นไว้ โดยไม่ได้ทำประโยชน์จริงตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติและได้ชี้แจงไปแล้วนั้นว่าที่ดินดังกล่าวไม่ได้ทำประโยชน์นั้นก็หมายความว่า
 ไม่ได้ทำประโยชน์จริงหรือไม่หรือว่าหวงไว้เพื่อที่จะสร้างสนามกอล์ฟ สนามอะไร
 อย่างนี้ กระผมก็ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ อันนี้เป็นประการหนึ่ง ประการต่อมาก็คือว่า
 ผู้ที่ต้องการที่ดินซึ่งมาร้องเรียนกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจนเป็นเหตุให้มีการเสนอร่าง
 พระราชบัญญัตินั้น คณะผู้ต้องการที่ดินในบริเวณดังกล่าวนี้เป็นใครกันแน่ ที่ท่านสมาชิก
 พรรคแนวร่วมสังคมนิยมได้พูดไป กระผมก็มีความเห็นด้วยมากนะครับ อยากจะพิจารณา
 และก็แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมไปว่าผู้ที่ต้องการที่ดินนั้นเป็นประชาชนผู้ยากไร้ เป็น
 ประชาชนผู้ไม่มีที่ดินทำกินไม่มีบ้านเรือน ไม่มีที่อยู่อาศัยจริงหรือไม่ ที่ดินบริเวณดังกล่าว
 เจ้าของที่ดิน กระผมได้ทราบเป็นคราว ๆ ว่ามีเจ้าของนั้นอยู่ในกรุงเทพมหานคร นี้ก็มี
 มากมีรายชื่อ ซึ่งเจ้าของนั้นอยู่ในกรุงเทพ ฯ แต่ไปมีที่ดินอยู่ในบริเวณนั้น ซึ่งกระผม
 จะไม่ขอเอ่ยชื่อ อันนี้ก็เป็นที่น่าคิดมาก เพราะว่าถ้าเวเนคืนไปตกแก่มือเจ้าของที่ดิน
 ผู้ซึ่งมีศรีสุขอยู่แล้วก็น่าที่จะเกิดปัญหาไม่มีที่สิ้นสุด แทนที่ทางกองทัพเรือจะได้ใช้ประโยชน์
 ในที่ดินบริเวณดังกล่าว หรือว่าถ้าเวเนคืนแทนที่จะตกแก่ประชาชนผู้ยากไร้ ผู้ซึ่งควรจะมี
 ความเห็นใจกลั้วจะไปตกแก่เจ้าของที่ดินผู้ซึ่งมีศรีสุขอยู่แล้ว อันนี้เป็นสิ่งที่ไม่ว่าที่จะต้อง
 ทำอย่างยิ่ง กระผมได้ทราบอีกว่า ที่จังหวัดระยองและที่จังหวัดชลบุรีนั้นก็มีบางคนที่ดิน
 เป็นจำนวนมาก เป็นเจ้าที่ดินมีที่ดินเป็นหมื่น ๆ ไร่ อิทธิพลของเขาจะครอบคลุมมาถึง

ที่คิดบริเวณดังกล่าวหรือไม่ อันนี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจมากนะครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติได้พิจารณาถ้อยแถลงอย่างลึกซึ้งในปัญหานี้ ทางพรรคสังคมนิยมแห่ง
 ประเทศไทย โดยกระผมเอง ประยงค์ มุตสาร จังหวะโยธธรร ใด้ขึ้นมาพูดนี้ ทาง
 พรรคไม่ขัดข้องในการที่จะมีการปฏิรูปที่ดิน ในการที่จะสร้างความเสมอภาค
 ในการทำมาหากินแก่ประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ ไม่เฉพาะที่จังหวัดระยอง
 และชลบุรีเท่านั้น แต่ทุกหนทุกแห่ง เพราะปัญหาเรื่องการบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่ง
 เกิดเป็นปัญหาอยู่ในท้องที่เขตประดงตราเรือง หรือเขาสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
 หรือเกิดอยู่ในที่จังหวัดอุดรธานี จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ บริเวณขุนหาญ
 ก็คือ ไม่ใช่ความผิดของประชาชนชาวไทยของเรา แต่เป็นความผิดของระบบของ
 กฎเกณฑ์ของสังคมที่ทำให้ประชาชนผู้ยากไร้นั้นไม่มีที่ทำกิน จะต้องบุกรุกป่าสงวน
 เข้าไปนี้แหละครับเป็นสิ่งที่น่าคิดอย่างยิ่ง ทางพรรคมีนโยบายอย่างชัดเจนพรรค
 สังคมนิยมแห่งประเทศไทยในการที่จะปฏิรูปที่ดินในการที่จะสร้างเสมอภาคแก่
 ประชาชนในการทำมาหากิน ปัญหาที่แหละครับเป็นปัญหาที่จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้อง
 พิจารณา กระผมขอแย้งว่า ถ้าหากว่าเป็นการมันเฝ้ากันอย่างแน่น โดยท่านสมาชิก
 ทั้งสองสภานี้มั่นใจแล้วว่าฐานทัพอเมริกาและสหรัฐอเมริกาจะต้องถอนฐานทัพออกไป
 ภายใน ๑ ปี เอกราชขอขิปโดยและกับรูปถ่ายเหนือผืนดินในบริเวณสนามบินอู่ตะเภา
 จังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยองติดต่อกันนั้น จะกลับคืนมาเป็นของประชาชนชาวไทย
 อีกแล้วละก็ ปัญหานี้เป็นปัญหาเล็กน้ดเดียว เป็นปัญหาน้อยมากกว่าจะเวนคืนหรือ
 ไม่เวนคืน เพราะว่าผืนดินนี้ไม่ใช่ของกองทัพเรือและก็ไม่ใช่ของประชาชนคนไทยคน
 หนึ่ง แต่เป็นผืนดินของประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ ไม่ใช่คนไทยคนหนึ่ง จะไป
 หวงห้ามและกัหวงแหนไว้เพื่อตัวเองคนเดียวจะครอบครอง บรรพบุรุษได้รักษาผืนดิน
 แหงนี้ไว้ ได้หลังเสียดรักษาไว้ เป็นชาวบ้านบางระจันหรือที่ไหนก็ตาม เขาไม่ได้
 รักษาไว้เพื่อให้คนไทยคนหนึ่งไปครอบครองเพียงคนเดียว แต่รักษาไว้ให้ลูกหลาน
 ของเขาทั้งประเทศ คนไทยทั้งประเทศทำมาหากินร่วมกัน นี่แหละครับ เป็นปัญหา

ที่เราควรจะคิดว่า ที่ดินจะเวนคืนไปนี้ขอให้ท่านสมาชิกพิจารณาให้ดีกว่าจะเวนคืนไปให้
เอกชนผู้ที่มีศรีสุข หรือเวนคืนไปให้เพื่อสร้างความเสมอภาคให้กับประชาชนในการ
ทำมาหากินในบริเวณนั้น อันนี้แหละครับ ท่านคงจะตัดสินใจได้ กระผมขอแสดง
ความคิดเห็นเพียงเท่านี้ ขอบขอบคุณครับ

พลเรือเอก กมล สีตะกลิน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :

ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม พลเรือเอก กมล สีตะกลิน รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ใครขอเรียนชี้แจงเกี่ยวกับความเป็นมาของที่ดินรายนี้
สักนิดหนึ่ง เมื่อประมาณสัก ๓๐ ปีมาแล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอาจจะได้ทราบกรณี
X X ขอบแผนกตัดต้นไม้ในยุคนั้น ขอให้ผมต้องทำความเข้าใจก่อน เพราะว่ามันเกี่ยวพันครับ
ในยุคนั้นกองบินทหารเรือถูกยุบ แล้วต่อมาทางการยอมให้มีกองบินทหารเรือใหม่ เมื่อมี
กองบินทหารเรือใหม่ สถานที่เก่าคนอื่นเขาเอาไปยึดไว้หมดแล้ว ก็ต้องหาที่ใหม่ ก็ได้
เลือกบ้านอยู่ทะเลาะกันแหละครับ จะเป็นที่ตั้งของกองบินทหารเรือ ในขณะที่เดียวกัน
ทางการก็บอกว่าเรือรบที่จอดในแม่น้ำนั้น ออกไปข้างนอกเสียดีกว่า ประเด็นจะได้
ชื่อว่ากองทัพเรือแม่น้ำ ทางการก็มีนโยบายระยะแรกก็จะให้ไปอยู่ที่ป้อมพระจุลจอมเกล้า
ก็ไปไม่ได้ แต่แล้วระยะหลังก็มีนโยบายให้ไปอยู่สัตหีบให้หมด คำว่าให้อยู่สัตหีบให้
หมดนะมันผูกจ่ายหรือครับเรือไปจอดได้ แต่ที่นี้ทหารประจำเรือครอบครัวจะทำอย่างไร
เวลานี้เราก็แบ่งกัน เรือส่วนหนึ่งซึ่งเป็นเรือซ่อมก็อยู่ในกรุงเทพฯ เรือส่วนหนึ่งที่ใช้
งานได้ก็อยู่บางนา อีกส่วนหนึ่งอยู่สัตหีบ อีกส่วนหนึ่งก็ไปปฏิบัติทางภาคตะวันออก
และทางภาคใต้ สำหรับเรือที่มาซ่อมในกรุงเทพฯ นี้ อีก ๔ - ๕ ปี ก็มีการจะต้อง
ออกไปแล้ว ถ้าหากการสร้างสะพานข้ามคลองสาครเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปิคเข้าไม่ได้
เพราะฉะนั้นเรือที่จะมาซ่อมในกรุงเทพฯ ก็ต้องเปลี่ยนไปซ่อมที่ป้อมพระจุลจอมเกล้า
ซึ่งอยู่ในโครงการที่จะสร้างอุทหารเรือที่นั่น แล้วยังเรือเมื่อจะออกไปแล้ว จะไปพะ
ที่บางนาไม่ได้ จำนวนมากเหลือเกิน ซึ่งเวลานี้นำร่องของกรมเจ้าท่าทำกับนเหลือเกินว่า
เรือของกองทัพเรือจอดเต็มหมด ๒ ข้าง ตั้งแต่บางจากถึงบางนา เพราะฉะนั้น

เรือพวกนี้จำเป็นจะต้องไปอยู่ลัดหีบ ทางกองทัพเรือก็ได้ของงบประมาณจากรัฐบาล
 สร้างบ้านพักให้ข้าราชการกองเรือยุทธการในส่วนที่ลำเลียงไปอยู่ลัดหีบแล้ว เวลาถ้า
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไประยองไปทางถนนสุขุมวิทจนถึงลัดหีบ ได้ผู้ชายและทางขวามือ
 ที่ท่านเห็นเป็นบ้านหลัง ๆ นั้น นั้นเป็นบ้านของข้าราชการในกองเรือยุทธการซึ่งเวลานี้
 สร้างแล้วประมาณก็ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ กองทัพเรือก็คิดว่าถ้าไปกันหมดแล้ว จะต้อง
 สร้างบ้านขึ้นอีก จะเอาที่ที่ไหน จริงอยู่ที่ในเขตพระราชทานมีแยะ แต่เต็มไปค้ายเขา
 ก็เห็นที่อยู่ทางทิศตะวันตกของหมู่บ้านอุตะพานี่แหละครับ จะเป็นที่ย้ายเป็นที่อยู่ของ
 ครอบครัวข้าราชการในกองเรือยุทธการ ถ้าหากเรือในกองเรือยุทธการย้ายไปอยู่
 ลัดหีบหมดจะได้มีบ้านอยู่ ก็เนื่องด้วยเหตุนี้เกี่ยวกับกองบินทหารเรืออย่างหนึ่ง เกี่ยวกับ
 บ้านพักของข้าราชการอย่างหนึ่ง และนอกจากนั้นเวลานี้ก็เกิดมีข้าราชการทำเรือลัดหีบ
 เกิดขึ้นมาอีก ก็ไม่มีที่สร้างบ้านพักอีก ก็อาศัยที่นั่นแหละครับเป็นโครงการที่จะสร้าง
 บ้านพักอะไรต่าง ๆ จึงได้คิดต่อขอซื้อจากราษฎร ส่วนที่ผู้ไม่ขายก็จำเป็นจะต้องเวนคืน
 ตามที่เป็นเรื่องขณะนี้ และที่บอกว่าทหารเรือซื้อไปแล้วก็ไม่ได้เห็นทำอะไร ถ้าท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติสังเกตดูในแผนที่นั้นครับ จะไปสร้างได้อย่างไรครับ ที่ที่เวนคืนยังไม่ได้
 เต็มไปหมดเลยจะสร้างได้อย่างไร และประการสำคัญก็เกี่ยวกับงบประมาณครับ ของ
 งบประมาณได้มากก็ต้องทำไปตามงบประมาณที่ทางการได้รับ และอีกอย่างหนึ่งท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ ขอให้ท่านพิจารณาดูในแผนที่นั้นครับ จะเห็นที่แปลงใหญ่อยู่แปลงหนึ่งครับ
 ๔๕๐ ไร่ครับ ท่านรู้หรือไม่ว่าทางซ้ายมือในแผนที่ที่มีที่ดินที่มีเกินกว่า ๑๐๐ ไร่
 มี ๕ รายครับ ตั้งแต่ ๔๕๖ ไร่ ๓๕๐ ไร่ ๒๖๐ ไร่ ๒๐๐ ไร่ ๑๓๒ ไร่
 แล้วก็มีที่ดินขนาดปานกลางซึ่งเกินกว่า ๕๐ ถึง ๖๐ ไร่ อีก ๒๐ รายที่อยู่ในรายชื่อที่จะ
 ขอให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์อะไรนี้ ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 คิดดูครับ ถ้าเวนคืนกลับไปแล้ว ใครได้ประโยชน์ครับ กองทัพเรืออยากได้พื้นที่
 เพื่อสร้างบ้านให้ข้าราชการในกองเรือยุทธการอยู่ ซึ่งทางการมีนโยบายให้เขาไปอยู่
 ลัดหีบให้หมด ถ้าไม่ได้ที่เหล่านี้แล้ว เรือพวกนี้ก็ย้ายไม่ออกครับ ย้ายมาแล้วก็ไม่

จะอยู่กับที่ไหน จะให้คนอยู่ในเรือตลอดปีตลอดชาตินั้นอยู่ไม่ได้ครับ และในการต้อง
 จากลูกจากเมียไปแรมเดือนแรมปีนั้นก็เกินไปไม่ได้ครับ ค่ายเหตุนี้ผมใคร่ขอความกรุณา
 ท่านสมาชิกทั้งหลายใ้ช่วยกรุณาเห็นความจำเป็นของกองทัพเรือครับ เพราะทหารเรือ
 นะ ขอให้ท่านคิดคุณะครับ ถูกไล่ที่มาจนไม่รู้อะไรไปไหนแล้วครับ ก็นี้แหละครับมาอยู่
 แล้วก็ยังจะถูกไล่อีกครับ จะให้ทหารเรือไปอยู่ที่ไหนครับ ผมขอเรียนท่านนี้ครับ
 ขอบคุณครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน
 กระผมได้เรียนให้สถานีวิทยุทราบแล้วนะครับว่าที่ที่จะขอให้กลับคืนไปสู่เจ้าของเดิม นั้น
 หมายถึงเฉพาะที่ที่ซึ่งทางราชการไม่ได้ใช้ประโยชน์ ไม่ใช่ว่าจะเอาทั้งหมดที่เวนคืน
 กลับคืนไปสู่เจ้าของเดิมไม่ใช่อย่างนั้นครับ กระผมเห็นความจำเป็นของทางราชการ
 แคว่บางส่วนที่ไม่จำเป็นก็ขอคืนไปสู่เจ้าของเดิมเท่านั้น กระผมได้เรียนให้สถานีวิทยุ
 แล้วว่าที่ดินเหนือถนนสุขุมวิทด้านเหนือทางฝั่งของชลบุรีนั้น ไม่ได้เวนคืน ท่านผู้แทนที่
 มันแหงไป ทำไมไม่เวนคืนตรงนั้น เพราะอะไร กระผมได้เรียนแล้ว เพราะมีบางคน
 มีส่วนได้เสียอยู่สมัยนั้นเป็นรัฐมนตรีคนหนึ่งของรัฐบาลนั้น และพรรคพวกจึงไม่มีการเวนคืน
 ท่านประธานลองดูแผนที่มันแหงทางด้านเหนือของถนนสุขุมวิท ก็เมื่อทางด้านเหนือของ
 ถนนสุขุมวิททางด้านชลบุรีนั้นไม่มีการเวนคืน ก็เหตุไฉนมาเวนคืนทางด้านจังหวัดระยอง
 เพื่อประโยชน์อะไร โดยเฉพาะกระผมต้องการส่วนเหนือของถนนสุขุมวิททั้งหมด
 ซึ่งราษฎรได้อาศัยอยู่ ห้ามาหากินอยู่เป็นเวลาช้านาน ก็กลับคืนไปสู่เจ้าของเดิม
 เขาไป เวลาที่เสนาอวภพระราชาธิบดีอยู่ติดกันนั้นในคอนนั้น กระผมขอเพียงแคว่สามเหลี่ยม
 นิดเดียวตรงด้านสุดของแผนที่ซึ่งข้ามถนนไปก็ยังไม่ยอม ไม่มีเหตุผลเลยที่จะไม่ยอมครับ
 แคว่เสียงข้างมากเอาไปก็ไม่ได้ว่าอะไร และก็ท่านสมาชิกกล่าวว่าที่ดินอยู่ริมทะเล
 ที่จะทำสนามกอล์ฟนี้ กระผมมองดูแล้วเห็นจะไม่มีครับ เพราะว่าส่วนใหญ่เป็น
 ของกองทัพเรือไปแล้ว กระผมอยากจะเรียนให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ทราบข้อเท็จจริง
 ไว้ด้วยว่า สนามบินแห่งนี้สร้างด้วยการผลักดันของรัฐบาลอเมริกันเท่านั้นครับ ก่อน

พ.ศ. ๒๕๐๕ ที่เวลานี้เป็นเรือกสวนไถนาและดินโคลนเป็นป่าดิบ เป็นป่าแม่มัย
 ขบดแมนฮัตตันยังเป็นป่าอยู่นะครับ ในสมัยขบดแมนฮัตตันนั้น กระผมเป็นคนหนึ่งใน
 คณะรัฐบาลอยู่ด้วยเหมือนกัน กระผมทราบเรื่องนี้ดี และกระผมอยู่ในจังหวัดนี้ เป็นป่าดิบ
 และไม่มีใครคิดที่จะมาทำสนามบินหรือเป็นสถานที่ราชการ เพิ่งมาทำเป็นสนามบิน
 โดยหลังสงครามอินโดจีนเกิดขึ้น และที่สนามบินนี้สร้างด้วยเงินของรัฐบาลอเมริกัน
 ทั้งสิ้นครับ เท่าที่กระผมทราบรัฐบาลไทยเพียงแต่จ่ายเงินซื้อที่ดินบางส่วนเท่านั้น กระผม
 จะเรียนให้ประธานทราบด้วยว่า อุทยานนี้เป็นตำบลหนึ่งมีประชาชนประมาณ ๑๕๐
 ครอบครัวทางราชการได้พยายาม ไม่ใช่ทางราชการ คือทางเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล
 ได้พยายามบังคับซื้อ เชื้อซื้อที่ดินรายนี้เป็นราคาถูกเอามาขายให้รัฐบาล และพวกนี้แหละ
 ต้องอพยพไปอยู่ที่อื่น ในตอนหลังนี้กระผมได้ขอร้องเขาว่า ไหน ๆ ทางราชการต้องการ
 จะให้สนามบินเป็นที่ปลอดภัยโดยสมบูรณ์เขาควรอพยพไปอยู่ที่อื่นเราจะหาที่ให้ กระผม
 กับทางจังหวัดก็ได้หาที่ให้ส่วนหนึ่งเวลานี้เขาไปอยู่กันจึกที่ให้โดยเงินของกองบัญชา
 การทหารสูงสุดล้านกว่าบาท ก็เอาไปจึกที่ให้อยู่คนละ ๑๐๐ ตารางวา ประมาณ ๑๕๐
 ครอบครัว คนเหล่านี้ไม่มีที่ทำกิน เพราะก่อนนี้เขาอาศัยที่เหล่านี้ทำกินอยู่ แต่เมื่อเป็น
 สนามบินไปแล้วก็หมดที่ทำกิน เขาก็มาร้องเรียนต่อสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งก็ไม่ทราบว่า
 จะหาที่ให้เขาจะครับ เขาเดินขบวนมา เมื่อไม่นานมานี้เอง แต่อย่างไรก็ตาม
 ที่นี้ครับ ที่ดินเหนือของถนนสุขุมวิทนั้น อย่างน้อยกระผมคิดว่าควรจะคืนให้
 เจ้าของเดิมเขาไป เพราะทางราชการไม่ได้ทำอะไรเลยและเวลานี้มีคนอยู่ประมาณ
 หมื่นคนนะครับ ถ้าจะเอากันจริง ๆ พวกนี้ต้องอพยพไปหมดหมื่นคน จริง เมื่อทหาร
 อเมริกันถอนไปหมดแล้ว การทำมาหากินก็ต้องเดือดร้อน ก็จะต้องทยอยกลับไปสู่
 บ้านเมืองเดิมของตัว แต่ไม่ใช่ขณะนี้ต้องใช้เวลาพอสมควร รัฐบาลจะหาที่อยู่หรือ
 หางานให้ทำแค่ไหนนั้น กระผมยังไม่ทราบแต่ว่าเขามียูจำนวนถึง ๑ หมื่นคนซึ่งถ้า
 ทางราชการบอกต้องออกไป เขาต้องออกครับ เพราะว่าเมื่อออกกฎหมายเวนคืนไปแล้ว
 ที่ดินทั้งหมดก็เป็นของรัฐบาล แต่เมื่อไม่ได้ใช้สนามบินนี้มีเพียงหนึ่งของภาคไม่ถึง

ครึ่งของแผนที่เป็นบริเวณของสนามบินไม่ถึงครึ่งครับ แต่กว้างใหญ่ไพศาลมโหฬาร จะใช้เงินสร้างอีกเท่าไรกระผมก็ไม่ทราบแน่ ถ้าจะสร้างให้เต็มเนื้อที่ทั้งหมด ที่ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมกล่าวว่ามีที่ดินรายหนึ่งมีที่ดินถึง ๔๕๐ ไร่ ซึ่ง กระผมเคยแผนที่ก็อาจจะจริง แต่กระผมก็ไม่ทราบเพราะอันนี้อยู่ทางบ้านชลบุรี อันนี้กระผมคิดว่าไม่เป็นปัญหาครับ ถ้าทางราชการจะใช้หรือต้องการใช้ กระผม ในฐานะผู้เสนอกฎหมายนี่ยินดีเหมือนกันว่าพิจารณาให้ความเป็นธรรมตามสมควร แต่ ว่าอันไหนที่ไม่จำเป็น อย่างเหนือถนนสุขุมวิทนี่ตัดทิ้งไปก็เป็นระยะทางซึ่งเป็น เส้นตรงเดียวกันหมดไม่มีอะไรเสียหายแล้วไปแหงไว้ทำไม ทำไมไม่เอาของเหนือ ถนนสุขุมวิทที่ถนนชลบุรีเสียด้วยเล่า ก็ไม่ได้เอา นี่ก็ว่าความไม่เป็นธรรมของการ เสนอกฎหมายนี้มาตั้งแต่ออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืนแล้ว ซึ่งเมื่อมาถึงสภานี้ก็มีทาง จะแก้ไขอย่างไรได้ ก็ต้องปล่อยให้ตามแหง ๆ เว้า ๆ อย่างนี้ กระผมคิดว่า อย่างนี้ครับ ท่านประธาน ถ้ารัฐบาลจะมาประเมินประเมินกันระหว่างผู้เสนอกับรัฐบาล ว่าตรงไหนควรจะคืนเขาไปส่วนหนึ่งที่มันไม่จำเป็นจริง ๆ ให้เขาไปเถอะไม่ต้อง เสียเงินด้วย ถ้าเขาได้รับเงินไปแล้วก็คืนให้เขาไป ก็เท่านั้นเองครับ เขาไม่ต้องการ ที่จะให้ทางรัฐบาลนี้กระอักกระอ่วนว่าตรงนี้เป็นของรัฐบาล ตรงนี้ไม่ใช่ มันเป็นเกาะ เป็นแก่งอยู่ในบริเวณของรัฐบาลที่ครอบครองอยู่ไม่ต้องถกเถียงกัน ต้องการแต่ว่า อันไหนซึ่งสมควรจะคืนให้เขาไปโดยมีเหตุผลก็คืนไป อันนี้เราทุกคนในชั้นกรรมาธิการ ได้แล้วก็เขียนได้ครับ เพื่อที่จะไม่ให้เป็นการเสื่อมเสียหรือเสียหายแก่ทางราชการ เพราะว่าทุกคนก็ต้องรักชาติละครับและที่กระผมเสนอมานี้ก็ไม่ใช่ว่ารู้จักกับเจ้าของที่ดิน รายใดรายหนึ่งที่ไหน แต่เขาเรียกร้องที่จะต้องการว่าอันไหนไม่จำเป็นก็ให้เขา ทำมาหากินต่อไปเดี๋ยวอาจจะมีส่วนมะพร้าวสัก ๒๐ ไร่ ๓๐ ไร่ ทำอูร์ธบ้าง ทำร้านค้า บ้าง ไม่ใช่ขายทุนอะไร แต่ว่าบางคนอาจจะเป็นกระผมก็ไม่ทราบนะครับ แต่บางคน อาจจะไม่ใช่คนในท้องถิ่นก็ได้ ซึ่งเป็นของธรรมดาเพราะว่าเมื่อที่ไหนเจริญคนก็ พยายามจะหาที่ไว้ แต่อันนี้ไม่เป็นปัญหาหรอกครับ ถ้ากฎหมายที่ดินซึ่งสภาฯกำลัง

พิจารณาอยู่ได้ออกมาจะมีเกินจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎหมายไม่ได้หรอกครับ ต้องขายคืน
กระผมเองก็เสนอไว้แล้วว่าต้องขายคืนภายใน ๓ ปี ถ้ามีที่เพื่ออยู่นี้ก็ ๕ ไร่ ที่เกษตรก็
๕๐ ไร่ เราแก้ไขในเรื่องนายทุนนั้นได้อย่าง ๘๕๐ ไร่ที่ไม่มีทางหรอกครับถึงไม่เวนคืน
ก็ต้องขายให้คนอื่นไป ถ้าไม่มีการเวนคืนนะครับ แต่กระผมคิดว่าอันนี้ไม่เป็นปัญหา
นะครับ เราเจรจาด้วยกันเหตุสมควรครับ ก็คงจะเรียบร้อยไปได้

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านผู้เป็นประธานครับ ผม อุทัย
พิมพ์ใจชน ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี ดังกักพรรคประชาธิปัตย์ อยากจะกราบเรียน
ท่านประธานเพื่อให้เพื่อนสมาชิกที่โศกเศร้าขึ้นมาตั้งข้อสังเกต หรือว่าตั้งข้อโต้แย้งกฎหมาย
ฉบับนี้เพื่อเป็นที่เข้าใจที่จะเกิดประโยชน์ในงานที่เราจะผ่านสภาไปในวันนี้ครับ คือ
ผมอยากจะกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า ที่จะมีผู้แทนท่านหนึ่งจากจังหวัดทาง
ภาคเหนือพูดในทำนองว่าเรานี้กำลังจะเวนคืนเอาที่ดินหลวงมาแจกราษฎร หรือว่าเอา
มาให้ราษฎรแบ่งกันทำซึ่งไม่เกิดความเป็นธรรมนั้นนะ ผมขอกราบเรียนท่านประธาน
ให้ทราบว่าความจริงที่ตรงนี้ราษฎรยังครอบครองอยู่ครับ ยังครอบครองอยู่ ทำกิน
อยู่ทุกวันนี้ แล้วเขากำลังตกอกตกใจว่าทางราชการนี้จะไล่เขาไปเพราะมีกฎหมาย
ให้ไล่แล้ว แต่เนื่องจากว่ากฎหมายเวนคืนนั้นจะไล่ทันทีไม่ได้ มีกรรมวิธี
หลายอย่าง มีการตั้งอนุญาโตตุลาการและในขณะที่อนุญาโตตุลาการกำลังทำงาน
อย่างลำบากใจอย่างที่สุด เพราะที่ทางราชการให้ไร่ละ ๑,๕๐๐ บาทก็มี ๕,๐๐๐
บาทก็มี แต่ความเข้มแข็งที่ตรงนั้นราคาถึง ๘ หมื่นบาทและ ๑ แสนกว่าบาท ผมเอง
ได้รับแต่งตั้งจากราษฎรให้เป็นอนุญาโตตุลาการ บางราย แต่ก็เสนอชื่อไปแล้วจนถึงนี้
ก็ยังไม่ได้รับเรียกเข้าไปเพื่อจะเข้าไปประเมินประเมินกัน แสดงให้เห็นว่าที่ตรงนั้น
ถวากราษฎรจะอพยพออกไปไม่ได้ ผมก็ไม่ทราบว่ามีอีกกี่ปีจะสำเร็จซึ่งเวลานี้จะเรียกว่า
เป็นที่หลวง ก็เป็นโดยกฎหมายทั้งนั้น แต่ถ้าไปอยู่ในพื้นที่แล้วบางแห่งจริงครับ มี
เรือบินจอด มีลานบิน บางแห่งจริงครับ มีอาคารของทางราชการ แถวหลาย ๆ แห่ง
ยังเป็นห้องแถวราษฎรอยู่ แล้วพวกนี้กำลังตกอกตกใจครับว่าเขาจะไปอยู่ที่ไหน

การที่เรายกเลิกกฎหมายฉบับนี้มัน ไม่ใช่เอาที่หลวงมาแจกราษฎรนะครับ แต่เป็นว่าที่
 ที่หลวงจะเอาที่ราษฎรนะเราเปลี่ยนใจจะไม่เอาแล้ว โดยกฎหมายฉบับนี้ และเราจะ
 เอาเท่าที่จำเป็นจริง ๆ ซึ่งถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยใหม่จะรับ
 จะมองข้อเท็จจริง ความจำเป็นของประชาชนปัจจุบัน สถานการณ์ของประเทศท่าน
 ก็น่าจะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไปและตรงที่ท่านอ้างว่า ตรงใดตรงหนึ่งเป็นอาคาร
 ของทหารที่สร้างไว้แล้ว เป็นที่จำเป็นต้องใช้สนามบิน ท่านก็แปรญัตติเข้ามาได้ว่า
 ตรงไหนที่จะเอาไว้ก็เอาไว้ได้ ท่านผู้เป็นประธานครับ และอีกประการหนึ่งนั้นนะ
 เมื่อกฎหมายฉบับนี้ยกเลิกไปแล้ว ที่เป็นหลวงโดยอัตโนมัติครับ ที่ที่ใดไหนมาแล้ว
 เป็นที่หลวง หลวงยังเป็นเจ้าของอยู่ แต่เราเปิดโอกาสให้ราษฎรนะครับ มาร้องขอ
 เอาคืนไปได้ นี่ความสำคัญมันอยู่ตรงนี้ คนที่ออกไปแล้วมาร้องขอได้ แต่คนที่ยังไม่ออก
 นะครับ เขาก็ร้องขอแล้วอยู่ใต้พื้นที่ โดยที่เป็นที่ของเขตอยู่แล้ว ไม่ใช่คนอื่นจะเข้ามา
 ครอบครับ ที่เพื่อนสมาชิกบางจังหวัดเขาใจว่าจะไปพวคนายทุนเข้ามาจะรับ ก็คนที่
 อยู่ปัจจุบันนั้นละครับเขาจะได้มีโอกาสอยู่โดยไม่ต้องออกไป ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออก
 ทันทีช่วยเขาให้มีที่ทำการทันที แต่ที่นี้เพื่อนสมาชิกบางท่านบางจังหวัดนะครับที่ได้บอกว่า
 มีโครงการจะจัดที่ดินงายชนิดเดียว อะไรอะไรนะครับ วิธีที่ง่ายกว่าที่ท่านได้แสดงมา
 ก็คือว่า ยกกฎหมายฉบับนี้ให้ละครับ ที่ดินจะเป็นของชาวบ้านทันที นี่ง่ายที่สุดครับเห็น
 อยู่เพียงที่ว่าเราผ่านไปเท่านั้น ท่านประธานครับ ผมจะกราบเรียนเพิ่มเติมอีกว่า
 รัฐบาลนี้นะครับเท่าที่ฟังก็ใจกล้าครับ ใจกล้าในหลายเรื่อง อย่างการใช้เงิน ๒,๕๐๐
 ล้านบาทก็ควักออกจากเงินคงคลังซึ่งเป็นเงินที่ที่หวงแหนหนักหนา ท่านก็ยังใจกล้า
 ว่าเราทำได้ คว้ากันเอาไปพัฒนาเออะแยะมากมาย เพียงแต่ท่านจะใจกล้าแบบว่า
 เราทำได้ ที่ดินที่เอามาจากราษฎรสด ๆ ร้อน ๆ นี้เราจะคืนให้ โดยที่ราษฎรบางส่วน
 ที่นี้เขาก็เห็นใจว่าที่หลวงได้ลงทุนทำเป็นสนามบินไปแล้วอะไรแล้ว นี่เขาคงไม่เอา
 มันเป็นไปไม่ได้ หรือทางราชการจำเป็นจะเอาไว้ก็มาซื้อค้แผนที่แปรญัตติเอาไว้ได้ แต่
 อย่าได้เอาจนกระทั่งสูญทุกทุกตา เอาความปลื้ดภัยทหารฝรั่ง ฝรั่งนะชู้ก็ลัครับ

แคะกินน้ำยังกินไม่ได้เลยครับ น้ำเมืองไทยนี่ละครับ น้ำที่เราว่าสะอาดแล้ว กินไม่ได้
 โน่นแน่ครับ ต้องสั่งจากเมืองนอกเขามา กิน น้ำกั้นน้ำดีตราโล่ชวามา เบ็ด ไก่ ที่
 เขามาอยู่ในเมืองเราเราอย่าเข้าใจว่า เขาจะมากินไก่ กินไข่ไก่บ้านเราให้
 เศรษฐกิจให้มันดีขึ้นละครับ ขนใส่เรือมาทั้งนั้นละครับ คนแถวนั้นไม่ได้ขายเป็ดขายไก่
 ให้ทหารแถวนั้นกินหรอกครับ ความซีกตัวของฝรั่งนี่ละครับถึงได้เวนคืนที่ดินเสียสละลูก
 ลูกตา แล้วทหารเรือจริง ๆ นะครับ ผมขอกราบเรียนให้ทราบ ถูกยิ้มมือครับ ถูกยิ้มมือ
 ว่าเป็นที่โชพหารเรือครับ ความจริงทหารอากาศอเมริกันใช้เป็นส่วนใหญ่ ที่ทหารเรือมี
 มากมาย ทางฝั่งทะเลตะวันตกแล้วครอบครัวที่ร่ำรวยนี่ละครับ ก็เป็นพวกลูกหลาน
 ทหารเรือทั้งนั้นละครับ พวกนี้เกิดที่นั่นครับ เกิดที่นั่นอยู่ที่นั่น เกษัตริ์ทหารเป็นทหารเรือ
 อยู่ที่นั่นนะครับ พ่อแม่เขาก็กำลังจะสูญเสียที่ดินไป เขาก็จะขอที่ดินพวกนี้คืน นี่ละครับ
 ท่านผู้เป็นประธานครับ ผมถึงขอกราบเรียนให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบอีกครั้งหนึ่งว่า
 เราไม่ได้เอาที่ดินนั้นละครับ เราเอาที่ราษฎรนี่ละครับคืนราษฎรเขาไปนี่ประการหนึ่ง
 ประการที่สองความจำเป็นทางทหารเรือราชการที่ลงทุนไปแล้วตรงใจที่ยังจำเป็นอยู่นี่
 ละครับ เรายังเปิดโอกาสที่จะให้ทหารกันเอาไว้ได้เท่าที่จำเป็นจริง ๆ มีทางทำได้
 ความเสียหายของทางราชการจะไม่เสียหายจนเกินไปนัก แล้วราษฎรก็จะได้ที่ทำกิน
 ผมคิดว่าอันนี้ละครับมันจะเกิดประโยชน์ทั้งทางรัฐบาลเอง เพื่อเป็นไปตามสถานการณ
 ของประเทศ ความเรียกร้องของประชาชน และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนตาม
 ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการต้องการที่ดิน ที่ลัดทิ่มยังมีปัญหาอีกมากนะครับ
 ท่านผู้เป็นประธานครับ กระผมจะขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
 เสียเลยนะครับว่า ไม่ใช่เฉพาะผืนนี้ผืนเดียวละครับ ถ้าผืนนี้ท่านทำได้ โอกาส
 ผ่อนคลายผืนอื่นยังมีอีกนะครับ ผมขอกราบเรียนให้ทราบว่ายังมีอีกมากนะครับที่เป็น
 คุปสรรคแก่ชาวบ้าน ท่านได้แสดงน้ำใจเด็กครับว่าทางกลาโหม ทางราชการนี้ครับ
 มีความเห็นใจละก็ ผมก็เชื่อว่าการเจรจาในเรื่องอื่นที่มีปัญหาจะตามมานะคงจะง่ายเข้า
 มีความเห็นอกเห็นใจกันมากขึ้น เพราะเวลานี้เราเข้าใจว่าขึ้นชื่อว่าทหารทุกอย่างไร

ก็เป็นอย่างนั้น นี่ละครับชวามานลำบาใจเหลือเกิน ทหารในยุคใหม่ี่ละครับ รัฐธรรมนูญ
 เขียนไว้ว่าการใช้ทหารนอกจากใช้ในการรบแล้ว ยังจะใช้เพื่อการพัฒนาประเทศด้วย
 นี่ละครับในรัฐธรรมนูญเองก็สอดคล้อง ถ้าท่านจะหันไป ทหารมามอง เล็งในที่ทำกินอย่างมอง
 แต่ในค่านการยุทธการรบอย่างเคียวละก็ ผมเชื่อว่า จะเกิดประโยชน์ทั้งสองฝ่ายละครับ
 ทั้งสภาเองก็ว่ามีประโยชน์ที่ว่ากฎหมายเวนคืนเพื่อนสมาชิกครับ การที่เขากำหนดว่า
 ทางราชการนี้จะเอาที่ดินราษฎรมาให้อยอมต้องมาเวนคืนเพื่ออะไร เพราะเขาต้องการ
 ความคุ้มครองจากผู้แทนของเขาว่าฝ่ายบริหารจะเอาที่ดินของเขาไปง่าย ๆ ไม่ได้นะ
 เป็นสิ่งที่เขาห่วงแทน เขาหักล้างต่างพงมา เป็นสิ่งของที่ต้องตกถึงลูกถึงหลาน ถ้าหลวง
 จะเอาไปถ้าทางการจะเอาไปนี้ ขอให้ผู้แทนให้ความคุ้มครองเขาค้วย ให้คำวินิจฉัยให้ที่
 ที่สุดก่อนที่จะให้ทางหลวงเขาไป นี่ละครับกฎหมายเวนคืนถึงได้เข้าสภาเพราะเหตุ
 อย่างนี้ และค้วยเมื่อความจำเป็นอย่างนี้เกิดขึ้น ผมจึงขอให้เพื่อนสมาชิกได้เห็นใจเกิด
 ครับว่า ทางทหารเองไม่มีความจำเป็นถึงขนาดนั้นหรอกครับ ผมเห็นค้วยสายตาแล้วละ
 ครับ ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

นสส. วิรัช วัฒนไกร (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผม นายวิรัช วัฒนไกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัด
 พรรคชาติไทย การอภิปรายของท่านผู้มีเกียรติก็มานพอสมควรแล้ว กระผมเห็นว่าสมควร
 บิดการอภิปรายได้แล้วเพื่อขอมติที่ประชุมขอผู้รับรองค้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไปรคนึงได้ครับ ยังมีท่านผู้ใดขอเปิดใหม่
 ครับ ความจริงก็อภิปรายกันมากกว้างขวางแล้ว คุณวิรัช ขอเลิกหรือครับ

นายวิรัช กุฑมาศ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผม นายวิรัช กุฑมาศ ส.ส. จังหวัดขอนแก่นแห่งพรรคพลังใหม่ สำหรับ
 เรื่องนี้ละครับเป็นเรื่องที่ต้องมีการศึกษารายละเอียดมากกว่านี้ เพราะกระผมไม่แน่ใจ
 ว่าสภานี้จะเข้าใจเรื่องนี้อย่างแน่นอนควรจะต้งมีการดูสถานที่ที่กำลังพูดถึงกันอยู่ค้วย

กระผมใครขอเสนอให้ตั้งกรรมมาธิการวิสามัญศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะครับ ก่อนรับ
หลักการ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่เขาขอเสนอปิดอภิปรายแล้วนะครับ

นายวิรัช กุฑมัท (ขอนแก่น) : ขอเสนอเป็นผู้ตัดก็ได้ครับ

จาสิบ เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ขอเสนอเปิด

ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งซีครับ ผู้ตัดก็ขอผู้ตัดนี้ละครับ

เห็นจะไม่ได้ใครขอเสนอเปิดครับ

นายวิรัช เสวมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ก่อนที่จะขอเปิด ผมอยากจะความกรุณาท่านผู้ขอปิดนี้ขอให้อ่อนน้อมครับ ขอความ
กรุณาเถิดครับ เพราะเรื่องนี้เรากำลังสนใจไม่ได้เลยครับ หันใจจริง ๆ ครับ
เรื่องนี้ เราต้องการยืนอยู่ข้างประชาชนแต่เราไม่รู้ว่าจะฝ่ายไหนดี ฝ่ายไหนถูก
เพราะฉะนั้นขอความกรุณาจากท่านก่อน ถ้าท่านไม่ก่อนผมก็จะขอเสนอเปิด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองครับ ขอเปิดครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติครับท่านผู้ใดเห็นสมควร
ให้เปิดอภิปรายต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปิดการอภิปราย
ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อเสนอของคุณวิรัช ผมก็อยากจะขอ
ปรึกษา ขอมติที่ประชุม ว่าข้อเสนอของคุณวิรัชก็หมายความว่าก่อนที่จะมีการลงมติ มี
มติประการใดให้ส่งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาคำศึกษาเรื่องนี้เสียก่อนจากทางจะมี

ข้อคิดเห็นอะไรไหมครับ คุณอุทัยเชิญครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : คืออย่างนี้ครับท่านผู้เป็นประธานครับ ความเห็นของเพื่อนสมาชิกพรรคพลังใหม่ ก็มีประโยชน์มากนะครับ ถ้าหากว่าสถานีเป็นที่สงสัยนั้นะครับ เขามีข้อบังคับให้ตั้งกรรมการเพื่อพิจารณาก่อนรับหลักการได้ ก็เป็นเรื่องที่อยู่ครับ แต่กระผมคิดว่าอย่างนี้ครับ เรื่องทั้งหลายนั้นะครับ ทหารก็ประจักษ์ดีอยู่แล้วประการหนึ่ง ประการที่สอง ที่ฝ่ายผู้เสนอร่างกฎหมายนี้เข้ามาที่นั้นะครับ เมื่อเข้านี้ทางเจ้าหน้าที่ของสภาได้แจกแผนที่กฎหมายเกาเมาพอจะเห็นรูปร่างที่ดินพอสมควรก็พอจะเข้าใจพอสมควรครับ ที่นี้โดยหลักการแล้วนี้ ถ้าวันนี้เรารับหลักการไปแล้ว เพื่อให้งานนี้เร็ว เข้าผมเข้าใจว่าในชั้นกรรมาธิการนี้แหละครับ คงจะทำความเข้าใจกันได้ ในการที่จะไปดูสถานที่อะไรต่าง ๆ นี้ เพราะว่าผมเชื่อว่าถ้าเรารับหลักการไปแล้ว ทหารก็ต้องสงวนไว้บางส่วนเป็นแน่ ก็คงไปตกลงกันในชั้นกรรมาธิการได้ครับ ผมคิดว่าอย่างนั้นะครับ ผมคิดว่าเพื่อให้ความรวดเร็วในการทำงานของสภาพอสมควร คือเวลานั้นะครับ ผมอยากที่จะทราบเรียนท่านประธานว่า รัฐบาลเองหลายเรื่องครับ ก็รับกฎหมายไปพิจารณาก่อนนะครับ เราเองสภาซึ่งกำลังจะทำในสิ่งที่เราพอจะทำได้ ก็จะรับไปทำก่อนในนามของสภานี้ผมว่าจะทำให้งานช้านะครับ ผมเรียนด้วยความเคารพอย่างนี้แหละครับ อยากให้รับหลักการเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิรัชว่าอย่างไรครับ เชิญครับ

นายวิรัช กุฑมศาสตร์ (ขอนแก่น) : คือตามข้อบังคับข้อ ๗๕ นะครับ สภาอาจจะตั้งคณะกรรมาธิการเพื่อให้พิจารณากิจกรรม กระทำกิจการใด ๆ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องอื่นใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามข้อบังคับก็ได้ครับ ที่นี้ทางเจ้าของร่างขอรอง

นายวิรัช กุฑมศาสตร์ (ขอนแก่น) : ก็กระผมอยากจะประนีประนอมกับเจ้าของร่างครั้งนี้ครับ คือพรรคหลายพรรค สมาชิกหลายคน ไม่ทราบข้อเท็จจริง

ที่ถูกต้องแน่นอนว่า เป็นเรื่องอย่างใดบ้าง ควรจะได้มีคนไปศึกษาสถานที่และกัณหา
รายงานให้เราทราบว่า อะไรถูกอะไรผิดกันแน่ระดับ ก็ถึงได้เสนอความคิด
เป็นกลาง สำหรับประนีประนอมขึ้นมา ก็ควรจะได้มีคณะกรรมการไปศึกษาเรื่องนี้
โดยเฉพาะ แล้วก็รายงานต่อสภาที่ว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร ซึ่งก็เคยทำกันหลายครั้ง
กระผมเข้าใจว่าคงไม่ช้าเกินไป เราจะได้ตัดสินใจที่ถูกต้องแน่นอนยิ่งขึ้นครับ ท่านผู้
เสนออีกท่านหนึ่งยังไม่ได้ออกความเห็น คือ คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ อยากจะขอฟัง
ความเห็นของคุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ด้วยครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ครับ เพราะว่าอาศัยเวลาปรึกษา
นึกเดียว ผมปรึกษาคุณเสวตรอยู่นะครับ โดยถ้าหากว่าเพื่อนสมาชิกต้องการอย่างนั้น
นะครับและก็เพื่อเกิดความรอบคอบก็เป็นเรื่องดี เมื่อเป็นเรื่องก็อย่างนั้นะครับ
ถ้าจะตั้ง กระผมคิดว่าคงจะไม่ขัดข้องนะครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติครับ เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน
ที่ประชุมนี้จะขัดข้องไหมครับ ตามข้อเสนอของคุณวิรัชให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณา
ก่อนลงมติรับหลักการถ้าไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ก็จะถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย

ผมจะขอมติครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณวิรัช กรุณา
พรรคพลังใหม่ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือโหวตออกเสียง
ลงมติกันเดี๋ยวนี้

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ยังไม่ถามที่ประชุมเลยว่า
มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ โหวตแล้วครับ

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณวิรัช โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๑ คน)

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน
ไมค์ของครับ ๒ ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฝ่ายรัฐบาล ๒ ท่าน รวมทั้งหมวกก็
๒๓ ท่าน แล้วก็ประธานคณะกรรมการก็ไปคั่นเองก็แล้วกันว่าจะไปวันไหน
เมื่อไร

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ เพียงแต่ว่า
กระผมอยากจะขอเสนอเรื่องกรรมาธิการนี้เท่านั้นครับ ในจำนวนที่ว่ามีคณะ
กรรมาธิการการทหาร กระผมก็เห็นด้วยว่าควรจะไปดูเรื่องนี้ เห็นด้วยทุกประการ
และให้เจ้าของร่างเข้าไปร่วมด้วย ให้ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลเห็นด้วย กระผมขอเรียกว่า
ยังมี ส.ส. ผู้ซึ่งจังหวัดของเขาไม่มีที่กินทหารในทำนองนี้อยู่ด้วย กระผมอยาก
จะขอให้สภานี้ได้พิจารณาถึงบุคคล ถึง ส.ส. ที่ในจังหวัดของเขาไม่มีที่กินทหารใน
ทำนองนี้อยู่ด้วย เพื่อเขาจะได้ไปศึกษาและนำมาใช้ด้วย กระผมขอเสนอ
เป็นอย่างนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีแล้วครับ ขอดูรีกับระยอง
ส่วนจังหวัดอื่นจะกว้างใหญ่ไพศาลไปครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : มันไม่กว้างครับท่านประธาน
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเฉพาะแต่ที่มีปัญหานี้ก็แล้วกันครับ
เรื่องก็เสร็จไปแล้วครับ เชิญคุณเสวตร

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน
ของทางรัฐบาล ๒ ท่านยังไม่เห็นประกาศชื่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้รัฐบาลเสนอชื่อ ท่านรัฐมนตรี
จะไปเองหรืออย่างไร

พลตรี ประมาณ อภิเวกสาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
กระผมขอเสนอรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม แล้วก็นายปิยะ อังกิมันท์

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ กระผม
อุทัย พิมพ์ใจชน ผู้แทนจังหวัดชลบุรี กระผมอยากจะช่วยท่านรัฐมนตรีครับ คือ
อย่างนี้ครับ กฎหมายเวนคืนฉบับที่แล้วที่เวนคืนที่ดินแปลงนั้นะครับ เขามองว่าให้
ผู้บังคับการทหารเรือสัคดีเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์อันนี้ เพราะฉะนั้น
ถ้าเจ้าหน้าที่รัฐบาลที่จะตั้งรวมไปนี้ กระผมคิดว่าผู้บังคับการทหารเรือสัคดีนั้นละครับ
เป็นเจ้าหน้าที่รัฐบาลจะใกล้ชิดที่สุด กระผมเสนอให้ท่านหนึ่งนะครับ เพื่อประโยชน์
ครับ ขอบคุณมากครับ

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ
ที่ท่านประธานถามเมื่อก็ยังคงคุมเค็หรือ อยู่หรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมบอกแล้วนี้ นามสกุลไม่คง
ผู้ที่เห็นด้วยมี ๗๖ เสียง ไม่เห็นด้วยมี ๖๐ เสียง เป็นอันว่าที่ประชุม
นี้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของคุณวิรัช จะตั้งกรรมการอะไรครับคุณวิรัช

นายวิรัช กุฑมาศ (ขอนแก่น) : กระผมขอกราบเรียนเสนอ
ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิรัช เสนอตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญจำนวน ๑๕ ท่าน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นเชิญคุณอุคร

นายอุคร ทองน้อย (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
อุคร ทองน้อย กระผมขอเสนอตั้งกรรมการวิสามัญชุดการทหารซึ่งมีอยู่ที่สถานีแล้ว
และถ้าจะเอาผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติเขาไปร่วมด้วยก็จะเป็นการดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอุคร เสนอกรรมการวิสามัญชุด
การทหาร โดยให้เจ้าของร่างรวมไปด้วย คุณวิรัชว่าอย่างไร

นายวิรัช กุฑมาศ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
รู้สึกทราขอเสนอของคุณสุรกร ทองน้อย เป็นข้อเสนอที่เหมาะสม กระผมขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เอาเป็นว่า สภานี้เห็นสมควร
ส่ง

นายสุนทร ยิงนคร (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานครับ ทาง
ท่านสมาชิกที่จะให้ตั้งกรรมาธิการฝ่ายการทหารเป็นคณะกรรมการ แล้วก็มีผู้ยื่นอีก
๒ ท่าน คือคุณอุทัย กับท่านเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ที่นี้กระผมก็อยากจะให้
ทางเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลรวมไปด้วยสัก ๒ ท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือว่าที่เวลานั้นเป็นหลักการนะครับ
กรรมาธิการฝ่ายทหารแล้วเจ้าของร่างรวมไปด้วย ผมคิดว่าที่ประชุมนี้คงจะไม่
ขัดข้องที่จะให้เจ้าหน้าที่รัฐบาลรวมไปด้วย ในฐานะผู้ขอเท็จจริงก็ดู คุณเสวตร
ว่าอย่างไร

พลตรี ประมาณ อธิเวรศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ผมขอให้ตั้งเสนาธิการทหารเรือ กับผู้บังคับการทหารเรือสักหีบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ตามขอแนะนำของคุณอุทัย และก็
เสนาธิการทหารเรือ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผมแคล้ว
นรปติ นะครับ กระผมแคล้ว นรปติ นี้เป็นกรรมาธิการการทหารซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่
ในการนี้ กระผมขอกราบเรียนตามท่านประธานว่าในการที่ให้เพิ่มคณะทหารเพื่อร่วมไป
ด้วยสัก ๒ นายนี้ กระผมขอกราบเรียนตามว่า ในการปฏิบัติการของคณะกรรมการ
นั้นบางที่มีข้อสงสัยว่าควรที่จะเขียนรายงานอย่างนั้นหรืออย่างไร บางทีเราก็อาจจะ
มีข้อซึ่งต้องไข่มติกันนะครับ กระผมขอเรียนตามท่านประธานเพื่ออย่าความเข้าใจ
เสียก่อนว่าก่อนที่คณะกรรมการการทหารจะปฏิบัติงานเพื่อสำรวจข้อเท็จจริง ใน
เรื่องนี้มารายงานให้สภาทราบนั้น กระผมขอเรียนตามท่านประธานว่าคณะทหาร อีก

๒ นาย ที่เพิ่มไปจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนหรือหาไม่ ขอให้โปรดตอบด้วย ตามความเข้าใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ งานนี้รู้ดีว่าจะเป็งานใหม่ของสถานะครับ ก็อาศัยข้อบังคับการประชุมข้อ ๓๔ อนุมาตรา (๑) อนุมาตรา (๓) ก็ว่าอย่างนั้นครับ ขอให้ส่งปัญหาไปยังคณะกรรมการมาธิการเพื่อพิจารณาหรือขอให้บุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ผมก็คิดว่าสำหรับเรื่องนี้ก็คงจะไปภูมิภาคไหนๆ ภูมิภาคไหนๆ ที่ยังไม่เวนคืน ที่ยังไม่เวนคืน แล้วที่ยังไม่เวนคืนนี้ยังไม่ปฏิบัติกัน ยังมีความจำเป็นสักแค่ไหนเพียงไรประมวลรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริง - เสร็จแล้วก็นำมารายงานต่อที่ประชุมเพื่อที่ประชุมนี้จะประกอบการพิจารณา ก่อนที่จะมีมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ก็มีหน้าที่ไปศึกษาข้อเท็จจริงเท่านั้น และไม่ใช่ว่าจะไปลงมติอะไร ตามความเข้าใจของผมอย่างนี้ เป็นอย่างนี้ใช่ไหมครับ คุณเสวตร เชิญครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธานคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นนี้เป็นคณะกรรมการใหญ่ครับ แต่ว่าอาศัยว่าเป็นคณะกรรมการฝ่ายทหาร ๑๕ คน และอีก ๒ เป็น ๒๑ อีก ๒ เป็น ๒๓ ก็มีหน้าที่พิจารณาตามที่ถามอบหมาย ต้องมีมติเหมือนกันครับ ว่าควรจะได้รับหลักการหรือไม่ควร กรรมการชุดนี้จะต้องเสนอสภาว่าสมควรจะได้รับหลักการหรือไม่ และให้ขอเท็จจริงต่าง ๆ มา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปศึกษามาเสียก่อน แล้วมาเสนออีกทีอย่างที่ผมพูดเมื่อตะกี้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ครับใช่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิชัยมีอะไรอีก

นายวิชัย เสวะมาศย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมวิชัย เสวะมาศย์ ส.ส. อุบลราชธานี ผมยังอยากจะให้กรรมาธิการนี้

ถูกต้องเสียหรือครับ เพราะว่าถ้าเราเลือกชื่อเป็นกรรมการสามัญแล้วมันก็ไม่ถูกการ
ตั้งก็ควรจะต้องให้ถูกต้องเสียอย่างที่เราเคยตั้งมา คือตั้งกรรมการวิสามัญโดยมี
บุคคลภายนอกมาร่วมอีก ๔ ท่าน อย่างที่เสนอนั้นถูกต้องแล้ว แล้วบวกกับ
กรรมการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า คุณวิชัย โอนี่เป็นกรรมการ
วิสามัญละ แต่เพื่อความสะดวกก็เลยไปเอากรรมการชุดสามัญยกกระเปาะ
ประกอบด้วยอีก ๔ ท่าน คือวิสามัญนั่นเองครับ

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ นั้นครับ คือ
ทำตามที่ท่าน ส.ส. แคล้วที่ขงใจ เพราะว่าไม่เข้าใจว่าอีก ๒ คนเป็นกรรมการ
ถูกต้องหรือไม่ ผมถึงเสนอให้เรียกว่าคณะกรรมการวิสามัญบวกกับคณะกรรมการ-
การทหารนี่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้คุณแคล้ว สงสัยในหน้าที่ว่า
คณะกรรมการนี้ไปทำอะไรใช่ไหมที่เป็นที่เข้าใจแล้วนะครับ ก็วิสามัญถูกต้องแล้ว

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีกำหนดเวลาใหม่ จะมีกำหนด
เวลาไปทำงานใหม่ เชิญครับ

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชัชวาลย์ ชมภูแดง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดร้อยเอ็ด สังกัด
พรรคพลังใหม่ ที่ท่านประธานเรียนถามที่ประชุมควรมีกำหนดเวลา กระผมเห็นว่า
มีความจำเป็นเหลือเกินที่จะกำหนดเวลาให้เขาทำ ถ้าไม่กำหนดเวลาเดี๋ยวทำ ๑ ปี
ไม่เสนอสภา แล้วพวกเราเองมีความคิดเห็นว่าปัญหานี้ เป็นปัญหาสำคัญของประชาชาติ
เป็นปัญหาปากท้องของประชาชน กระผมเองเห็นสมควรว่าควรที่จะกำหนดระยะเวลา-
ระยะสั้น กระผมอยากจะให้เป็นเวลา ๑๕ วันครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัชวาลย์ เสนอใหม่กำหนดเวลา
๑๕ วัน มีผู้รับรองไหมครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นหรือไม่

นายแคล้ว นวปติ (ขอนแก่น) : กระผมเป็นผู้ปฏิบัติงาน ขอเสนอ
ระยะเวลาเลยไปอีกสักหน่อย เป็นเวลา ๑ เดือน ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณแคล้ว เสนอ ๑ เดือน คุณชัชวาลย์
ว่าอย่างไรจะให้โหวตใหม่

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : อันนี้กระผมเองก็รู้สึกเห็นใจ
ท่านกรรมาธิการแต่ตัวกระผมเองใจนั้นอยากจะให้เสนอ ๑๕ วัน กว่าจะบรรจุเข้า
กว่าจะรับหลักการ กว่าจะแปรญัตติ จะเป็นเวลาหลายเดือน แต่ทางกรรมาธิการ
เห็นว่า เป็นเวลาที่เร่งรัดเกินไป กระผมเองก็ยินดีที่จะถอนเพื่อให้โอกาสกรรมาธิการ
ได้ทำงานด้วยความเรียบร้อยรอบคอบถี่ถ้วนและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้ทันสมัยประชุมนี้ ขอเชิญท่าน
เลขาธิการรัฐสภา ทวนรายชื่อ

นายทองบักษ์ เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ที่
ท่านประธานว่าจะอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๔ นั้นไม่ถูกต้อง ความถูกต้องนั้นจะต้อง
เป็นข้อ ๓๕ คือข้อบังคับข้อนี้ให้อำนาจเหลือเกินในการที่สภานี้จะตั้งกรรมาธิการ ไป
ปรึกษาอะไรก็ได้ ข้อ ๓๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ใช้ได้เหมือนกัน ใช้ได้ทั้ง ๒ ข้อ

นายทองบักษ์ เพียงเกษ (ขอนแก่น) : เพราะมันปรากฏ

ในรายงานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา อ่านรายชื่อ
กรรมการ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ผมขอประธานอ่านรายชื่อ รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
อำเภอสตึก จังหวัดอุดรธานี อำเภอเมืองระยอง พ.ศ. ๒๕๐๘ พ.ศ.
ก่อนรับหลักการ

๑. นายคำ คงจันทร์	๒. นายแคล้ว นรปติ
๓. นายชาญยุทธ สุทธิรักษ์	๔. นายเชวง วงศ์ใหญ่
๕. พันตรี ทองคำ เสมะกนิษฐ	๖. นายเทียนชัย อุทัยวงศ์
๗. นายชاکา สงวนพงศ์	๘. นายปริญญา จูพามาตย์
๘. นายปิยะ อังกินันทน์	๑๐. นายโปร่ง เจริญรัตน์
๑๐. นายมานิต ไสยวิจิตร	๑๒. นายมานิตย์ พรหมมานนท์
๑๑. นายวิจิตร ยี่นนาน	๑๔. นายวิจิตร สุคันธพันธ์
๑๕. นายสถาปน ศิริจันทร์	๑๖. นายสนิท วงศ์เบญจรัตน์
๑๗. นายสุรยุทธ กิติราช	๑๘. จำสิมเอก อนันต์ เรืองกุล
๑๘. นายอุทร ทองน้อย	๒๐. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
๒๓. นายอุทัย พิมพ์ใจชน	๒๒. พลเรือเอก อมร ศิริกายะ
๒๓. พลเรือโท สมุทร สทนาวิน	

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทมกระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤณีไกร

จรูญ ปราบริบูรณ์

เพียร พมจันทน์

อรณ เอี่ยมเอก

สลัก สุวรรณรอก

ประเสริฐ เด็ดยะโส

ประสงค์ วงษ์สุนทร

สมัคร สุนทรเวช

แนบ ผ่องแผ้ว

เจริญ หนูสง

กุสิต พานิชพัฒน์

ประเสริฐ สุขบรรทัด

พิภพ อะสีติรัตน์

ขลุ บุษยรังค

สินธุ์ชัย ช่อศักดิ์

ฉันทนา ชานป้อม

เปรมจิต บุญหล่อ

พิลาศ จารุณี

สมศรี ใจอนนอม

สมชาย ท้าวอุคม

สายสุนีย์ พันชนะ

ภุชงค์ เอกบุตร

ประเสริฐ ปันสิน

รัชนี ชันธิโชติ

กัลยา สารานุกศิลป์

อุษา ชนหมั่นพิต

มาลี อำไพลาเลิศ

เรณู อรัญญิก

ฉัตรคำวัลย์ มิตรโสภณศิริ

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๓/ก.ย./๖๘

สุชินธ์ จิตรกถิก

สภาบรรองในคราวประชุม

หัวหน้างานรายงานการประชุม

ครั้งที่ ๖/๒๕๖๘ (วิสามัญ)

ไพโรจน์ อัมพรประภา

หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

พันเอก สงวน คำวงษา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการรัฐสภา